

Aeschylus
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

A E S C H Y L I *2*

T R A G O E D I A E.

A D

PRAESTANTIUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT

ET ANIMADVERSIONES CRITICAS

ADIECIT

Karl Hermann
CAR. HERM. WEISE. *8. 1787.*

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

L I P S I A E

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1843.

PA3825

.A2

1843

In Exchange

Univ. of Virginia.

OCT 1 1997

P R A E F A T I O.

Tandem et Aeschylo melior lux affulsit, quum hunc quoque novis typis instaurare Tauchnitius decreverit, relictoque pristino textu, qui fere Glasguensem sequebatur, recentiorem substituere, qualem nostrae aetatis ratio et criticae rhythmicaeque profectus proximis temporibus facti requirerent. Igitur hic quoque, ut nuper in Sophocle et Aristophane et Theocrito, operam dedimus, primum ut, quaeque optima ab optimo quoque reperta essent, adhiberemus ad lectionem quantum fieri posset emendandam, deinde ut versus ita ordinarem, uti ex melioribus artis legibus, nostra aetate luculentius propositis, ordinari deberent; lacera autem ac desperata, quemadmodum in libris leguntur, immutata exhiberemus, quippe quae nisi novorum codicum ope sanari non bene possent;

quorum locorum sanequam multi adhuc in Aeschulo, et imprimis in choricis, extant. Ceterum cura summa in hoc quoque sumus enisi, ut textus quam purissime exscriberetur; in qua re quidam plane singularem hucusque in hoc scriptore rationem tenuere, ut neque interpungerent recte multis locis, ubi tamen in proclivi erat, neque encliticas dictiones respicerent, quae in quibusdam editionibus paene ubique accentum suum retinuerunt. In quibus omnibus nos eundem, quem et in reliquis, modum servare studuimus. Versuum numeros pristinos, hoc est Glasguensis editionis, retinuimus, quo certius citata in lexicis editionibusque in nostra quoque reperiri possent.

Scrib. Lips. mense Iunio a. XLIII.

Weise.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ τραγικός, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγεῖρον ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρος κατὰ τὴν ποιήσιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκη-
νῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν·

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων προγώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. —

συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονῶς κατὰ τὴν τεσσαρακο-
στὴν Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ φασιν αὐτόν, καὶ μετα-
σχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγεῖ-
ρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελ-
φῷ Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ
τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἄδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέρ-
ογκον, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ
μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει
περιθεῖναι χρώμενος. αἶ τὲ διαθέσεις τῶν δραμάτων
οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν, ὡς
παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βῆρος

περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τουτὶ τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἠρωϊκόν· τὸ δὲ πανοῦργον, κομποπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθήμενῃ τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἐκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἐριμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῇ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὗρεθεῖεν· γινῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνν· ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινὰς μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεῖς καὶ ἥσσηθεῖς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἐπίου, ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἥσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπάθεις λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορόν, τοσοῦτον ἐκπληξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρονα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνίζομενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὦν ἑτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τοῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. ἀετὸς χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν, συν-

θλάσων τὸ δέσμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ, φονεύει αὐτόν. χρησμός δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς οὕτως, Οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῶι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

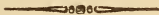
Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει

μνήμα, καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.

ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἄν εἴποι,

καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Εἰς τὸ μνήμα δὲ φοιτῶντες, ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὥς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ, τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλον χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἐξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἄμφι τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεῖς-καίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

Ἀγαμέμνων, Ἀθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Ἀμυμώνη, Ἀργεῖοι, Ἀργῶ ἢ Κωπευστής, Ἀταλάντη-Βάκχαι, Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιεύς. Δαναΐδες, Δικτυοεργοί. Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, Εὐμενίδες. Ἡδωνοί, Ἡλιάδες, Ἡρακλείδαι. Θεόδωροι ἢ Ἴσομοιασταί, Θρηῖσσαι. Ἰκέτιδες, Ἰξίω, Ἰφιγένεια. Κάβειροι, Καλλιστώ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη, Κερκύνων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοί, Κρηῖσσαι. Λαῖος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκοῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηίδες, Νιόβη. Ξάντριοι. Οἰδίπους, Ὀπλων κρίσις, Ὀστολόγοι. Πενθεύς, Πεῖξαιβίδες, Πέρσαι, Πηγελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Προπομποί, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος, Σίσυφος δραπέτης, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί. Ὑψιπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα, Φρύγιοι. Χοηφόροι. Ψυχαγωγία, Ψυχοστασία.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθεὺς ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένον διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰῶ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς

ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἐπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραινωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι τῷ Διὶ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεύς, ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τίνος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δέ, βροντῆς γενομένης, ἀφανῆς ὁ Προμηθεύς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιῖα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστὶ, Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δέ, ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδῆσθαι τὸν Προμηθεά, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰῶ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ, καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἀνθρώποι εὗροντο, δεγισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἀν' ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου, παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὀκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανός, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσῃ καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλυῖσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθεά. καὶ Προμηθεύς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὀκεανοῦ παραγίνεται Ἰῶ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ἃ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτόν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἐπαφον. θρασυτομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διός, ὡς ἐκπεσεῖται

τῆς ἀρχῆς ὕφ' οὗ τέξεται παίδος, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνόν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσσοι τῷ Διὶ εἶπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον βροντῇ καταξέραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Κανκάσιον ὄρος, ἣ δὲ ἐπιγραφή τούτου, Προμηθεὺς δεσμώτης.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὁ Λαίιος, τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ἣ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γάρ, ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικός, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαίιος ἤρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνέγενετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀξέρονοφθορίαν ὑπέδειξε, καθῶσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαίιον κατηγάσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαίιος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρῆκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων, εἰ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικί αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα· φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ καταγράσατο, ἠνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη, δια-
τορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσεύς κρίκους διαπερνεησάμε-
νος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὐρόντες δέ τινες αὐτὸν ποι-
μένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κόρινθου
Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἤξιωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν
ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τινος ὑβρισθεῖς, καὶ
ὄνειδισθεῖς, ὡς νόθος ἐστὶ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν
ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον,
τίς τε εἶη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρό-
κειται σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρὶ συνευνασθῆναι.
ἀκούσας τε τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν ἐς Κόρινθον πρὸς
τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ
χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ
Λαῖος, ὁ τούτου πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος ἐς τὸ μαντεῖον,
ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἤγουν τοῦ Οἰ-
δίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαίου δο-
ρυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον· παραχώρησον, ὡ ξένη, τῷ βα-
σιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπέισθη· πληγείς δὲ παρὰ τοῦ Λαίου,
ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ'
αὐτοῦ· ἓνα δὲ μόνον ἀφήκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα.
ἔλθων δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὔρεε κακὸν αὐτοῖς ἐπικεί-
μενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύ-
οντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθις. προσέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων
τῷ εὐρέντι τὸ αἰνίγμα τῆς Σφίγγος βραβεῖον, ἢ τοῦ Λαίου γυνὴ
Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφίγγος
τὸ αἰνίγμα τό, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαί-
νει τὸν ἄνθρωπον, ἐφῆρες τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἢ δὲ Σφίγξ μανεῖσα

ἀνείλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοὔτον ἔντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηγάσατο αὐτούς, ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ ἔνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασιν δέ, ἵνα τοῦ ἐνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύει, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροῖ ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγῃ τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνείκης, πρῶτος ὢν, ἐκράτησε ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὐθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεῖς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους, εἰς τὸν τοῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δρᾶξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιᾷ Ἀργείων πολιορκούσῃ Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας· καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγούς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰς δὲ αὐταὶ αἱ Θήβαι ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι ἑκατοντάπυλοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΕΡΣΩΝ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶ ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἦτταν στραωνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρῆδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά, ὡς ὅτε λέγει, δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τό,

Τύριον οἶδμα λιπούσα·

τὰ δὲ στάσιμα, ὡς ὅτε ἴσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θεήνῳ γίνεσθαι. καὶ ἐστὶν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμειως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτὰ, ἢ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν.

καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μένωνος τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεΐ, Πέρσαις, Γλαύκῳ ποτνιεῖ, Πρωμηθεΐ. τούτου τοῦ Ξέρξου πατῆρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεύς, μήτηρ δὲ Ἄτσοσα. γίνωσκε δέ, ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ Νόθος· ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

Ἄγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταιμνήστρῃ, εἰ πορθήσει τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ἔθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρῃ, ἵνα τηροῖ τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἄγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρῃ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἄγαμέ-

μνος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾶ
 ὡς θανουμένην, εἴψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δρά-
 ματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἰκανὸν ἐμποιεῖν.
 ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ·
 τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπῆσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πε-
 ποιήκε τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον δ. ἰσχυρίζομε-
 νον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἐνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἴφι-
 γενείας· τὸν δέ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.
 Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φίλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγ-
 δοηκοστῇ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χορηγό-
 ροις, Εὐμένισι, Πρωτεῖ σατυρικῶ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

ARGUMENTUM CHOEPHORON.

Orestes iussu Oraculi una cum Pylade Argos reversus, tu-
 mulum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum coetui
 Clytaemnestrae famularum occurrit, quas illa, somnio exter-
 rita, consultis coniecturibus, ad placandos manes mariti cum
 inferiis miserat. His adiunxerat se soror eius Electra; cui
 Orestes per varia indicia innotescit. Ab his igitur omnem rem
 edoctus, ad regias aedes accedit, viatorem se fingens e Phocide
 Dau-liensem, qui obiter mandata acceperit, Orestis mortem
 cognatis eius nunciandi. Aegisthum, hoc ut audiat, lubenter
 egressum derepente interficit; cuius clamore evocata Clytae-
 mnestra, et pro vita sua apologia brevi usa, a filio suo interimi-
 tur. Hac patrata caede maternis furiis agitatus Orestes Delphos
 profugit.

XVI AESCHYLI TRAG. ARGUMENTA.

Scena Argis est: Chorus autem constat ex virginibus cum inferiis ad tumulum Agamemnonis profectis. Titulus Tragoediae CHOEPHOROΕ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

Ἐρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἑρινύας πρᾶτνας, προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ARGUMENTUM SUPPLICUM.

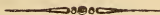

Danaï filiae quinquaginta, patruelium, Aegypti filiorum, nuptias evitandi gratia, per mare in terram Argivam aufugiunt: de quarum adventu rex certior factus, satellitibus stipatus eas adit, inopini appulsus rationem postulaturus. Huic et prosapiam suam, et fugae causam aperiunt: a quo, non sine plebis consultu (praesertim quod ab Io ex Argis oriundae fuerint) hospitio excipiuntur. Confestim a filiis Aegypti missus supervenit praeco, ni traderentur virgines, bellum indicturus: cuius spretis minis, Argivi Danaides in urbem recipiunt.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

*Χ*θονός μὲν εἰς τηλουρόν ἤκομεν πέδον,
Σκύθην ἔς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς,
ὥς σοι πατήρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμυοις τὸν λεωργὸν ὄχμάσαι 5
ἄδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρόρηκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέγγνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἀμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὥς ἂν διδαχθῆ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπον.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δή, κούδέν ἐμποδῶν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. 15
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδὲ μοι τόλμαν σχέθειν·
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρῦ. —
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι

- 20 προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπου πάγῳ,
 ἴν' οὔτε φωνήν, οὔτε του μορφῆν βροτῶν
 ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
 χροιάς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
 ἢ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος·
- 25 πάχνην θ' ἑώαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
 ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδῶν κακοῦ
 τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
 τοιαῦτ' ἀπήρῳ τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
 30 βροτοῖσι τιμὰς ὠπασας πέρα δίκης.
 ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
 ὄρθοσταδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
 35 ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῆ.

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτιζεῖ μάτην;
 τι τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

τὸ ξυγγενές τοι δεινόν, ἢ θ' ὀμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ.

- 40 ξύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
 οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἀεὶ γε δὴ νηλῆς σύ, καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
 τα μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

45

ΚΡΑΤΟΣ.

τί νιν στυγεῖς; πόνων γάρ, ὡς ἀπλῶ λόγῳ,
τῶν νῦν παρόντων οὐδέν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔμπας τις αὐτήν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἅπαντ' ἐπράχθη, πλήν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γάρ οὔτις ἐστὶ πλήν Διός.

50

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔγνωκα, τοῖσδε κούδεν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

οὐκουν ἐπέξει δεσμὰ τῶδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῆ πατήρ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέσκεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.

λαβῶν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

55

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

περαίνεται δὴ κού ματιᾶ τοῦργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄρασσε μάλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
δεινὸς γάρ εὐρεῖν καὶ ἄμηχάνων πόρους.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

60

ΚΡΑΤΟΣ.

καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
μάθῃ σοφιστῆς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

πλήν τοῦδ' ἄν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ.

65 ἄδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στερνῶν διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρῶμένως.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰ' αἰ' Προμηθεῦ, σῶν ὑπερ στένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὄρᾳς θεάμα δυσθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

70 ὄρῳ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστήρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη· μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἦ μὲν κελεύσω, κἀπιθώῤῥω γε πρὸς·
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βία.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

75 καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακροῦ χρόνου.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐρῶμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
ὡς οὐπιιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφῇ γλώσσά σου γηρούεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

80 σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ' πίπλησέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστορ' ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
 συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
 οἴοι τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
 ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεῖα
 καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σε δεῖ προμηθεῶς,
 οἷω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκλισθήσει τέχνης.

85

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθήρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
 ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
 ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
 καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
 ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.

90

δέσχηθ' ἢ, οἷαις αἰκίαισιν
 διακναιόμενος τὸν μυθιετῆ
 χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
 ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
 δεσμὸν ἀεικῆ.

95

φεῦ φεῦ· τὸ παρόν, τό τ' ἐπερχόμενον
 πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
 χρῆ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;

100

καίτοι τί φημι; πάντα προὔξεπίσταμαι
 σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
 πῆμ' οὐδὲν ἤξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ
 αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα, γιγνώσκονθ', ὅτι
 τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος.
 ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
 οἴοντε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα

105

πορών, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέξενγμαί τάλας·
 ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
 110 πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
 πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
 τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
 ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὦν.
     ᾠ̃ ᾠ̃, ἔα ἔα.

115 τίς ἄχῳ, τίς ὀδμᾶ προσέπτα μ' ἀφεγγής,
 θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
     ἴκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
 πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὄρατε δεσμώτην με, δύσποτιμον θεόν,
 120 τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
 δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὅπόσοι
 τὴν Διὸς ἀνλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
 125 πέλας οἰωνῶν; αἰθήρ δ' ἔλαφραῖς
 πτερόγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
     πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία
 γὰρ ἦδε τάξις πτερόγων
 130 θοαῖς ἀμίλλαις προσέβα
     τόνδε πάγον, πατρώας
     μόγις παρεμποῦσα φρένας.
 κραιπνοφόροι δὲ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
     κτύπου γὰρ ἄχῳ χάλυβος
     διῆξεν ἀντρῶν
     μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν

στρ. α'.

θεμερῶπιν αἰδῶ· σύθην δ'
ἀπέδιλος ὄχω πτερωτῶ.

135

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰ' αἰ' αἰ' αἰ',

τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ρεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', εἰσίδεσθ',
οἷω δεσμῶ προσπορπατός,
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχῆσω.

140

ΧΟΡΟΣ.

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερά
δ' ἐμοῖσιν ὅσοις ὀμίχλη
προσηῆξε πλήρης δακρῶν,
σὸν δέμας εἰσιδούσῃ
πέτραις προσαναϊόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νεοὶ γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς
ἀθέτως κρατύνει, τὰ πρὶν
δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.

ἀντ. α'.

145

150

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' Αἴδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεός,
μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας

155

ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

160 τίς ᾧδε τλησικάρδιος
 θεῶν, ὅτω τάδ' ἐπιχαρῆ;
 τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
 τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
 τιθέμενος ἄγναμπτον νόον,
 δάμναται οὐρανίαν γέν-
 165 ναν· οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ
 κορέση κέαρ, ἢ παλάμη τινὲ τὰν
 δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὲν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
 ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου,
 170 χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
 σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀποσυλᾶται.
 καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
 ἐπαοιδᾶισιν θέλξει, στερεάς τ'
 οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
 175 καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
 δεσμῶν χαλάσῃ, ποινὰς τε τίνειν
 τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

180 σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
 δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶς,
 ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς
 ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
 δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρεῖ

σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν.
ἀκίχητα γὰρ ἦθεα, καὶ κέαθ' ἀ-
παράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

185

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶδ', ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς. ἀλλ' ἔμπας
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτη θύαισθῃ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὄργῃν,
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἦξει.

190

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυπον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποιῶ λαβῶν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

195

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνητο,
οἳ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσση δῆθεν, οἳ δὲ τοῦμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευῶν, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
ῶντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ' ἀπαξ μόνον Θέμις,

200

205

- 210 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία,
 τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προὔτεθεσπίκει,
 ὡς οὐ κατ' ἰσχύν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
 χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
 τοιαῦτ' ἔμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
- 215 οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
 κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστῶτων τότε
 ἐφαίνεται εἶναι, προσλαβόντα μητέρα
 ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
 ἔμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβραθῆς
- 220 κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον,
 αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἔμοῦ
 ὃ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
 κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
 ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
- 225 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
 ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνῶ.
 ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
 καθεῖξεν, εὐθύς δαίμοσιν νέμει γέρα
- 230 ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν· ἄλλ' αἰστώσας γένος
 τὸ πᾶν, ἔχρηξεν ἄλλο φριτῦσαι νέον.
 καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἔμοῦ.
- 235 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξερουσάμην βροτιοῦς
 τοῦ μὴ διαρῥύαισθέντας εἰς Αἴδου μολεῖν.
 τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
 θνητοὺς δ' ἐν οἴκῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν

οὐκ ἤξιώθην αὐτός, ἀλλ' ἀνηλεῶς 240
 ᾧδ' ἐρῶνθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θεά.

ΧΟΡΟΣ.

σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος,
 ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
 μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 ἔχρηζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ. 245

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾷν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μή που τὶ προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώκισα. 250

ΧΟΡΟΣ.

μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὠπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἂψ' οὔγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν 255
 αἰκίζεται τε, κούδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
 οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνω δοκῆ.

ΧΟΡΟΣ.

260 δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὄρας, ὅτι
ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες, οὐτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρόν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει, παραινεῖν νοουθετεῖν τε τὸν κακῶς
265 πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἐκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι.
θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὐρόμην πόνους.
οὐ μὴν τι ποινᾶς γ' ὤόμην τοιαῖσί μιν
κατισχρανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
270 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πεῖθεσθέ μοι, πεῖθεσθε, συμπονήσατε
275 τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθῶυξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόστυον
280 θάκον προλιποῦσ', αἰθέρα θ' ἄγνόν
πόρον οἰωνῶν, ὀκραιοέσση
χθονὶ τῆδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρηῖζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἤκω δολιχῆς τέρομα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
 τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνόν

285

γνώμη στομίων ἄτερ εὐθύνων·
 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
 τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενές οὕτως

ἔσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους
 οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
 νείμαιμ', ἢ σοί.

290

γνώσει δὲ τὰδ' ὡς ἔτνμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσεῖν ἐνι μοι· φέρε γάρ
 σήμαιν', ὅ τι χροῖ σοι ξυμπράττειν·
 οὐ γάρ ποτ' ἔρεῖς, ὡς Ὀκεανοῦ
 φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

295

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἦκεις ἐπόπτῃς; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
 ἐπώνυμόν τε ρεῦμα καὶ πειρηρεφῆ
 αὐτόκιτι' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
 ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
 ἐμὰς ἀφίξαι, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
 δέροκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
 οἴαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

300

305

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὄρω, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῶστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
 γίγνωσκε σαυτόν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.

310

- εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
 ῥήψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
 παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 315 ἄλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἅς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
 ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
 ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίγνεται.
 320 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 οὐκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
 πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὄρων ὅτι
 τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
 325 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
 ἐὰν δύνωμαι, τῶνδ' ἄσ' ἐκλύσαι πόνων.
 σὺ δ' ἠσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
 ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὦν περισσόφρων, ὅτι
 γλώσση ματαίᾳ ζημία προστριβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 330 ζηλῶ σ' ὅθ' οὔνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
 πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
 καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
 πάπταινε δ' αὐτὸς μὴ τι πημανθήης ὁδοῖ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

- 335 πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφους,
 ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσσης.
 αὐχῶ γάρ, αὐχῶ, τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ

δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλύσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, κοῦδαμῆ λήξω ποτέ· 340

προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοί, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.

ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων·

ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' οὐνεκα 345

θέλωμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν·

οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι

τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους

ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς

ἴμοιεν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. 350

τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκίτορα

ἄντρον ἰδῶν ὠκτεῖρα, δάϊον τέρας

ἑκατογκάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον

Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσ' ὃς ἀντέστη θεοῖς,

σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον· 355

ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,

ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βία·

ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρουπνον βέλος,

καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,

ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων 360

κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς

ἐφεψαλώθη καῖξεβροντήθη σθένος.

καὶ νῦν ἄχρεῖον καὶ παρήγορον δέμας

κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου

ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπο· 365

κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἡμενος μυδροκτυπεῖ

Ἡφαιστος, ἐνθεν ἐκραγήσονταιί ποτε

- ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
 τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
 370 τοιόνδε Τυφῶς ἔξαναζέσει χόλον
 θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
 καίπερ κεραννῶ Ζηνὸς ἠνθρακωμένους.
 σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
 χρήξεις· σεαυτὸν σῶς, ὅπως ἐπίστασαι·
 375 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
 ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
 ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- ἔάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ,
 380 καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχυραίνῃ βία.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
 ὄρας ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν κουφόνονον τ' εὐηθίαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

- ἔα με τῆδε τῆ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
 385 κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δοκήσει τὰμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γάρ σε θοῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἢ τῶ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῆ κέαρ.

390

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ σή, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὀρμωμένω μοι τόνδ' ἐθῶύξας λόγον.

λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς

τειρασκελῆς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἄν

σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

395

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾶς οὐλομένας

στρ. α΄.

τύχας, Προμηθεῦ·

δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσσων

ῥαδινῶν ῥέος παρειᾶν

400

νοτίοις ἔτεγξε παγαῖς·

ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς

ἰδίοις νόμοις κρατύνων,

ὑπερήφανον θεοῖς τοῖ-

σι πάρος δείκνυσιν αἰχμάν.

405

πρόπασα δ' ἤδη στονόεν

ἀντ. α΄.

λέλακε χώρα,

μεγαλοσχήμενά τ' ἀρχαι-

οπρεπῆ στένουσι τὰν σὺν

ξυνομαιμόνων τε τιμάν,

410

ὅπόσοι τ' ἔποικον ἄγνᾶς

Ἀσίας ἔδος νέμονται,

- μεγαλοσιτόνοισι σοῖς πή-
 μασι συγκάμνουσι θνητοί·
 415 Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β.
 παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
 καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἱ γᾶς
 ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
 ῶτιν ἔχουσι λίμαν,
 420 Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, ἀντ. β.
 ὑψίκορημνόν θ' οἱ πόλισμα
 Κανθάσου πέλας νέμονται,
 δάϊος στρατός, ὄξυπρώ-
 ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
 425 μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις ἐπωδ.
 δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις
 Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμεαν θεῶν
 Ἀτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
 κραταιὸν οὐράνιον τε πόλόν
 430 νώτοις ὑποβαστάζει.
 βοᾶ δὲ πόντιος κλύδων
 ξυμπιτνῶν, στένει βυθός,
 κελαινὸς δ' αἶδος ὑποβρέμει μυχὸς
 γᾶς, παγαί θ' ἀγνοῤῥύτων ποταμῶν
 435 στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδία
 σιγᾶν με· συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ,
 ὄρων ἔμαντὸν ὧδε προυσελούμενον.
 καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
 440 τίς ἄλλος, ἢ γώ, παντελῶς διώρισεν;
 ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἄν

ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
 ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρῖν,
 ἔννοους ἔθνηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.

λέξω δέ, μέμψιν οὐτὶν ἄνθρωποις ἔχων, 445
 ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος·

οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
 ἔφνον εἰκῆ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς 450
 δόμους προσεῖλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·

κατώρουχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
 μύριμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίους.

ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χειματος τέκμαρ,
 οὔτ' ἀνθεμῶδους ἦρος, οὔτε καρπίμου 455
 θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν

ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
 ἄστρον ἔδειξα, τὰς τε δυσκρίτους δύσεις.

καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
 ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, 460
 μνήμην θ', ἀπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.

κᾶζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασιν θ' ὅπως

θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 γένωνθ', ὑφ' ἄρματ' ἠγάγον φιληνίους 465
 ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτου χλιδῆς.

θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτειρ' εὔρε ναυτίλων ὀχήματα.

τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
 βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ 470
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πέπονθας αἰκῆς πῆμ', ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 πλάνη· κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις, ἐς νόσον
 πεσῶν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 475 εὐρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσει πλέον,
 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
 τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
 οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον,
 480 οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
 χρεῖα κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσι
 ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
 τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
 485 κἄκρῖνα πρῶτος ἐξ ὄνειράτων ἅ χρεῖ
 ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
 ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
 γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διώρισ', οὔτινές τε δεξιὸν φύσιν
 490 εὐώνυμοί τε, καὶ δίαιταν ἦντινα
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρῖαι·
 σπλάγγων τε λειότητα, καὶ χροῖαν τίνα
 ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἠδονήν,
 495 χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
 κνίσση τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
 ὄσφυν πυρώσας, δυστέμαρτον εἰς τέχνην
 ᾧδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
 ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.

τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
 κεκρομμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
 χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε τίς
 φήσειεν ἂν πάροισθεν ἔξευρεῖν ἐμοῦ;
 οὔδεις, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθεώς.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν βροτούς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σαυτοῦ δ' ἀκῆδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
 εὐελπίς εἰμι, τῶνδ' ἄσ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
 λυθέντα μηδὲν μείον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρᾶ πῶ τελεσφόρος
 κροᾶναι πέπρωται· μυρίαῖς δὲ πημοναῖς
 δύαις τε καμφθεῖς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
 τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακροῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἀνάγκης ἔστιν οἰακοστρόφος;
 515

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄρα Ζεὺς ἔστιν ἀσθενέστερος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπρωται Ζηλί, πλήν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.
 520

ΧΟΡΟΣ.

ἤπου τι σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγώ,
525 δεσμούςσιν ἀεικέϊσιν καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδάμ' ὃ πάντα νέμων στρ. α'.
θεῖτ' ἐμᾶ γνώμη κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὅσiais
530 θοίναισιν ποτινισσομένα
βουφόνοις, παρ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένοι, καὶ
535 μήποτ' ἐκτακείη.
ἤδύ τι θαρσαλέαισιν ἀντ. α'.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖσιν
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναισιν.
540 φρίσσω δέ σε δερκομένη
μυθίοις μόχθοις διακναιόμενον * * * *
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
ἰδίᾳ γνώμη σέβει θνα-
545 τούς ἄγαν, Προμηθεῦ.
φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ στρ. β'.
φίλος· εἶπέ, ποῦ τις ἀλκά,
τις ἐφαμερίων ἀρηξίς; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανήν ἄκικνυ,
550 ἰσόνειρον, ἅ τ' ὀφωτῶν
ἄλαον * * * γένος ἐμπεποδισμένον;

οὔποτε τὰν Διὸς ἄρμονίαν

θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἔμαθον τάδε, σὰς προσιδούσ'

ἀντ. β.

ὀλοῦς τύχας, Προμηθεῦ.

555

τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα

τόδ', ἐκεῖνό θ' ὄ, τ' ἄμφι λουτρὰ

καὶ λέχος σὸν ὑμεναίον

ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ἑμοπάτριον

ἔδνοις ἄγαγες Ἑσιόνα

560

πιθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν

τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν

χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίης

ποιναῖς ὀλέκει; σήμερον, ὅπη

565

γῆς ἢ μογερά πεπλάνημα.

ἃ ἃ, ἔα ἔα.

χρῆι τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος,

εἶδωλον Ἄργου γηγενοῦς.

ἄλευ', ὦ δᾶ,

φοβοῦμαι

τὸν μυθιωπὸν εἰσορῶσα βούταν.

570

ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὅμμ' ἔχων,

ὄν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.

ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων

περῶν κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν

ἀνά τὰν παραλίαν ψάμμον,

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ

στιγ. 575

ἄχέτας

ὑπνοδόταν νόμον.

- ἰὼ ἰώ, ποποί,
 πῆ, ποποί, πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι;
 τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
 ἐνέξευξας εὐρών
 580 ἄμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἕ ἕ.
 οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
 παράκοπον ὦδε τείρεις;
 πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυπον, ἢ
 ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν,
 585 μηδὲ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων, ἄναξ.
 ἄδδην με πολὺπλανοι πλάναι
 γεγυμνάκασ', οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπη
 πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟΡΟΣ.

κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 590 πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
 τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
 ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
 Ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

- πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; ἀντ.
 εἰπέ μοι
 595 τᾶ μογεραῖ· τίς ὢν,
 τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
 τὰν ταλαίπωρον ὦδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς;
 θεόσυτον δὲ νόσον ὠνόμασας, ἃ
 μαραίνει με χρίου-
 600 σα κέντροισι φοιταλέοισιν, ἕ ἕ.

σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
 λαβρόσυντος ἤλθον, Ἴφρας
 ἐπικότοισι μήδεσι δαμῆϊσα. δυσ-
 δαμόνων δὲ τίνες, οἳ, ἔ, ἔ,
 οἳ ἔγώ, μογοῦσιν;
 ἀλλὰ μοι τορῶς
 τέκμηρον, ὅ, τι μ' ἐπαμμένει
 παθεῖν· τί μῆχαρ, τί φάρμακον νόσου,
 δεῖξον, εἴπερ οἶσθα,
 θρόει, φράζε τᾶ δυσπλάνῳ παρθένω.

605

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅπερ χορῆζεις μαθεῖν,
 οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
 ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οὔγειν στόμα.
 πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρεῖς Προμηθεῖα.

610

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
 τλήμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

615

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄρμοῖ πέπανμαι τοὺς ἐμούς θρηγῶν πόνοους.

ΙΩ.

οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμηρον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ διον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ.

620

ΙΩ.

ποιῶς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

καὶ πρὸς γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δειξὸν τίς ἔσται τῇ τάλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

625 τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον, ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

μήτοι με κρύψῃς τοῦθ', ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ' μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ' γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θραῶξαι φρένας.

ΙΩ.

630 μή μου προκῆδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

μήπωγε· μοῖραν δ' ἠδονῆς καμοὶ πόρε.

τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,

αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·

635 τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,

ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

ὡς τὰποκλαῦσαι καποδύρασθαι τύχας

ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ

640 πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαι με χρή,
 σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρηῖζετε,
 πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
 θεόστυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
 μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο. 645
 ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννηχοι πολεῦμεναι
 ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς παρηγόρουν
 λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαιμόνων κόρη,
 τί παρθενεύει δαρὸν, ἔξόν σοι γάμου
 τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει 650
 πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν
 θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ πολακτίσης λέχος
 τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἐξέλθε πρὸς Λέρονης βαθὺν
 λειμῶνα, ποιίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
 ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λαφύσῃ πόθου. 655
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσι
 ξυνειχόμενν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
 ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ καπὶ Δωδώνην πνικνοὺς
 θεοπρόπους ἵαλλεν, ὡς μάθοι, τί χρή 660
 δρωῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
 ἦμον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 χρησμούς, ἀσήμως δυσκρότως τ' εἰρημένους.
 τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχω
 σαφῶς ἐπισκῆπτουσα καὶ μυθουμένη, 665
 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
 ἄφετον ἀλάσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις.
 κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραννόν, ὃς πᾶν ἐξαῖστώσει γένος.

- 670 τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν,
 ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
 ἄκουσαν ἄκων· ἄλλ' ἐπηγάγκαζέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 εὐθύς δὲ μορφή καὶ φρένες διάστροφοί
 ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὄρατ', ὄξυστόμῳ
 675 μύωπι χρισθεῖσ' ἔμμανεῖ σκισητήματι
 ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κερχνηΐας ῥέας
 Λέρονης ἄκρον τε· βουκόλος δὲ γηγενῆς
 ἄκρατος ὄργην Ἄργος ὠμάσσει, πυκνοῖς
 680 ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμούς κατα στίβους.
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
 τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 μάστιγι θεῖα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν, ὅ τι
 685 λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
 ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
 αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

- ἔα, ἔα· ἄπεχε φεῦ·
 οὔποτ', οὐπόποτ' ἠϋχον ξένους
 μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
 690 οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
 πήματα, λύματα, δείματ' ἀμ-
 φήκει κέντρῳ
 ψύχειν ψυχὰν ἐμάν·
 ἰῶ ἰῶ, μοῖρα, μοῖρα,
 πέφρικ' εἰσιδοῦσα προᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 695 πρό γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ·

ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκύ,
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠγύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρηΐζετε 700
τὸν ἄμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρῆ πάθῃ
τλήναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.

σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμούς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέσματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. 705

πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολάς
στρέψασα σαντήν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας.
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἱ πλεκτάς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρητημένοι. 710

οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἄλιστόνοις πόδας
χορμπουσα ραχίαισιν ἐπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χρῆ·
ἀνήμεροι γάρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις. 715

ἦξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὐβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρων
ὑπιστον, ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρῆ 720
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβριωὴν
βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἵξει στυγάνορ', αἱ Θεμίσκυρᾶν ποτε

- κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμῶδονθ', ἵνα
 725 τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
 ἐχθρόξενος ναύτησι, μητροιὰ νεῶν·
 αὐταῖ σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἄσμένως.
 ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λιμνης πύλαις
 730 Κιμμερικὸν ἤξεις, ὃν θρασυσπλάγχθως σὲ χρῆ
 λιποῦσαν ἀυλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
 ἠπειρον ἤξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
 735 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῇ θεὸς
 χορήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρξαπεν πλάνας.
 πικροῦ δ' ἔκρυσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
 μνηστῆρος. οὐς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
 740 εἶναι δόκει σοι μηδέπω ἔν προοιμίοις.

ΙΩ.

ἰὼ μοί μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
 δρώσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γὰρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 745 δυσχειμέρον γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
 ἔρξαπ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
 ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων

ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

750

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἢ δυσπετιῶς ἂν τοὺς ἐμούςς ἄθλους φέροις,
ὅτω θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγὴ·
νῦν δ' οὐδὲν ἔστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

755

ΙΩ.

ἢ γὰρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἴδοι' ἂν, οἴμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορᾶν.

ΙΩ.

πῶς δ' οὐκ ἂν, ἦτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

πρὸς τοῦ τυράννα σκῆπτρα συληθήσεται;

760

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ.

ποιῶ τρόπῳ; σήμερον, εἰ μὴ τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ὃ ποτ' ἀσχαλαῖ.

ΙΩ.

θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητόν ἀνδᾶσθαι τάδε.

765

ΙΩ.

ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἢ τέξεταιί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ.

οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.

ΙΩ.

770 τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔστιν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγκόνων εἶναι χρεῶν.

ΙΩ.

πῶς εἶπας; ἢ μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ.

ἦδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἢ χρησμοῦδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

775 καὶ μηδὲ σαντῆς ἐκμαθεῖν ζῆτει πόνους.

ΙΩ.

μή μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυσὲν λόγοιν σε θατέρω δωρήσομαι.

ΙΩ.

ποίοιν; πρόδειξον, αἴρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δίδωμ'· ἐλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι

φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

780

ΧΟΡΟΣ.

τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
 θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσης λόγους·
 καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
 ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ:

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
 τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρηῖστε.
 σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
 ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
 ὅταν περάσης ῥεῖθρον ἡπείρων ὄρον,
 πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἠλιοστιβεῖς

785

* * * * *

πόντου περῶσα φλοῦσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκη
 πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθίνης, ἵνα
 αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναῖαὶ κόραι
 τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτιμέναι,
 μονόδοντες, ἅς οὐθ' ἥλιος προσδέριεται
 ἀκτῖσιν, οὐθ' ἡ νύκτερος μῆνη ποτέ.

790

795

πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
 δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστιγχεῖς,
 ἅς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδῶν ἔξει πνοάς·
 τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
 ἄλλην δ' ἀκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
 ὄξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
 γρυῦπας φύλαξαι, τὸν τε μουνῶπα στρατὸν
 Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον', οἱ χρυσόρῥυτον
 οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
 τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν

800

805

ἤξεις κελαινὸν φύλον, οἳ πρὸς ἡλίου
 ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Λιθίου.
 τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκη
 810 καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὄρων ἄπο
 ἴησι σεπτὸν Νεῖλος εὐπότιον ῥέος.
 οὗτός σ' ὕδῶσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
 Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
 Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
 815 τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαρῶς ἐκμάνθανε·
 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρεμμένον
 ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
 820 λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
 δὸς ἦντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ πᾶν πορείας ἠδε τέρεμ' ἀκήκοεν.
 ὅπως δ' ἂν εἰδῆ μὴ μάτην κλύουσά μου,
 ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν, φράσω,
 825 ἱεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δούς μύθων ἐμῶν.
 ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
 πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρεμα σῶν πλανημάτων.
 ἐπεὶ γὰρ ἤλθες πρὸς Μολοσσά δάπεδα,
 τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
 830 μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
 τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
 ὕφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κούδεν αἰνικτηρίως
 προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
 μέλλουσ' ἔσσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·

ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν 835
 κέλευθον ἤξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
 ἅφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
 χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
 σαφῶς ἐπίστασ', Ἴόνιος κεκλήσεται,
 τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 840
 σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
 ὡς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
 ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἶχνος.
 ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός, 845
 Νεῖλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι
 ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
 ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνον.
 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
 τέξεις κελαιὸν Ἐπαφον· ὃς καρπώσεται 850
 ὄσση πλατύρροδος Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένηα πεντηκοντόπαις
 πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἐκοῦσ' ἐλεύσεται
 θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
 ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας, 855
 κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
 ἤξουσι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
 γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός·
 Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνω
 Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτω θράσει· 860
 γυνή γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
 διθήκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 τοιάδ' ἐπ' ἐχθρούς τοὺς ἐμούς ἔλθοι Κύπρις.
 μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει, τὸ μὴ

- 865 κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
 γνώμην· δυεῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
 κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον, ἢ μαιφόνος·
 αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
 μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
 870 σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
 τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμέ
 λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαιγενῆς
 μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
 ὅπως δὲ χῶπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
 875 εἰπεῖν· σὺ τ' οὐδέν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΙΩ.

- ἐλελελελελεῦ· ὑπό μ' αὖ σφάκελος
 καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσ',
 οἴστρου δ' ἄριδις χρίει μ' ἄπυρος·
 880 κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
 τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
 πνεύματι μάργῃ, γλώσσης ἀκρατῆς·
 θολεροὶ δὲ λόγοι παίους' εἰκῆ
 885 στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

- ἦ σοφός, ἦ σοφός ἦν, σιγ
 ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβάστασε καὶ
 γλώσσα διεμυθολόγησεν,
 ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀρι-
 890 στεύει μακροῦ· καὶ μήτε τῶν πλοῦτῶ διαθροπτομένων,
 μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
 ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
 μήποτε μήποτε μ', ὦ ἀντ

Μοῖραι, * * * * λεχέων Διὸς εὐ-
νάτειραν ἰδοισθε πέλουσαν·

895

μηδὲ πλαθείην γαμέτα τινὶ τῶν

Ξ οὐρανοῦ. τάρβῳ γὰρ ἄστεργάνορα παρθενίαν

εἰσορῶσ' Ἴου̅ς μέγα δαπτομέναν

δυσπλάνοισ' Ἴφρας ἀλατείαις πόνων.

Ξ μοι δ' ὅτι μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος ἀφορβος, οὐ̅ ἐπαρδ. 900

δέδια· μηδὲ κρείσσόνων θεῶν

ἔρωσ' ἀφικτον ὄμμα προσδέροικτό με.

Ξ ἀπόλεμος ὄδε γ' ὁ πόλεμος, ἀπορα πόριμος· οὐδ'

ἔχω τίς ἂν

γενοίμαν· τὰν Διὸς γὰρ οὐ̅χ ὄρω̅

905

μήτιν ὅπα φύγοιμ' ἂν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἤ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ ἀνθρώδη φρονῶν,

ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαργύεται

γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

θρόνων τ' αἰστον ἐκβαλεῖ· πατὴρ δ' ἄρα

Κρόνον τότε ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,

910

ἦν ἐκπιτνῶν ἠῤῥατο δηρναῖων θρόνων.

τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν οὐδεις θεῶν

δύναιτ' ἂν αὐτῶ̅ πλήν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.

ἐγὼ τὰδ' οἶδα, γῶ̅ τρόπῳ· πρὸς ταῦτα νῦν

θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις

915

πιστός, τινάσσων χερσὶ τυρηνόον βέλος.

οὐδὲν γὰρ αὐτῶ̅ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ̅

πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐ̅κ ἀνασχετά·

τοῖον παλαιστήν νῦν παρασκευάζεται

ἐπ' αὐτὸς αὐτῶ̅, δυναμαχώτατον τέρας·

920

ὃς δὴ κραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,

βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερον κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
 925 τρίαίναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶ.
 πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται,
 ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ θῆν ἅ χορῆζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἅ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ προσδοκᾶν χρῆ δεσπόσειν Ζηνός τινα;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

930 καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὄδ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

935 οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβρον, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί·
 ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνός ἢ μηδὲν μέλει.

δράτῳ, κρατεῖτῳ τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

940

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἔξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροισι
πορόντα τιμᾶς, τὸν πωρὸς κλέπτῃν λέγω·
πατήρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκείνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἄλλ' ἀνθέκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὄρας δ', ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

945

950

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθος ἐστίν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἦσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοὺς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἦνπερ ἤλθες, ἐγκόνοι πάλιν·
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

955

960

ΕΡΜΗΣ.

τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν ἀνθαδίσμασιν

ἐς τὰσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

965 τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆδε λατρεύειν πέτρα,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

970 χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ᾧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγώ
ἐχθροὺς ἰδοίμι· καὶ σέ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

975 ἀπλοῦ λόγῳ, τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς,
ὅσοι παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

κλύω σ' ἐγὼ μεμνηνότε' οὐ μικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

νοσοῦμ' ἄν, εἰ νόσημα, τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ᾧμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκιδιάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

980

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύγ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὲ γὰρ προσηΐδων οὐκ ἄν, ὄνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χροῖζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ.

ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

985

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,

εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;

οὐκ ἔστιν αἰκισμ' οὐδὲ μηχανήμ', ὅτω

προτρύπεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,

πρὶν ἄν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

990

πρὸς ταῦτα ριπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,

λευκοπτέρωι δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι

χθονίοις κνκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·

γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἐμ', ὥστε καὶ φράσαι,

πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

995

ΕΡΜΗΣ.

ὄρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἄρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ᾧπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- 1000 ὄχλεις μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγώ, Διὸς
γνώμην φοβηθεῖς, θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
1005 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
λύσσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

- λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγη γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσση κέαρ
λιταῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
πῶλος, βιάξῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχη.
1010 ἄταρ σφοδρύνῃ γ' ἄσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μείον σθένει.
σκέψαι δ', ἔαν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις,
οἷός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία
1015 ἔπεισ' ἄφνικτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγμα βροντῆ καὶ κεραυνία φλογὶ
πατῆρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βασιάσει.
μικρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
1020 ἄπορξον ἤξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφρινὸς ἀετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,

κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται.
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα, 1025
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀνάγητον μολεῖν
 Αἰδην, κνεφαῖά τ' ἄμφι Ταρτάρου βάσθη.
 πρὸς ταῦτα βούλευ' ὥς ὄδ' οὐ πεπλασμένος
 ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος· 1030
 ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδῖαν
 εὐβουλίας ἀμείνον' ἠγήσῃ ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται 1035
 λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδῖαν
 μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
 πείθου· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
 ὄδ' ἐθῶϋξεν· πάσχειν δὲ κακῶς 1040
 ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
 πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
 πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθῆρ δ'
 ἐρεθιζέσθω βρονητῆ, σφακέλω τ'
 ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων 1045
 αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίω
 ξυγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
 ἄστρον διόδους· ἔς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας 1050

τοῦμόν, ἀνάγκης στερόχαῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ.

1055 τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἔλλείπει μὴ παραπαίειν;
εἰ δ' εὐτυχέη, τί χαλᾶ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύναις
ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
1060 μετὰ που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώση
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ.

1065 ἄλλο τι φῶναι καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυραῖς ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ', ὅ τι χροή, πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
κοῦκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσσα μάλλον.

ΕΡΜΗΣ.

1070 ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἀγῶ προλέγω·
μηδὲ πρὸς αἴτης θηραθεῖσαι,
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ',
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
1075 ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γάρ,
κοῦκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως

εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ἔργῳ κοῦκ ἔτι μύθῳ
χθῶν σεσάλευται. 1080

βροχία δ' ἠχῶ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἰλίσσουσι· σκιρτᾶ δ' ἀνέμων

πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα 1085

στάσιν ἀντίπνου ἀποδεικνύμενα·
ξυντεάρακται δ' αἰθῆρ πόντω.

τοιᾶδ' ἐπ' ἐμοὶ ριπή διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.

ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων 1090

αἰθῆρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
ἔσορᾶς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

Ε Π Τ Α Ε Π Ι Θ Η Β Α Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

*Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τον τῶν Θη-
βαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.*

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

*Κ*άδμον πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καιρία,
ὅστις φυλάσσει πράγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
Ἐτεοκλῆς ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἦβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνω,
βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτε· 15
τέκνοις τε, γῆ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῶ·
ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδω,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπίδηφόρους

- 20 πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
 καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμαρ εὐ ῥέπει θεός·
 χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρομένοις,
 καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ', ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτήρ,
 25 ἐν ὡσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
 χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
 οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
 νυκτιγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύειν πόλει.
 30 ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 ὀρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
 πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
 πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μίμνοντες, εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
 35 ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὐ τελεῖ θεός.
 σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτήρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἀναξ,
 40 ἦκω σαφῆ τὰκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
 αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
 ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
 καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
 45 Ἄρην, Ἐννώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
 ὠρκαμότησαν, ἣ πόλει κατασκαφᾶς
 θέντες λαπάξιν ἄστν Καδμείων βίᾳ,
 ἣ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνω·

μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
 λείβοντες· οἴκος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
 καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται·
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχῶν
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἀνδρας ἐκκρίτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς
 χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πνευμόνων.
 σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
 φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσει πρὸς
 Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῆμα χερσαῖον στρατοῦ·
 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκιστος λαβέ·
 καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 ὄφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβῆς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιτσοῦχοι θεοί,
 Ἄρά τ' Ἐριννὺς πατὴρ ἢ μεγασθενής,
 μὴ μοι πόλιν γε προμνόθεν πανώλεθρον
 ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφροστίους·
 ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
 ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν·
 γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

- 80 θρέομαι φοβερά μεγάλη ἄχη
 μεθεῖται στρατός στρατόπεδον λιπών·
 ῥεῖ πολὺς ὄδε λεὼς πρόδρομος ἱππότης·
 αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
 ἄνανδος, σαφής, ἔτυμος ἄγγελος·
 ἐλεδεννάς πεδιοπλόκτυπος ἐγ-
 85 χοίμπεται βοά, ποτᾶται, βρέμει δ'
 ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὄροτύπου.
 ἰῶ, ἰῶ, θεοὶ
 θεαί τ' ὄρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
 βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
 90 ὁ λεύκασπις ὄρνεται λαὸς
 εὐτρεπής, ἐπὶ πόλιν διώκων.
 τίς ἄρα ῥύσεται,
 τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἢ θεῶν;
 95 πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
 δαιμόνων; ἰὼ μάκαρες εὐεδροί,
 ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.
 τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
 100 ἀκούει ἢ οὐκ ἀκούει ἀσπίδων κτύπον;
 πέπλων καὶ στεφάνων
 πότε, εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν;
 κτύπον δεδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
 105 τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν τεὰν γᾶν;
 ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν,
 ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου·
 θεοὶ πολισοῦχοι χθονὸς
 110 ἴτ' ἴτε πάντες,

ἴδετε παρθένων ἱεσίον λόγον
 δουλοσύνας ὑπερ.

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
 δοχμολόφων ἀνδρῶν 115

καχλάζει πνοαῖς

Ἄρρεος ὀρόμενον.

ἄλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ,

παντελές πάντως ἀρηξον
 δαΐων ἄλωσιν.

Ἄργεῖοι γὰρ πόλισμα 120

Κάδμου κυκλοῦνται·

φόβος δ' ἀρηϊῶν ὄπλων·

διάδετοι δὲ γενύων

ἵππειων κινύρονται φόνον χαλινοί.

ἐπτά δ' ἀγήρορες πρέποντες στρατοῦ

δορυσόοις σάγαις, πύλαις ἐβδόμαις 125

προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.

σὺ τ' ὦ Διογενές,

φιλόμαχον κράτος,

ῥυσίπολις γενοῦ

Παλλάς, ὃ θ' ἵππιος 130

ποντομέδων ἀναξ

ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ Ποσειδᾶν

ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

σὺ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, 135

Κάδμου ἐπάννυμον

πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.

καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, 140

ἄλευσον. σέθεν ἔξ αἵματος

γεγόναμεν· λιταῖς

- σε θεοκλύτοις ἀπύου-
 σαι πελαζόμεσθα.
 145 καὶ σύ, Λύκει' ἀναξ,
 Λύκειος γενοῦ
 στρατῶ δαΐῳ, στόνων αὐτᾶς·
 σύ τ', ὦ
 Λητογένεια κοῦρα,
 τόξον εὖ πυκάζου,
 150 Ἄρτεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.
 ὄτοβρον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
 ὦ πότνι' Ἥρα·
 ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι,
 Ἄρτεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.
 155 δορυτίνακτος αἰθῆρ ἐπιμαίνεται.
 τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
 ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.
 ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθάς ἔρχεται.
 ὦ φίλ' Ἀπολλον,
 160 κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακείων,
 καὶ Διόθεν
 πολεμόκραντον ἄγνον τέλος, ἐν μάχαις·
 σὺ δέ, μάκαιρ' ἀνασσ'
 Ὅγκα πρὸ πόλεως
 165 ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρῶύου.
 ἰὼ παναλκείς θεοί,
 ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
 τᾶσδε πυργοφύλακες,
 πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
 170 ἕτεροφώνῳ στρατῶ.
 κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους

χειροτόνους λιτάς.
 ἰὼ φίλοι δαίμονες ἀντ.
 λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν, 175
 δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες,
 μέλεσθ' ἱερῶν δημίων,
 μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
 φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὄργιων 180
 μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
 ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
 στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηρουμένῳ,
 βρότη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν, 185
 αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
 μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
 ξύνοικος εἶην τῇ γυναικείῳ γένει.
 κρατοῦσα μὲν γάρ, οὐχ ὀμιλητὸν θράσος·
 δεῖσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. 190
 καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρομούςφυγὰς
 θεῖσαι, διερόδοθήσατ' ὑψυχον κάκην·
 τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
 τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. 195
 κεῖ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
 ἀνῆρ γυνή τε, χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
 ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
 λευστήρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγη μόρον.
 μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω 200
 τάξωθεν· ἔνδον δ' οὔσα, μὴ βλάβην τίθει.
 ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

205 ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεις' ἀκού-
 σασα τὸν ἄρματόκτυπον
 ὄτοβον ὅτε τε σύ-
 ριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
 ἱππικῶν τ' ἀγρόπνων
 πηδαλίων διαστόμια
 πυριγενετῶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

210 τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ εἰς πρόωραν φυγῶν
 πρύμνηθεν εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
 νεῶς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

215 ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α'.
 χαῖα βρέτη, πίσυρος θεοῖς,
 νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς
 νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τόδ' ἦρθην φόβῳ
 πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
 ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκίαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὐχεσθε πολέμιον δόρου.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὖν θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

220 μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
 ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδομι τάνδ'

ἄστυδρομουμέναν πόλιν, καὶ στρατεύμ'
ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνή, σωτήρος· ἃδ' ἔχει λόγος.

225

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
καὶ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων.
κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀνδρῶν τὰδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

230

ΧΟΡΟΣ.

διαὶ θεῶν πόλιν νέμομ' ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

235

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῆς,
ἔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα ἀντ. γ'.
ταρβουσύνῃ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

240

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μή νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους

πύθῃσθε, κωκυτοῖσιν ἄρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκειται φόνῳ βροτιῶν.

ΧΟΡΟΣ.

245 καὶ μὴν ἀκούω γ' ἐπικικῶν φρουραγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἀκού' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευέειν πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

250 οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδοῖς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσει τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ μέ καὶ σέ καὶ πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

255 ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὠπάσας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

μοχθηρόν, ὡσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῆ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάξει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αἰτουμένω μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

260

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἶσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

σίγησον, ὦ τάλαινα· μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τούπος αἰροῦμαι σέθεν.
καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτός οὔσ' ἀγαλμάτων,

265

εὐχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεοῦς·
καμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

ὄλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

270

ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε καγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἴσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

275

ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα δῆων δουρὺπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,

ὄσων ἴησιν Ποσει-
δᾶν ὁ γαιάοχος

310

Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἔταν
ἐμβalόντες, ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις,

315

καὶ ῥυτῆρες πόλεως
εὐεδροί τε στάθῃτ'

ὄξυγόις λιταῖσιν.

320

οἰκτρὸν γάρ, πόλιν ὦδ'
ὠγυγίαν Ἄϊδι

στορ. β.

προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
δουλείαν ψαφαρᾶ σποδῶ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθτομένην ἀτίμως,

325

τάς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι
ἔ' ἔ' ἔ', νέας τε καὶ παλαιάς

ἱππηδὸν πλοκάμων, περιθ-
ρηγνυμένων φαρέων.

βοᾶ δ' ἐκκενουμένα πόλις,

330

λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

κλαντὸν δ' ἄρτιτρόποις

ἀντ. β.

ὠμοδρόπων νομίμων

προπάροιθεν διαμεῖψαι

δωμάτων στυγεράν ὁδόν.

335

τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω

- βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῆ,
ἔῃ ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.
- 340 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φρονεύ-
ει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
καπνῶ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
- 345 κοροκορυγαὶ δ' ἂν' ἄστν, στρ. γ'.
ποτὶ πτόλιν δ' ὄρκανα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
- 350 ἄρτιβρεφεῖς βρέμονται.
ἄρπαγαὶ δὲ διαδρομαῶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
- 355 οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς ἀντ. γ'.
χαμάδις πεσῶν ἀλγύνει κυρήσας.
πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων·
- 360 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
γᾶς δόσις οὔτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον
- 365 ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου.

ἐλπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὦ τοι κατόπτῃς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πενθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φέρει,
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. 370

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ μὴν ἀναξ' ὄδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἶς' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγοιμ' ἄν, εἰδῶς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον. 375

Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
βρέμει πόρον δ' Ἰσμηγὸν οὐκ ἔα περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.

Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
θένει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν, 380

σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
σειεῖ, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῶ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. 385

ἔχει δ' ὑπέροφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὄφθαλμός, πρέπει. 390

τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις,
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,

395 ὅστις βοῆν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
 τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν,
 κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
 οὔδ' ἔλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
 400 καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ ἴννοια τι·
 εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέροκμπον τόδε
 405 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
 ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἄστακοῦ τόκον
 τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
 410 τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέροφρονας λόγους.
 αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 Σπαρτιῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ῥίζωμ' ἀνείται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
 415 δίκη δ' ὀμμάτων κάρτα νιν προστέλλεται
 εἶργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν   στρ. α'
 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
 420 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
 ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτω μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις·
 γίγας ὄδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
 μείζων· ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ· 425
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν' ἅ μὴ κραινοὶ τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 ἔριν πέδα σκήψασαν ἐκποδῶν σχέθειν.
 τὰς δ' ἀστραπᾶς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
 μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν προσεΐκασεν.
 ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη·
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, πρήσω πόλιν.
 τοιῶνδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται, 435
 τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῶνδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
 τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλῶσσο' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος.
 Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος, 440
 θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα
 χαρᾶ ματαία θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 πέποιθα δ' αὐτῶ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον
 ἦξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξεικασμένον 445
 μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου.
 ἀνῆρ δ' ἐπ' αὐτῶ, κεῖ στόμαρχός ἐστ' ἄγαν,
 αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας

450 Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. α'.
κερανοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθροεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
455 ἐδωλίων ὑπερκόπω
δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλικον κράνουσ,
460 πύλαισι Νηΐτησι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβρομωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκένας.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
465 ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνήρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσει
στείγει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χ' οὔτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
470 καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμπτοιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τω·
καὶ δὴ πέπεμπτ', οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτιῶν γένους,
475 ὃς οὔτι μάργων ἵππικῶν φρουαγμάτων
βρόμον φοβηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·

- 505 Ὑπερβίος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
 ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
 ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης·
 οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
 μωμητός, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
 ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
 510 ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
 θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν ἔχει,
 Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
 κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
 515 τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
 πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν, οἳ δ' ἤσσωμένων,
 εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ·
 εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
 Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
 520 σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΧΟΡΟΣ.

- πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ' ἀντ. β.
 ἀφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
 δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
 δαροβίοισι θεοῖσι,
 525 πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάπειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- οὔτω γένοιτο· τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα Βορῥαίαις πύλαις,
 τύμβρον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
 ὄμνυσι δ' αἰχμῆν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
 530 σέβειν πεποιθώς, ὁμμάτων θ' ὑπερτερον,
 ἧ μὴν λαπάξειν ἄστν Καδμείων βία

Διός· τόδ' αὐδ' ἄ μητρός ἐξ ὄρεσκόου
 βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
 στείχει δ' Ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
 ὄρας φρούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θριξί. 535
 ὃ δ' ὤμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
 φρόνημα, γοργόν δ' ὄμυ' ἔχων, προσίσταται.
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 σάκει, κυκλωτῶ σώματος προβλήματι, 540
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὡς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 ἐλθῶν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 545
 μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὃ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ,
 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἅ μὴ κραῖνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ τύχοιεν, ὣν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν, 550
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
 ἢ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 ἔστιν δὲ καὶ τῶδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 ἀνήρ ἀκομπος, χεῖρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον,
 Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένον· 555
 ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
 ἔσω πυλῶν ῥέουσας, ἀλδαίνειν κακά,
 οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκουσ
 εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
 ἢ ἕξωθεν εἰσω τῶ φέροντι μέμψεται, 560

πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
 θεῶν θελόντων ἂν δ' ἄληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

565 ἐκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
 τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται.
 μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνοσίων
 ἀνδρῶν. εἴθε γάρ θεοὶ
 τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

στιχ. γ'.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

570 ἔκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον,
 ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
 Ὁμολοῶσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
 κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
 μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 575 Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
 κακῶν τ' Ἀδράστοι τῶνδε βουλευτήριον·
 καὶ τὸν σὸν αὐτίς πρόσμορον ἀδελφεὸν
 ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνεῖκους βίαν,
 δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
 καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
 580 ἢ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
 καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
 πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
 585 πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
 ἀλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
 μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.

μαχώμεθ' οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὐκνικλον νέμων 590
 πάγκαλκον, ἠΰδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπὴν κύκλω·
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἄλλ' εἶναι θέλει,
 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.
 τούτω σοφούς τε καὶ γαθούς ἀντηρέτας 595
 πέμπειν ἐπαινω. δεινός, ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
 κάμιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος. 600
 [Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]
 ἢ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργία τινί,
 ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει·
 ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν, 605
 ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι
 ταῦτοῦ κηρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
 πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
 οὗτος δ' ὁ μάντις (υἱὸν Οἰκλέους λέγω)
 σάφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ, 610
 μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεῖς
 θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βία
 τείνουσι πομπήν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
 Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.
 δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις, 615
 οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκη·
 ἀλλ' οἶδεν, ὡς σφε χροὴ τελευτήσαι μάχη,

εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
 φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καιρία.
 620 ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένους βίαν
 ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
 γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει·
 ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
 παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάζαι δόρυ.
 625 θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἀντ. γ'.
 ἡμετέρας, τελειθ' ὡς πόλις εὐτυχεῖ,
 δορίπονα κᾶκ' ἐκτρέποντες ἔς γ' ἐπιμόλους·
 πύργων δ' ἔκτοθεν βαλῶν
 630 Ζεὺς σφε κᾶνοι κεραινοῦ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἑβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
 λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
 οἴας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
 πύργοις ἐπεμβὰς κᾶπικηροχθεῖς χθονί,
 635 ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
 σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
 ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
 φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
 τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
 640 καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
 τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
 ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐθετον σάκος,
 διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
 χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστήν ἰδεῖν
 645 ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἠγρουμένη.

Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, κατὰξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἔξει πατρώαν, δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς·
ὡς οὐποτ' ἄνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

650

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος·
ὅμοι, πατρός δὴ νῦν ἄραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλάειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆ ἢ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθαι τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ·
εἴ νιν κατὰξει χρυσότευκτα γράμματα,
ἐπ' ἄσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένης Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
οὔτ' ἐν πατρώεσσι μὴν χθονὸς κακουχία
οἴμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθῶς εἴμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,

655

660

665

670

675 ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημίδας, αἰχμῆν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κίκιστ' ἀυδωμένῳ·
ἀλλ' ἀνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
680 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρισιον.
ἀνδρῶν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' ἀυτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἶπερ κακὸν φέρει τις, αἰσχύνῃς ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
685 κακῶν δὲ καῖσχωρῶν οὐ τιν' εὐκλειαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μέμονας τέκνον; μήτι σε θυμοπλη- στρ. α'.
θῆς δορίμαχος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ τὸ πράγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
690 ἴτω κατ' οὐρον κῆμα Κωκκτοῦ λαχόν
Φοῖβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ᾧμοδακῆς σ' ἄγαν ἴμερος ἐξοτρύ- ἀντ. α'.
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

695 φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρός τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρίνου. κακὸς οὐ κεκλή- στρ. β.
ση, βίον εὖ κηρήσας. μελαναιγίς οὐκ
εἶσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἐν χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

700

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων ἀντ. β. 705
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλ-
λακτός, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξέξεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

710

ΧΟΡΟΣ.

πειθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐ δὲ χρὴ μακροάν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ λθῆς ὁδούς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τεθνηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

715

ΧΟΡΟΣ.

νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρή σιέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀντάδελφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

720 πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεόν, οὐ   στρ. α'.
θεοῖς ὁμοίαν, παναληθῆ, κακόμαντιν πατρός εὐ-
κταίαν Ἐριννὺν τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας

725 βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ χάλυβος   ἀντ. α'.

730 Σκυθῶν ἄποικος, κτεάνων χρηματοδαίτας πικρός, ὦ-
μόφρων σίδαρος, χθόνα ναίειν διαπήλας, ὅποσαν
καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

τῶν μεγάλων πεδίων ἁμοίρους.

ἐπειδὰν αὐτοκτόνως

στρ. β'.

735 αὐτοδάϊκτοι θάνω-

σι, καὶ χθονία κόνις πῆ

μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον,

τίς ἂν καθαρμούς πόροι;

τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ

740 πόνοι δόμων νέοι παλαι-

οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

παλαιγενῆ γὰρ λέγω

παρβασίαν ὠκύπουν·

αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει·

ἀντ. β'.

745 Ἀπόλλωνος εὔτε Λαΐος

- βία, τρὶς εἰπόντος ἐν
 μεσομφάλοις Πυθικοῖς
 χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέν-
 νας ἄτερ, σώζειν πόλιν,
 κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλλίαις, στρ. γ'. 750
 ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῶ,
 πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 ὅστε μὴ πρὸς ἄγναν
 σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,
 ῥίζαν αἱματόεσσαν 755
 ἔτλα. παράνοια σύναγε
 νυμφίους φρενώλεις·
 κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῆμ' ἀγει· ἀντ. γ'.
 τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' αἰεῖρει
 τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ- 760
 μναν πόλεως καχλάζει.
 μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
 τείνει πύργος ἐν εὐρει.
 δέδοικα δέ, σὺν βασιλεῦσι
 μὴ πόλις δαμασθῆ. 765
 τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί,
 βαρεῖαι καταλλαγαί,
 τὰ δ' ὀλοά
 πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
 πρόπρυμνα δ' ἐμβολὰν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν 770
 ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.
 τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθάύμασαν ἀντ. δ'.
 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
 πόλεος ὃ

- 775 πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
 ὅσον τότε Οἰδίπουν τίον,
 ἀναρπαξάνδραν
 κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
 ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
 ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
 780 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
 μαινομένα κραδία
 δίδυμα καὶ ἐτέλεσεν·
 πατροφόνῳ χειρὶ τῶν κρεισσοτέκνων
 ὀμμάτων ἐπλάγχθη.
 785 τέκνοις δ' ἀραίας
 ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς,
 αἱ αἶ, πικρογλώσσους ἀράς,
 καὶ σφε σιδαρονόμῳ
 διὰ χειρὶ ποτε λαχεῖν
 790 κτήματα· νῦν δὲ τρέω, μὴ τελέσῃ
 καμψίπους Ἑρηνύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
 πόλις πέφενγεν ἠδὲ δούλειον ζυγόν·
 πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβριμῶν κομπάσματα·
 795 πόλις δ' ἐν εὐδία τε καὶ κλυδωνίου
 πολλαῖσι πληγαῖς ἀντλον οὐκ ἐδέξατο.
 στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
 ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·
 καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἑξ πυλώμασι·
 800 τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας
 ἀναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπου γένει
 κραινῶν παλαιᾶς Λαΐου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες τεθνήσκειν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων . . . .

805

ΧΟΡΟΣ.

τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· Οἰδίπου γένος . . . .

ΧΟΡΟΣ.

οἱ ἄ γὰρ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι . . . .

ΧΟΡΟΣ.

ἐκεῖθι κ' ἤλθον; βαρέα δ' οὖν, ὅμως φράσον.

810

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·

πόλιν μὲν εὖ πράσσουσιν· οἱ δ' ἐπιστάται,

815

δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμψησίαν.

ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότητους φοροῦμενοι.

820 πόλις σέσωσται· βασιλείην δ' ὁμοσπόρον
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλα Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
τούσδε ὕεσθε·

825 πότερον χαίρω καὶ πολολύξω
πόλεως ἄσινεῖ σωτήρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἄτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἳ δῆτ' ὄρθῳσ κατ' ἐπωνυμίαν

830 καὶ πολυνεικεῖς
ὦλοντ' ἄσεβεῖ διανοίᾳ.

ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίου τ' ἀρά, στο
κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρῦος·

835 ἔτενξα τύμβῳ μέλος,
ὡς Θυιάς, αἵματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους
θανόντας· ἢ δύσορῆς ἄ-
δε ξυναυλία δορός.

840 ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπέιπε πατρόθεν εὐκταία φάτις· ἀντ.
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.

μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

845 ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
κιὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

τάδ' αὐτόδηλα, προὔπιτος ἀγγέλου λόγος. ἐπωδ.

διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα

850

τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
 δόμων ἐφέστιοι.

ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὔρον
 ἐρέσσειτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν 855

πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 τὰν ἄστονον, μελάγκροκον
 ναύστολον θεωρίδα,

τὰν ἀστιβῆ' πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
 πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρον. 860

ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἰδ' ἐπὶ προῶχος
 πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
 θρηῆνον ἀδελφοῖν, οὐκ ἀμφιβόλως
 οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον. 865

ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
 τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
 ἰαχεῖν, Αἴδα τ'
 ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰῶ,

δυσασυδέφωταται πασῶν, ὁπόσαι 870
 στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
 κλάω, στένομαι, καὶ δόλος οὔδεῖς
 μὴ κ' φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰῶ ἰῶ δύσφρονες,

σιγ. α'.

φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρεύμονες, 875
 πατρώους δόμους ἐλόν-
 τες μέλεοι σὺν ἀλκῇ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

μέλαιοι δῆθ', εἴ μελέους θανάτους
εὐροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

880

ἰὼ ἰὼ δωμάτων

ἀντ. α'

ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλ-

λαχθε σὺν σιδάρα,

885

κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

890

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

αἰ' αἰ' δαιμόνιοι,
αἰ' αἰ' δ' ἀντιφόνων
θανάτων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

διανταίαν λέγεις πλαγάν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

895

δόμοισι καὶ σώμασι
πεπλαγμένους ἐννέπω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀναυδάτω μένει
ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονοι πότμω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

διήκει δὲ καὶ πόλιν 900

σιτόνος, στένουσι πύργοι,

στένει πέδον φίλανδρον·

μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους,

δι' ὧν αἰνομόροις,

δι' ὧν νεῖκος ἔβα, 905

καὶ θανάτου τέλος·

ἔμοιράσαντο δ' ὄξυκάριοι

κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·

διαλλακτῆρι δ' οὐκ

ἄμεμφία φίλοις,

οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. 910

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μενουσι,

τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;

τάφων πατρῴων λαχαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡμῶν μάλ' ἀχῶ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτῆρ γόος, 915

αὐτόστονος, αὐτοπήμων,

δαϊόφρων, οὐ φιλογαθῆς, ἐτίμως

δακρυχέων ἐκ φρενός, ἅ,

κλαομένας μου, μινύθει, 920

τοῖνδε δυεῖν ἀνάκτοιιν.

πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἅ-

θλίοισιν, ὡς ἐρξάτην

πολλὰ μὲν πολίτας,

925 ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δυσδαίμων σφὶν ἅ
τεκοῦσα πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὅποσαι
τεκνογόνοι κέκληνται.
930 παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾶ θεμένα,
τούσδ' ἔτεχ'· οἱ δ' ὦδ' ἔτελεύ-
τασαν ὑπ' ἄλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στ
διατομαῖς οὐ φίλαις,
935 ἔριδι μαινομένα,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
πέπανται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζωὰ φονορῶντων
940 μέμικται· κάρτα δ' εἶσ' ὀμαιμοι.

ΧΟΡΟΣ.

πικρὸς λυτῆς νεικῶν
ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεῖς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
945 κακὸς δατητᾶς Ἄρης,
ἄρᾶν πατρὸς * τιθεῖς ἀληθῆ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλει, ἀντ
διοσδότων ἀχέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
950 πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαντες
 πονοισί γε δόμοι·
 τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν
 ἄραϊ τὸν ὄξυν νόμον,

τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. 955

ἔστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις,
 ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ

δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. 960

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ.

σύ δ' ἔθανες κατακτανῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δορὶ δ' ἔκανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἴτω δάκρυα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἴτω γόος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

965

πρόκεισαι —

ΙΣΜΗΝΗ.

κατακτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦέ ἦέ, μαίνεται γόοισι φρήν.

στο.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ἰὼ, πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

σύ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

970

πρὸς φίλον ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

διπλᾶ δ' ὄρα̃ν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀχέων τοίων τὰδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

πέλας αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

975

ἰὼ Μοῖρα βαρυνδότερα μογερά,

πότνια τ' Οιδίπου σκιά,
μέλαινα' Ἐρωνύς, ἧ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦε ἦέ, δυσθέατα πήματα —

ἀντ.

ΙΣΜΗΝΗ.

εἰδείξατ' ἐκ φρυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν.

980

ΙΣΜΗΝΗ.

σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀπώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

τάλανα παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

δίνυρα τριπάλτων πημάτων.

985

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄλοά λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὄλοά δ' ὄραῖν.

ἰὼ Μοῖρα βαρυνδότερα μογερά,
 πότινά τ' Οἰδίπου σκιά,
 μέλαιν' Ἐριννύς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

990

σὺ τοίνυν οἴσθα διαπερῶν.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄλοά λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὄλοά δ' ὄρα̃ν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

995

ἰὼ ἰὼ πόνος.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰὼ ἰὼ κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δώμασι καὶ χθονί.

ΙΣΜΗΝΗ.

πρὸ πάντων δ' ἔμοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἔμοι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.

1000

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ
 δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
 Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός
 θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
 εἴργων γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἶλετ' ἐν πόλει·
 ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ἂν μομφῆς ἄτερ
 τέθνηκεν, οὐπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
 τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
 ἔξω βαλεῖν ἀθαρτον, ἀρπαγὴν κυσίν,
 ὡς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονός,
 εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ

1010

1015

- τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκίησεται
 θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε,
 στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἤρει πόλιν.
 1020 οὔτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
 ταφέντ' ἀτίμως, τοῦπιτίμιον λαβεῖν·
 καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
 μήτ' ὄξυμόλποις προσσέβειν οἰμώμασιν,
 εἶναι δ' ἀτιμον ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.
 1025 τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
 ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 ἐγὼ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
 θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 1030 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχνον, οὗ πεφύκαμεν,
 μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
 τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶ
 ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
 1035 τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογαστρογες
 λύκοι πάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
 τάφον γὰρ αὐτῆ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
 γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι
 κάλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
 1040 καυτῆ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
 θάρσει παρέσται μηχανῆ δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τράχυν', ἄθραπτος δ' οὔτος οὐ γενήσεται.

045

ΚΗΡΥΞ.

ἄλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.

ΚΗΡΥΞ.

οὔ, πρίν γε χῶραν τήνδε κινδύνω βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παθῶν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

ἄλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

1050

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόσει.

ΚΗΡΥΞ.

ἄλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

Κῆρες Ἐριννύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

γένος ὠλέσατε προυνόθεν οὕτως·

τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

πῶς τολμήσω μήτε σε κλάειν,

μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;

1055

1060 ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄχος
μονόκλαυτον ἔχων θρηῆνον ἀδελφῆς
1065 εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλάοντας Πολυνείκην·
ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
αἶδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾶ
1070 κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύν,
1075 ὄδῃ Καδμείων ἤρουξες πόλιν,
μὴ ντραπῆναι μηδ' ἄλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι, ταμάλιστα.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

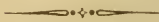
ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

ΞΕΡΞΗΣ.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὗς αὐτὸς ἀναξ Ξέρξης βασιλεὺς

5

Δαρειογενῆς

εἶλετο χώρας ἐφορεύειν.

ἄμφι δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται

10

θυμὸς ἔσωθεν.

πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς
ὄγκωκε· νέον δ' ἄνδρα βαῦζει·
κοῦτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς

15

ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οἶτε τὸ Σούσων, ἢ δ' Ἐκβατάνων,
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,

- οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοὶ τε βράδην
 20 πολέμου στίφος παρέχοντες·
 οἷος Ἀμίστρης, ἢ δ' Ἀρταφρένης,
 καὶ Μεγαβάζης, ἢ δ' Ἀστιάσπης,
 ταγοὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μέγαλου,
 25 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἢ δ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
 Ἀρτεμβάσης θ' ἵππιοχάρμης,
 30 καὶ Μασίστρης, ὃ τε τοξοδάμας
 ἔσθλος Ἴμαῖος, Φαρανδάκης θ',
 ἵππων τ' ἐλατῆρ Σωσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσιस्कάνης,
 35 Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς,
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίας
 Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
 καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
 40 δεινοί, πλήθός τ' ἀνάριθμοι.
 ἄβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἷτ' ἐπίπαν ἠπειρογενῆς
 κατέχουσιν ἔθνος, τοῖς Μητραγαθῆς
 Ἀρκτεὺς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
 45 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεῖς ἐπόχους
 πολλοῖς ἄρμασιν ἐξορμῶσιν,
 δίρῳμά τε καὶ τριῳῳμα τέλη,
 φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.

στεῦνται δ' ἱεροῦ Τρωάλου πελάται,
 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
 καὶ ἀκοντιστὰὶ Μυσοί· Βαβυλῶν δ'
 ἢ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους,
 καὶ τοξουλκῶ λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται,

δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
 τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
 οἴχεται ἀνδρῶν,

οὓς πέρι πᾶσα χθῶν Ἀσιῆτις
 θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῶ·
 τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασιλῆιος στρ 65

στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν,
 λινοδέσμῳ σχεδία πορθμὸν ἀμείψας

Ἀθαμαντίδος Ἑλλης, 70

πολύγομφον ὄδισμα

ζυγὸν ἀμφιβαλῶν

ἀνχένη πόντου.

πολύανδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν ἀντ.

χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει 75

διχόθεν, πεζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσης,

ὄχυροῖσι πεποιθῶς

στρυφέλοις ἐφέταις, χρο-

σογόνου γενεᾶς

ἰσόθεος φῶς.

80

- κυανὸν δ' ὄμμασι λεύσσω, στρ.
 φονίου δέργμα δράκοντος,
 πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
 Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
 85 ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἄρην.
 δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς ἀντ.
 μεγάλῳ ξέματι φωτῶν,
 ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
 90 ἄμαχον κῆμα θαλάσσης·
 ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατός, ἀλκίφρων τε
λαός.
 δολόμετην δ' ἀπάταν θεοῦ ἐπ.
 τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
 95 τίς ὁ κραιπνῶ ποδὶ πηδήματος εὐπετοῦς ἀνάσσω;
 φιλόφρων γὰρ ** σαίνουσα τὸ πρῶτον,
 παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
 100 τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φύγειν.
 θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' στρ. α΄.
 ἐκράτησεν τὸ παλαι-
 όν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
 105 πολέμους πυργοδαίικτους
 διέπειν, ἵππιοχάρμας τε κλόνους, πόλεων τ' ἀνα-
στάσεις.
 ἔμαθον δ' εὐρουπόροι- ἀντ. α΄.
 ο θαλάσσης πολιαι-
 110 νομένης πνεύματι λάβρω
 ἔσορᾶν πόντιον ἄλσος,
 πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λαοπόροις τε μηχα-
ναῖς.
 ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. β΄.

φροῖν ἀμύσσεται φόβῳ· 115
 ὁά,

Περσικοῦ στρατεύματος
 τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
 ται κέναν-

δρον μέγ' ἄστν Σουσίδος,
 καὶ τὸ Κίσιον πόλισμ' 120
 ἀντίδουπον ἔσσειται.

ὁά,

τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
 θῆς ὄμιλος ἀπύων·

βυσσίοις

δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. 125

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
 καὶ πεδοστιβῆς λεώς,

στρ. γ'.

σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
 σᾶν, ξὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,

τὸν ἀμφίζενκτον ἕξαμείψας 130

ἀμφοτέρας ἄλιον

πρωῶνα κοινὸν αἴας.

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ

ἀντ. γ'.

πίμπλαται δακρύμασι·

Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς, ἐκά- 135

στα πόθῳ φιλόνοσι

τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-

τῆρα προπεμψαμένα

λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι 140

στέγος ἀρχαῖον,

φροντίδα κεδνήν καὶ βαθυβουλον

- θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει·
 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
 145 Δαρειογενῆς, τὸ πατρωνύμιον
 γένος ἀμέτερον·
 πότερον τόξου ῥῆμα τὸ νικῶν,
 ἢ δορυκράνου
 λόγῃς ἰσχύς κεκράτηκεν.
 150 ἀλλ' ἠδὲ θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
 φάος ὀρμάται μήτηρ βασιλέως,
 βασιλεία δ' ἐμή· προσπιτνῶ·
 καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτῆν
 πάντας μύθοισι προσανδᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 155 ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
 μήτηρ ἢ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι,
 θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ
 ἔφους,
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

- ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
 160 καὶ τὸ Δαρείου τε καὶ μὸν κοινὸν εὐνατήριον.
 καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
 μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαντιῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
 μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψη ποδὶ
 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρην οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 165 ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
 μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πληθὸς ἐν τιμῇ σέβειν.
 μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
 ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς
 φόβος.

ἵμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
 τρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου 170
 οὐδέ μοι γίγνεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
 τάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστὶ μοι βουλευμάτα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔϋ τόδ' ἴσθι, γῆς ἀνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσαι
 μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἠγείσθαι θέλῃ.
 εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. 175

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνειράσι
 ξύνειμ', ἀφ' οὐπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατόν,
 Ἰαόνων γῆν οἴχεται, Πέρσαι θέλων.
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
 ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοι. 180
 ἐδοξάτην μοι δύο γυναιῖν' εὐείμονε,
 ἢ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσηκμένη,
 ἢ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ,
 κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους 185
 ταύτου· πάτραν δ' ἔναιον, ἢ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἢ δὲ βάρβαρον.
 τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὄραῖν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλησι. παῖς δ' ἐμὸς μαθῶν
 κατεῖχε, κἀπράυνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο 190
 ζεύγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπαδν' ἐπ' ἀυχένων
 τίθησι. χῆ μὲν τῆδ' ἐπυροῦτο στολῆ,
 ἐν ἠνίασι δ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα·
 ἢ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βία 195
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·

- πίπτει δ' ἔμὸς παῖς, καὶ πατήρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὄρᾳ
 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 200 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
 ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
 ἔψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ
 βωμῶ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
 θέλουσα θυῖσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
 205 ὄρῳ δὲ φεύγοντ' ἀετὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοῖβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
 τίλλονθ'· ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ κτήξας δέμας
 210 παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
 ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὐ γὰρ ἴστε, παῖς ἔμὸς
 πράξας μὲν εὖ, θαυμαστός ἂν γένοιτ' ἀνὴρ·
 κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
 σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

- 215 οὐ σε βουλόμεσθα, μήτηρ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
 οὐτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη,
 εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν·
 • τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέκνοις
 σέθεν,
 καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρῆ χραῖς
 220 γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρηνεμενῶς δ' αἰτοῦ
 τάδε,
 σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
 ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
 τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαίας κάτοχ' ἀμνηροῦσθαι σκότω.

ταῦτα, θυμόμαντις ὦν σοὶ πρηνεμένῳσ παρήνεσα.
 εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. 225

ΑΤΟΣΣΑ.

ἄλλα μὴν εὐνοὺς γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτῆς
 παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
 ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρησιτά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
 πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἐνεργε γῆς φίλοις,
 εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω, 230
 ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

ἦλε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἑλίου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἄλλὰ μὴν ἴμερ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηροῦσαι πόλιν;

ΧΟΡΟΣ.

πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπῆκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

οὔδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; 235

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατός τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἐξαρκῆς δόμοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρός χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

πότερα γὰρ τοξουλκός αἰχμὴ διὰ χερσῶν αὐτοῖς
 πρέπει;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σάγαι. 240

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, κάπιδεσπόζει στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτός, οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθειραὶ στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

245 δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτός Περσικὸν πρόπει μαθεῖν·
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

250 ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ἡμοί, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
255 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνι', ἀνια κακά, στρ. α'.
νεόκοτα καὶ δαί', αἰ' αἰ',
διάνεσθε, Πέρσαι,
τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

260 ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μακροβίωτος ἀντ. α΄.
 ὄδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
 γεραιοῖς, ἀκούειν
 τόδε πῆμ' ἄελπτον. 265

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρῶν γε, κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
 Πέρσαι, φράσαμι' ἄν, οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ μάταν σιγ. β΄.
 τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
 γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν 270
 δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυσπότηως ἐφθαρμένων
 Σαλαμῖνος ἀκταί, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ φίλων ἀντ. β΄.
 ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ 275
 κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
 πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπόλλυτο
 στρατός, δαμασθεῖς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἴωζ' ἀποτμον βοάν, δυσαιανῆ σιγ. γ΄. 280
 δαίτοις,
 ὡς πάντα παγκάκως ᾔθεσαν,
 αἰ' αἰ', στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

285 ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τῶν Ἀθηναίων ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

στιγνᾶν Ἀθανᾶν μεμνήσθαι τοι πάρα ἀντ. γ
δαίσις,
ὡς πολλὰς Περσίδων ἴκτισαν
εὐνίδας ἢ δ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

290 σιγᾶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἦδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
295 λέξον καταστάς, κεῖ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελάων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεῖς, ἀναρχον τάξιν ἠρήμου θανῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ φάος βλέπει.

ΑΤΟΣΣΑ.

300 ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἤμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀρτεμβάσης δέ, μυθίας ἵππου βραβεύς,
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
χῶ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῆ δορός,
305 πῆδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο·
Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρῶν Ἰθαγενής,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.

Δίλαιο, Ἄρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
 οἶδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
 νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα· 310
 πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
 Ἄρκεύς, Ἄδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
 Φαρνοῦχος, οἶδε ναεὶς ἔπεσον ἐκ μιᾶς.
 Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανῶν,
 ἵππου μελαίνης ἠγεμῶν τρισμυρίας, 315
 πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
 ἔτεγγ', ἀμείβων χροῶτα πορφυρᾷ βαφῆ.
 καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἄρτάμης τε Βάκτριος,
 σιληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἄμηστρις Ἀμφιστρεὺς τε πολύπονον δόρυ
 νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι 320
 πένθος παρασχών, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
 Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδῆς ἀνὴρ,
 κεῖται θανῶν δειλαιοσ οὐ μάλ' εὐτυχῶς· 325
 Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλίκων ἄπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
 ἐχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 τοιῶνδ' ἄρχόντων ὑπεμνήσθην περι.
 πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. 330

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰ' αἰ', κακῶν ὑψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
 ἅτ' ἀφράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῶ στρατεύματι 335
 μάχην ξυνάμψαι ναίοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἑκατι βαρβάρους
 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 340 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκροτος·
 Ξέρξης δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν
 ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέροκμοποι τάχει
 ἑκατὸν δις ἦσαν ἐπὶ θ'. ὧδ' ἔχει λόγος.
 [μή σοι δοκοῦμεν τῆδε λειφθῆναι μάχῃ;
 345 ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
 τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορροπῶ τύχῃ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔστ' ἄρ' Ἀθηνῶν, ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.
 ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.]

ΑΤΟΣΣΑ.

350 ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν, φράσον,
 τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
 ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
 φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
 355 ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
 ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξης τάδε,
 ὧς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
 Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλά, σέλμασι
 νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
 360 δρασμῶ κρυφαίῳ βίοτον ἐκωσοῖατο.
 ὁ δ' εὐθύς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον

Ἕλληγος ἀνδρός, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
 πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχους λόγον·
 εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
 λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ, 365
 τάξαι νεῶν στίφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν,
 ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους,
 ἄλλας δὲ κύκλω νῆσον Αἴαντος πέριξ·
 ὣς, εἰ μόρον φευξοῖαθ' Ἕλληνες κακόν,
 ναυσὶν κρυφαίως δρασμόν εὐρόντες τινά, 370
 πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός·
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
 οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχω φρενὶ
 δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ 375
 τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρητον.
 ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
 καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ
 ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεῶς μακρᾶς· 380
 πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 καὶ πάννηχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
 ναῶν ἀνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν·
 καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆ καθίστατο· 385
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἠχοῖ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
 ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρήν

γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆ
 παιᾶν' ἐφύμνον σερμνὸν Ἕλληνες τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ἠρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
 395 σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
 εὐθύς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆ
 ἔπαισαν ἄλμην βρούχιον ἐκ κελεύσματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτακτον κέρας
 400 ἠγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὴν βοήν, Ὡ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 ἔλευθεροῦτε πατρίδ', ἔλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῶων ἔδη,
 405 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 ὑπηγτίαζε, κοῦκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηϊ χαλκῆσσι στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῆ
 410 ναῦς, ἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεῶς
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἵθυεν δόρυ.
 τὰ πρῶτα μὲν δὴ ρεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενωῖ νεῶν
 ἠθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
 415 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
 παῖοντ', ἔθρανον πάντα κωπήσσι στόλον·
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
 κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυσον·

φυγῆ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσειτο,
 ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
 τοὶ δ', ὥστε θύνηους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον,
 ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασιν τ' ἐρειπίων 425
 ἔπαιον, ἐρῶράχιζον· οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα,
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πλήθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμι σοι. 430
 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρα μιᾶ
 πλήθος τοσουτᾶριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρῶωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν· 435
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ἑοπιῆ.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον· τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῶ
 ἐλθεῖν, κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα; 440

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
 ψυχὴν τ' ἀριστοὶ κενυγένειαν ἐκπρεπεῖς,
 αὐτῶ τ' ἀνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
 τεθνάσιν οἰκτρῶς δυκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἶ γὰρ τάλαινα ξυμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 445

ποιῶ μόρω δὲ τούσδε φῆς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βραϊά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πᾶν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.

450 ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίαιτο,
κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·

455 κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλησιν μάχης,
ἀνθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὄπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ

κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
460 πέτρησιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο
θώμιγγος ἰοὶ προσπίπνοντες ὄλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου

παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
465 Ξέρξης δ' ἀνόμωξεν κακῶν ὄρων βάθος·
ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγύ,

πέξῳ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
470 ἦϊξ' ἀκόσμη ξὺν φρυγῇ. τοιάνδε σοὶ
πρὸς τῇ πάροισθε ξυμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν

κλεινῶν Ἀθηνῶν εὖρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν,
 οὓς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν· 475
 ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
 τοσόνδε πλήθος πημάτων ἐπέσπασε.
 σὺ δ' εἶπέ, ναῶν αἰ πεφεύγασιν μόρον,
 ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἷσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην 480
 κατ' οὔρον οὐκ εὐκοσμον αἰροῦνται φυγῆν.
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κορηναῖον γάνος
 δῖψη ποιοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
 διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα 485
 καὶ Δωριδ' αἴαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
 Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποταῷ·
 κἄντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ', ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς, ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι ἴθανον 490
 δῖψει τε λιμῶ τ'· ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
 Ἰδωνίδ' αἴαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς 495
 χειμῶν ἄωρον ὤρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἄγνοῦ Στρουμόνος. θεοὺς δὲ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότε ἤρχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο 500
 στρατὸς, περᾶ κρυσταλλοπήγα διὰ πόρον·
 χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ

ἀκτῖνας, ὠρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ ἀυγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
 505 μέσον πόρον διήκε, θερμαίνων φλογί·
 πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχῆς δέ τοι,
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρύηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποί, κ' ἄτυχον σωτηρίας,
 Θρηήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 510 ἤκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
 ἐφ' ἔστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἤβην χθονός.
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

515 ὦ δυσπρόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
 ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῶ γένοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἳ γὰρ τάλαινα διαπεπραγμένον στρατοῦ·
 ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
 ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 520 ὑμεῖς δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 ὅμως δ' ἐπειδὴ τῆδ' ἐκύρωσεν φάτις
 ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξασθαι θέλω·
 ἔπειτα γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 ἦξω λαβοῦσα πέλαγον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
 525 ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
 ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶνον πέλοι.
 ὑμᾶς δὲ χρὴ πῖ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
 πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευμάτα·
 καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλη,

παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπει ἔς δόμους, 530
μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθῃται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν *, Περσῶν
τῶν μεγαλάνων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὄλεσας,

ἄστῃ τὸ Σούσων ἦδ' Ἐκβατάνων 535
πένθει δνοφερῶν κατέκρουσας·

πολλαὶ δ' ἄπαλαις χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διαμυδαλέοις
δάκρουσι κόλπους

τέγγουσι, ἄλγους μετέχουσαι. 540

αἱ δ' ἄβρόγονοι Περσίδες, ἀνδρῶν

ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτίζυγιαν,

λέκτρων τ' εὐνάς ἄβροχίτωνας,

χλιδανῆς ἠβῆς τέρπιν ἀφείσαι,

πενθοῦσι γόοις ἀκορροστοτάτοις. 545

καὶ γὰρ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων

αἶρω δοκίμως πολυπενθῆ.

νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει 550

γαῖ' Ἀσίας ἐκκενουμένα.

Ξέρξης μὲν ἤγαγεν ποποῦ, 550

Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοτοῦ,

Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως

βαρίδεσσι ποντίαις.

τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὐ-

τω τότε ἄβλαβῆς ἐπῆν 555

τόξαρχος πολιήταις,

Σουσίδος φίλος ἄκτωρ;

πέζους τε καὶ θαλασσίους 560
ἀντ. α'.

- 560 ὀμόπτεροι κυανώπιδες
 νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ,
 νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
 νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς.
 διὰ δ' Ἰαόνων χέρας
 τυτθὰ γ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
 565 αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
 Θρηῆκης ἀμπεδιήρεις
 δυσχείμους τε κελεύθους.
 τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι δῆ, φεῦ, στρ. β
 ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἤε,
 570 ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὁά,
 ἔρῳανται. στένε καὶ δακνάζου,
 βαρὺ δ' ἀμβόασον
 οὐράνι ἄχη, ὁά.
 τεῖνε δὲ δυσβράνκτον
 575 βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
 γναπτόμενοι δ' ἄλλι δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β
 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἤε,
 παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὁά.
 πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεῖς·
 580 τοκέες δ' ἄπαιδες
 δαιμόνι ἄχη, ὁά,
 δυσρόμενοι γέροντες
 τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
 τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ
 585 οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
 οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσι
 δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
 οὐτ' ἐς γᾶν προπίτνοντες

ἄρξονται. βασιλεία
 γὰρ διόλωλεν ἰσχύς. 590
 οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
 ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
 αἵμαχθεῖσα δ' ἄρουρα, 595
 Αἴαντος περικλύστα
 νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
 ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ· 600
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθῆναι
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
 ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβον πλέα
 ἐν ὄμμασιν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
 βοᾷ δ' ἐν ὡσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος· 605
 τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων,
 χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρηνεμενεῖς χοᾶς
 φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια· 610
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα,
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαῆς μέλι,
 λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
 ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἀπο
 ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε· 615
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,

ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἄλλ', ὦ φίλοι, χοῦσι ταῖσδε νερτέρων
 620 ἕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
 τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

βασιλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
 σύ τε πέμπε χοῦς θαλάμους ὑπο γῆς·
 625 ἡμεῖς δ' ἕμνοις αἰτησόμεθα
 φθιμένων πομπούς
 εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
 ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἄγνοί,
 Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 630 πέμψατ' ἔνεσθε ψυχὰν ἐς φῶς·
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄχος οἶδε πλέον,
 μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἶποι.

ἦ εἴ μ' αἶψι μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς σιγ. α'.
 635 βάρβαρα σαφηνῆ
 εἶντος τὰ παναίολ' αἰ-
 ανῆ δύσθροα βάγματα,
 παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.
 νέσθην ἄρα κλύει μου;

640 ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες ἀντ. α'.
 δαίμονα μεγαυχῆ
 ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
 645 πέμπετε δ' ἄνω, οἶον οὐπω
 Περσὶς αἶ' ἐκάληψεν.
 ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος·
 φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη. σιγ. β'.

Ἄιδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνεΐης

Ἄιδωνεὺς

650

Δαρεΐον, οἷον ἀνακτα Δαρεΐον. ἤέ·

οὔτε γὰρ ἀνδρας πότ' ἀπώλλυ

ἀντ. β'.

πολεμοφθόροισιν ἄταις,

θεομήστῳ δ' ἐικλήσκετο Πέρσαις,

θεομήστῳ δ'

655

ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ἤέ·

βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν,

στρ. γ'.

ἴθι, ἴκου,

ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-

βον ὄχθου, κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν αἰείρων,

660

βασιλείου τιάρας

φάλαρον πιφαύσκων.

βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἷ,

ὅπως καινά τε κλύης

ἀντ. γ'.

665

νέα τ' ἄχη,

δέσποτα, δεσπότην·

φάνηθι. Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀγλὺς πεπόταται.

νεολαία γὰρ ἤδη

670

κατὰ πᾶσ' ὄλωλε.

βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἷ.

αἰ' αἰ' αἰ' αἰ'.

ἐπωδ.

ὦ πολὺκλαντε φίλοισι θανάων,

τί τάδε δυνάτα δυνάτα

675

περὶ τᾶ σᾶ δίδυμα

διάγοιεν ἁμάρτια

πάσα γᾶ σᾶ τᾶδε,

ἔξέφθινθ' αἰ τρίσκαλμοι

νάες ἄναες, ἄναες, - - -

680

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν, ἤλικές θ' ἤβης ἐμῆς
 Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
 στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
 λεύσσω δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
 685 ταρβῶ, χοῆς δὲ πρηνεμένης ἐδεξάμην.
 ὑμεῖς δὲ θορηεῖτ' ἐγγύς ἐστῶτες τάφου,
 καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
 οἰκτρῶς καλεῖτέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐξέοδον·
 ἄλλως τε πάντως χοῖ κατὰ χθονὸς θεοὶ
 690 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
 ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἤκω; τὰχυνα δ', ὡς ἀμεμπτος ὦ χρόνου.
 τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

695 σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
 μήτι μακεστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων,
 εἶπέ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ΧΟΡΟΣ.

700 δίομαι μὲν χαρίσασθαι,
 δίομαι δ' ἀντία φάσθαι,
 λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

705 ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρενῶν ἀνθίσταται,
 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφὲς τί μοι

λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πῆματ' ἐντύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίोटος ἦν ταυτῆ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμω,
ὡς ἕως ἔλευσσεσ ἀυγάς ἡλίου, ζηλωτὸς ὦν 710
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες·
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βᾶθος·
πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἶπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει; 715

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἄμφ' Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται
στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάνα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφοτέρω· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατηλάτων. 720

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατός τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἔξευξεν Ἑλλῆς πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κληῖσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

ᾧδ' ἔχει γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

725 φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἦνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ᾧδ' ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναυτικός στρατός κακῶθεις πεζὸν ὄλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθασται δορί;

ΑΤΟΣΣΑ.

730 πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστει πᾶν κενανδρίαν
στένει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧ πόποι κενῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτριῶν δ' ἔρῳει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧ μέλεος, οἶαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤΟΣΣΑ.

μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μετὰ - - -

ΔΑΡΕΙΟΣ.

735 πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ πρὸς ἠπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

καί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς, τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πρῶτα ταχεῖά γ' ἤλθε χρησμῶν προᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμόν
 Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που 740
 διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἠύχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
 ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις, αὐτὸς χά' θεὸς ξυνάπτεται.
 νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις.

παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδῶς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
 ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρόν, δεῦλον ὡς, δεσμώμασιν 745
 ἤλπισε σγήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥέον θεοῦ·

καὶ πόρον μετερῶν θμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
 περιβαλῶν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶ στρατῶ,
 θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
 καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τότε οὐ νόσος

φρενῶν

750

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόρος
 οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκειται
 θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις 755
 πλούτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο
 ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῶον δ' ὄλβον οὐδὲν ἀνξάνειν.
 τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὄνειδη πολλάκις κλύων κακῶν,
 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στρατεύμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
 μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω 760
 τόδ' ἄστν Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
 ἐξ οὔγε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν,

- ἐν ἄνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυνηρίον.
 765 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
 φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠακοστρόφουν.
 τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
 770 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βία.
 θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὐφρων ἔφν.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος Ἴθυνε στρατόν.
 πέμπτος δὲ Μέρδις ἤρξεν, αἰσχύνῃ πάτρα
 775 θρόνοισι τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἔκτεινε ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 [ἔκτος δὲ Μάραφης, ἑβδομὸς τ' Ἀρταφρένης.]
 καὶ γὰρ πάλου δ' ἔκρυσσε τοῦπερ ἠθέλον,
 780 καπέστράτευσσε πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
 ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
 κού μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
 εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
 785 ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
 οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἀναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
 λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

- 790 εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,

μηδ' ἦν στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἢ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

κτείνουσα λιμῶ τούς ὑπερόλλους ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

795

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἄλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κηρήσει νοστήμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾶ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρῆ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
κεῖπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κενᾶϊσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.

800

μίμνουσι δ' ἔνθα πεδλιον Ἄσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πιάσμα Βοιωτῶν χθονί·
οὔ σφιν κακῶν ὑψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων·
οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βροῆτη
ἠδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βαμοὶ δ' αἰστοὶ, δαιμόνων θ' ἰδρύματα
πρόρρηξις ἀνύδην ἐξανέστραπται βάρθρων.

805

810

- τοιγάρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
 815 κρηπὶς ὑπέστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
 τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοσταγῆς
 πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο·
 θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρου γονῆ
 ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
 820 ὡς οὐχ ὑπέρφεν θνητὸν ὄντα χρῆ φρονεῖν.
 ὕβρις γὰρ ἔξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
 ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἔξαμᾶ θέρους.
 τοιαῦθ' ὀρώντες τῶνδε κᾶπιτίμια,
 μέμνησθ' Ἀθηῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 825 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
 ἄλλων ἐρασθεῖς, ὄλβον ἐκχέη μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυνοσ βαρῦς.
 πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
 830 πινύσκειτ' εὐλόγοισι νοῦθειήμασι,
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
 σὺ δ', ὦ γεραῖά μῆτερ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον, ὅστις εὐπρεπῆς,
 λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
 835 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
 στημορῶγαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ προὔνον λόγοις·
 μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 ἐγὼ δ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 840 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
 ψυχὴν διδόντες ἠδονῆ καθ' ἡμέραν,
 ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάρουσι πήματα.

ΑΤΟΣΣΑ

ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάκνει,
ἄτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθνημάτων κλύουσαν, ἢ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδῶσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι ἢ μεγάλας στρ.

ἄγαθᾶς δὲ πολισσονόμου
βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, εὐθ'

ὁ γηραιὸς

πανταρχῆς, ἀκάκας,

ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος

Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμου

στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἢ-

δὲ νομίσματα πύργινα πάντ'

ἐπεύθυνον.

νόστοι δ' ἐκ πολέμων

ἀπόνους ἀπαθείς, * * * εὐ

πράσσοντας, ἄγον οἴκους.

ὄσας δ' εἶλε πόλεις, πόρον οὐ διαβὰς Ἄλνος πο-
ταμοῖο, στρ.

οὐδ' ἄφ' ἐστίας συθείς,

οἶαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωίδες εἰσὶ πάροικοι

- 870 *Θρηκίων ἐπαύλων,*
 λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἶ κατὰ χέρσον ἐληλαμένοι πε-
 ρὶ πύργον ἄντ.
 τοῦδ' ἀνακτος ἄϊον,
 Ἐλλάς τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι. μυχία τε
 875 *Προποντίς,*
καὶ στόμαμα Πόντου,
 880 *νᾶσοι θ' αἶ κατὰ πρῶν ἄλιον περικλυστοί, στρ.*
τᾶδε γὰρ προσήμεναι,
οἷα Δέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος
 885 *ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνω τε συνάπτουσ'*
Ἄνδρος ἀγχιγείτων,
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτνε μεσάκτους, ἄντ.
 890 *Ἀήμων, Ἰκάρου θ' ἔδος,*
καὶ Ρόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
 895 *ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν μητρόπολις τῶνδ'*
αἰτία στεναγμῶν.
 900 *καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλήρον Ἰαόνιον πολυάν-*
δρους ἔπωδ.
Ἑλλάνων ἐκράτνε σφετέραις φρεσίν.
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
 905 *νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ' αὖ φέρομεν*
πολέμοισι
διασθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.
- ΞΕΡΞΗΣ.
- ἰώ,
- 910 *δύστηνος ἐγὼ στυγεραῖς μοίρας*
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη

Περσῶν γενεᾶ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων θώμη,
 τήνδ' ἠλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
 εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, καὶ μετ' ἀνδρῶν
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

915

ΧΟΡΟΣ.

ὅτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμον τ' ἀνδρῶν,
 οὓς νῦν δαίμων ἀπέκτειρε.

920

γὰρ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
 ἦβαν Ξέρξῃ κταμένην, Ἄιδου
 σάκτορι Περσῶν· ἀγδαβάται γὰρ
 πολλοὶ φῶτες, χάρας ἄνθος,
 τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις
 υνριᾶς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.

925

ΞΕΡΞΗΣ.

αἶ αἶ αἶ αἶ κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀσία δὲ χθῶν, βασιλεῦ γαίας,
 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

930

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄδ' ἐγών, οἷ οἷ, αἰακτὸς
 μέλεος γέννα, γὰρ τε πατρίῃ
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

σιγ.

ΧΟΡΟΣ.

πρόσφθογγόν σοι νόστου, τὰν
 κακοφάτιδα βοάν,
 κακομέλετον ἰάν

935

Μαριανδυνού θρηνητήρος
πέμψω πολύδακρον ἰακχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

940

ἴετ' αἰανῆ πάνδυρτον ἀντ.
δύσθροον ἀνδάν. δαίμων γὰρ ὄδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

945

ἦσω τοι καὶ πάνδυρτον,
λαοπαθῆ τε σεβίζων,
ἄλιτυπά τε βάρη,
πόλεως γέννας πενθητήρος.
κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρον.

950

Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, στρ.
Ἰάνων ναύφρακτος
ἄρης ἑτεροαλκῆς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονά τ' ἄκτάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

οἷ οἷ οἷ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.

ΧΟΡΟΣ.

955

ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δὲ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων, ἠδ' Ἀγδαβάτας,
960 Δατάμας, Ψάμμις, Σουσισκάνης τ'
Ἀγβάτανα λιπών.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὀλοοὺς ἀπέλειπον ἀντ.
Τυρίας ἐκ ναός
ἔρροντας ἐπ' ἄκταις

Σαλαμινιάσι στυφέλου
 θείοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

965

ΧΟΡΟΣ.

οἶ οἶ οἶ οἶ, ποῦ δέ σοι Φαροῦχος
 Ἀριόμαρδος τ' ἀγαθός,
 ποῦ δὲ Σευάλκης ἀναξ,
 ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,

Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρος,
 Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
 τάδε σ' ἐπανέρομαι.

970

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ ἰὼ μοί μοι,
 τὰς ὀγγίαις κατιδόντες
 στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες
 ἐνὶ πιτύλῳ,
 ἔ ἔ ἔ τλάμονες
 ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

στρ.

975

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τὸν Περσῶν ἀντιοῦ
 τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
 μυρία μυρία πεμπαστὰν
 Βατανώχου παῖδ', Ἀλπιστον
 τοῦ Σησάμου τοῦ Μεγαβάτα,
 Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
 ἔλιπες ἔλιπες;

980

985

ΞΕΡΞΗΣ.

ὦ δαίμων.

ΧΟΡΟΣ.

Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόνακα λέγεις.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἵγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν
 ἐτάρων ὑπομιμνήσκεις,
 990 ἄλαστα στυγρὰ πρόκακα
 λέγων. βοᾶ βοᾶ
 μελέων ἔνδοθεν ἤτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
 Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
 995 Ξάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
 Διαϊξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
 ἱππιάνακτας.

Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν
 Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
 1000 ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
 τροχηλάτοισιν, ὅπιθεν ἐπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ,
 1005 βεβᾶσιν, οἳ, νώνυμοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἰῆ ἰῆ, ἰῶ ἰῶ,
 1005 ἰῶ ἰῶ, δαίμονες,
 ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν
 διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι.
 1010

ΧΟΡΟΣ.

πεπλήγμεθ'· εὐδηλα γάρ,
 1010 νέαι νέαι δύαι δύαι·
 Ἰαόνων ναυβατῶν

κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
 δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγ-
 μαί. στρ. 1015

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὐκ; ὄλωεν μεγάλας τὰ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄρῳ τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳ, ὄρῳ. 1020

ΞΕΡΞΗΣ.

τάνδε τ' οἰστοδέγμονα —

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε λέγεις σεσωσμενον;

ΞΕΡΞΗΣ.

θησαυρὸν βελέεσιν,

ΧΟΡΟΣ.

βραία γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐσπανίσμεθ' ἄρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας; 1025

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὄμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέρῳηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1030

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ παπαῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδυμα γὰρ ἔστι καὶ τριπλά.

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρά, χάσματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

1035

καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

φίλων ἄταισι ποντίαισι.

ΞΕΡΞΗΣ.

δαίνε δαίνε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι. σιγ.

ΧΟΡΟΣ.

διαίνομαι γόεδνος ὦν.

ΞΕΡΞΗΣ.

1040

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴϋζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

1045

οἷ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.

ἀντ.

ΧΟΡΟΣ.

αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, δῦα, δῦα.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθίαζε νῦν γόοις.

1050

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοτοῖ·

μέλαινα δ' αὖ μεμίζεται

καὶ στονόεσσα πλαγά.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ στέρν' ἄρασσε, κάπιβόα τὸ Μῦσιον.

στορ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνια ἄνια.

1055

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

αὐτεῖ δ' ὄξυ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰδ' ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἔρειπε κολπίαν ἀκμῆ χειρῶν.

ἀντ. 1060

ΧΟΡΟΣ.

ἄνια ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοίκεται στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

διαίνου δ' ὄσσε.

ΧΟΡΟΣ.

1065

τέγγομαί τοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ἔπωδ.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δυσβαῦκτός.

ΞΕΡΞΗΣ.

1070

ἰὼ δὴ κατ' ἄστν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.

ΞΕΡΞΗΣ.

γοᾶσθ' ἀβροβάται.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δυσβαῦκτός.

ΞΕΡΞΗΣ.

1075

ἦ ἦ ἦ ἦ, τρισκάλμοισιν,

ἦ ἦ ἦ ἦ, βάρισιν ὀλόμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

πέμπω σε δυσθρόοις γόοις.

A Γ A M E M N Ω N.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
στεγαῖς Ἀτρειδῶν ἀγκαθεν, κύνος δίκην,
ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρους βροτοῖς 5
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·]
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὣδε γὰρ κρατεῖν 10
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνήν ὄνειροις οὐκ ἐπισκοπούμενην
ἐμήν, φόβος γὰρ ἂνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω· 15
ὅταν δ' ἀεΐδω ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντιμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότε οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.

20 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
εὐαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρός. —
ἰὸν ἰού.

ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφάνσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
25 πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
ὄλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἴλιον πόλις
30 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρονκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὐ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἕξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρονκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλή χέρα
35 ἀνακτος οἴκων τῆδε βασιτάσαι χερὶ.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἐκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

40 δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἀναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὄχυρόν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
45 στόλον Ἀργείων χιλιονάυταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦσαν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,

τρόπον αἰγυπίων,
οἷτ', ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων, 50
ὑπατοὶ λεχέων στροφοδινοῦνται,
πτερόγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,

δεμνιοτήρη

πόνον ὄρταλίχων ὀλέσαντες·
ὑπατος δ' αἴων ἢ τις Ἀπόλλων, 55
ἢ Πάν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
γόνον ὄξυβόαν τῶνδε μετοίκων,
ὑστερόποιον

πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.

οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείστων 60
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός,
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένον,
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65

κάμακος, θήσων Δαναοῖσι

Τρωσὶ θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν 70

ὀργᾶς ἀτενεῖς παραθέλξει.

ἡμεῖς δ' ἀτίτα σαρκὶ παλαιᾷ,
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχύν

ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
ὅ,τε γὰρ νεαρός μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσω

ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,

- 80 τό θ' ὑπέρογγων, φυλλάδος ἤδη
 κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαΐνει.
 σὺ δέ, Τυνδάρεω
 θύγατερ, βασιλεία Κλυταιμνήστρα,
 85 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
 τίνος ἀγγελίας
 πειθοῖ περιπέμπτα θυοσκινεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
 90 [τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,]
 βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλεθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ
 95 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
 πελάνω μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παίων τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
 100 ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
 τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
 ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
 τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης.
 κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν σιγῆ
 105 ἐκτελέων, (ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεῖει
 πειθῶ μολπῶν
 ἀλκᾷ σύμφυτος αἰῶν)
 ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας

Ξύμφρονα ταγάν, 110
 πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
 θούριος ὄρησ Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
 ἰωνῶν βασιλεύς βασιλεύσι νεῶν, ὃ κελαινός, ὅ, τ' ἐξ-
 ὅπιν ἀργίας, 115
 φανέντες ἵκταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
 παμπρέπτοις ἐν ἔδραισι,
 βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέροματι γένναν,
 βλαβέντα λοισθίων δρόμων. 120
 αἴλινον, αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 κεδνὸς δὲ στρατόμαντις, ἰδὼν δύο λήμασι δισ-
 σοὺς ἄντ.
 Ἄτρεΐδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
 πομπούς τ' ἀρχούς·
 οὕτω δ' εἶπε τεράζων· 125
 χρόνω μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθός,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθῆ
 μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. 130
 οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάση προτυπὲν στόμιον
 μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκῃ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἄγνᾶ, 135
 πτανοῖσιν κυσὶ πατρός,
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισιν·
 στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν.
 αἴλινον, αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 τόσσον περ εὐφρων ἅ καλὰ ἔπωδ. 140
 δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων,
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὄβρικόλοισι, τερπνᾶ

- 145 τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κραῖναι,
 δεξιὰ μὲν, κατὰ μομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
 ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
 μὴ τινὰς ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐγενῆδας
 150 ἀπλοίας τεύξη,
 σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
 νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
 οὐ δεισήρορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνροστος
 155 οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆρις τεκνόποιος.
 τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·
 τοῖς δ' ὁμόφρονον
 αἴλινον, αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 160 Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' ἀν- στρ. α'
 τῶ φίλον κεκλημένω,
 τοῦτό νιν προσεννέπω.
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
 πάντ' ἐπισταθμώμενος,
 165 πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἀχθος
 χρῆ βαλεῖν ἐτητύμως.
 οὐδ' ὅστις πάροισεν ἦν μέγας, ἀντ. α'.
 παμμάχῳ θράσει βρύων,
 170 οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὧν,
 ὃς δ' ἔπειτ' ἔφν, τρια-
 κτῆρος οἴχεται τυχῶν.
 Ζῆνα δὲ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
 175 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
 τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδώ- στρ. β'.
 σάντα, τὸν πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν.

στάζει δ' ἐν θ' ὕπνω πρὸ καρδίας
 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ- 180
 κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
 δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως,
 σέλιμα σεμνὸν ἡμέων.
 καὶ τόθ' ἠγεμὼν ὁ πρέ- ἀντ. β'.
 σβυς νεῶν Ἀχαιῶν, 185
 μάντιν οὔτινα ψέγων,
 ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
 εὐτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύ-
 νοντ' Ἀχαιῶς λεώς,
 Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῶρό- 190
 θοις ἐν Ἀυλίδος τόποις,
 πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρομόνος μολοῦσαι στρ. γ'.
 κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
 βροτῶν ἄλαι, νεῶν τε καὶ
 πεισμάτων ἀφειδεῖς 195
 παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
 τρίβω, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισι 200
 μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βράκ-
 τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
 δας δάικου μὴ κατασχεῖν.
 ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'. 205
 βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
 βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαί-
 ξω, δόμων ἄγαλμα,

- 210 μαιίνων παρθενοσφάγοισι
 ρεέθροισ πατρώους χέρας βωμοῦ πέλας.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόνους γένωμαι,
 ξυμμαχίας ἁμαρτῶν;
 πανσανέμου γὰρ θυσίας
 215 παρθενίου θ' αἵματος ὄρ-
 γᾶ περιόργως ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον στρ. δ.
 φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
 220 ἀναγνον, ἀνίερον, τόθεν
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγγω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
 τάλαινα παρακοπᾶ πρωτοπήμων.
 225 ἔτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι θυγατρὸς
 γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγάν,
 καὶ προτίλεια ναῶν·
 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους ἀντ. δ.
 παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
 230 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆης,
 φράσεν δ' ἀόζοις πατῆρ μετ' εὐχάν,
 δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
 πέπλοισι περιπειτῆ, παντὶ θυμῷ
 235 προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
 τε καλλιπρώρου φυλακᾶν κατασχεῖν,
 φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
 βία χαλινῶν τ' ἀνάδωρ μένει. στρ. ε.
 240 ἔβαλλ' ἕκαστον θυτῆρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοῖκτω,

πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατὴρ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἔμελεψεν. ἀγὰρ δ' ἀταύ-
 ρωτος αὐδᾶ πατρός
 φίλου τριτόσπονδον εὐποτμον 245
 αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
 τὰ δ' ἔνθεν, οὐτ' εἶδον, οὐτ' ἐννέπω· ἀντ. ε.
 τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
 ἴκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρῶρέπει τὸ μέλ-
 λον. 250

τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω·
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
 τορὸν γὰρ ἤξει σύναρθρον ἀγααῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τού-
 τοισιν εὐπραξίς, ὡς
 θέλει τόδ' ἀγχιστον ἀπίας
 γαίας μονόφρουρον ἔρκος. 255

ἦκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
 δίκη γὰρ ἐστι, φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
 γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. 260
 σὺ δ' εἴτε κεδνόν, εἴτε μή, πεπυσμένη,
 εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
 κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶση φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
 ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. 265
 πεύσει δὲ χάσμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
 Πριάμον γὰρ ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φήεις; πέφευγε τοῦτο ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὐσαν· ἣ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

270 χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδ' εἰ σοὶ τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν· τί δ' οὐκί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα δ' ὄνειρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

275 οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὥς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τῆς νῦν τεκούσης φῶς τὸδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

280 καὶ τίς τὸδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας

- Δήμου· μέγαν δὲ πανόν ἐκ νήσου τρίτον
 Ἄθων αἶπος Ζηρός ἐξεδέξατο, 285
 ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
 ἰσχύς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἠδονήν
 πεύκη, τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
 σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
 ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὑπνώ 290
 νικῶμενος, παρήκειν ἀγγέλου μέρος·
 ἐκάς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρύπου ῥοᾶς
 Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
 γραίας ἐρείκης θωμόν ἄψαντες πυρί· 295
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἄσωποῦ, δίκην
 φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
 ἠγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
 φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠραίνεται 300
 φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 ὄρος δ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
 ὠτρυνε θεσμόν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
 πέμπουσι δ' ἀνδαιόντες ἀφθόνῳ μένει 305
 φλογὸς μέγαν πῶγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
 φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο
 Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπᾶς·
 κᾶπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκίηπει στέγος 310
 φάος τὸδ' οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρός.
 τοιοῖδ' ἔτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·

315 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἄνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλομι' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

320 Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἴμαι βοήν ἀμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγγέας ταύτῃ κῦτει,
διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσενnéποις.
καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
325 φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἄνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέξης ἀποιμῶζουσι φιλιάτων μόρον.
330 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
τάσσει, πρὸς οὐδέν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
335 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθριῶν πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εὐδαίμονες
ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὐ σέβουσι τοὺς πολιτισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς, θεῶν θ' ἰδρύματα,
340 οὐκ ἄν γ' ἐλόντες αὖθις ἀνθάλοιεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπύπτη στρατῶ

ποθεῖν, ἃ μὴ χροή, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστήμιον σωτηρίας
 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός, 345
 ἐρηγορός τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἑμοῦ κλύοις·
 το δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην. 350

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
 θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νύξ φιλία, 355
 μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 ἧτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας 360
 γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
 Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρον 365
 βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.
 Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν·
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
 ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν· οὐκ ἔφα τις
 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν, στρ. α'.

370

- ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής·
 πέφανται δ' ἐγγόνους
 375 ἀτολήτων Ἄρη
 πνεόντων μείζον ἢ δικαίως,
 φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν
 ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
 μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
 380 εὖ πραπίδων λαχόντα.
 οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
 πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρῶ
 λακτίσαντι μέγαν δίκας
 βωμόν, εἰς ἀφάνειαν.
 385 βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ,
 προβουλόπαις ἀφερτος ἄτας.
 ἄκος δὲ παμμάταιον οὐκ ἐκρούφθη·
 πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
 390 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
 τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς, πέλει
 δικαιοθεῖς, ἐπεὶ
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 395 πόλει πρόστριμ' ἀφερτον ἐνθεῖς.
 λιτῶν δ' ἀκούει μὲν οὐτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
 φῶτ' ἀδικον καθαιρεῖ.
 οἷος καὶ Πάρις, ἔλθῶν
 400 εἰς δόμον τὸν Ἀτρειδῶν,
 ἤσχυνε ξενίαν τράπε-
 ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

ἀντ. α΄.

λιποῦσα δ' ἄστοϊσιν ἄσπιστορας στρ. β'.
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμούς, 405
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν,

βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
ἄτλητα τλάσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τόδ' ἐννέποντες δόμων προφήται.
ἰῶ, ἰῶ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι, 410

ἰῶ λέγος καὶ στίβοι φιλόνορες.
πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος,
ἀδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.

πόθω δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. 415

εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρῖ.
ὀμμάτων δ' ἐν ἀγηνίαις
ἔρῶει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'. 420
πάρεισιν δόκαι φέρονσαι χάριν μάταιαν.
μάταν γὰρ εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾶν,

παραλλάξασα διὰ χειρῶν,
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον 425
πετροῖς ὀπαδοῖς ὑπνον κελύθοις.

τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη,
τάδ' ἐστί, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.

τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμῆνοις
πένθεια τλησικάρδιος 430

δόμων ἐκάστου πρόπει.
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ·
οὓς μὲν γὰρ τις ἐπεμψεν
οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν

435

τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σαμάτων,
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός,

στορ. γ'

440

πυρωθὲν ἐξ Ἴλιου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
τήγορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτου.

445

στένουσι δ' εὐ λέγοντες ἀν-
δρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'

ἀλλοτρίας διαὶ γυναι-
κός· τάδε σῖγά τις βαῦ-

450

ζει· φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ-
πει προδίκους Ἀτρεΐδαις.

οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γὰς

εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἐχ-

455

θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρουσεν.

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
δημοκράντου δ' ἀρῶς τίνει χρέος.

ἀντ. γ'.

460

μέριμνα νυκτιρηφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐριννῆες χρόνῳ

τυχηρὸν ὄντ' ἀνευ δίκας,

465

παλιντυχεῖ τριβῆ βίου

τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' αἰ-

στοις τελέθοντος οὔτις ἄλ-
κά· τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν
εὔ, βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὅσ-
σοις διόθεν κεραινός.

470

κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἶην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλούς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
πόλιν διήκει θοά

ἔπωδ. 475

βάξισ· εἰ δ' ἐτητύμως,
τίς οἶδεν; ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος;
τίς ᾧδε παιδνός ἢ φρενῶν κεκομμένος,

480

φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾶ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει,

πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

485

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φασφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγᾶς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὄνειράτων δίκην,
τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.

490

κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατὰσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διαψία κόις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος, οὔτε σοι δαίω φλόγα

495

ὑλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός.
 ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων· - - -
 τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέρῳ λόγον·
 500 εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὅστις τὰδ' ἄλλως τῆδ' ἐπεύχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονός·
 δεκάτω σε φέγγει τῶδ' ἀφικόμην ἔτους,
 505 πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων, μᾶς τυχῶν.
 οὐ γὰρ ποτ' ἠὔχουν τῆδ' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ
 θανῶν μεθ' ἔξιν φιλιότου τάφου μέρος.
 νῦν χαῖρε μὲν χθῶν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
 ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἀναξ,
 510 τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
 ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάσσιος·
 νῦν δ' αὐτε σωτῆρ ἴσθι κἀπαγώνιος,
 ἀναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσανδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμᾶορον
 515 Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἦρωσ τε τοὺς πέμπσαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
 ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 520 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶ χρόνῳ.
 ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 καὶ τοῖσδ' ἀπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 ἀλλ' εὖ νῦν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,

Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου 525
 Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
 βωμοὶ δ' αἴιστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
 τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἀναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ 530
 ἦκει· τίεσθαι δ' ἀξιότατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὄφλων γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
 τοῦ ὄυσίου θ' ἡμαρτε, καὶ πανώλεθρον 535
 αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

κῆροξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

χαιρω· τεθνήναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντεροῦ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ

ἔρωσ πατρώας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν; 546

ΚΗΡΥΞ.

ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὑπο.

ΧΟΡΟΣ.

τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσση;

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπώσω λόγου;

ΧΟΡΟΣ.

τῶν ἀντερώωντων ἡμέρω πεπληγμένος.

ΚΗΡΥΞ.

ποθεῖν ποθοῦντα τῆμδε γῆν στρατὸν λέγεις; 545

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπὴν στύγος στρατῶ;

ΧΟΡΟΣ.

πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

καὶ πῶς ἀπόντων κοιρανῶν ἔτρεϊς τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

550 ὡς νῦν τὸ σὸν δῆ, καὶ θανεῖν πολλή χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

εὐ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ

τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,

τὰ δ' αὐτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν

ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

555 μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσανλίας,

σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ

στένοντες, οὐ κλαγόντες ἡματός μέρος;

τὰ δ' αὐτε χέρσω καὶ προσῆν, πλεον στύγος·

εὐναὶ γὰρ ἦσαν διήϊων πρὸς τείχεσιν·

560 ἔξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίαι

δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος

ἑσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρον τρίχα.

χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,

οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,

565 ἢ θάλλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς

κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὐδοὶ πεσῶν —

τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·

παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,

τὸ μήποτ' αὐθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.

τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν, 570
 τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρῶδέπει.
 ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει, 575
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα,
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
 τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν, 580
 καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
 ἀεὶ γὰρ ἤβᾶ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν 585
 εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνώλολυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὑπο,
 ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
 φράζων ἄλωσιν Ἰλλου τ' ἀνάστασιν.
 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρονκτώρων διὰ 590
 πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 ἢ κάρτα πρὸς γυναικός, αἶρεσθαι κίεαρ.
 λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὓς ἔφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν 595
 ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
 θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.

- καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 600 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
 605 ἦκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
 γυναικῶν πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὐροὶ μολῶν
 οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κῦνα
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τὰλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 610 οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίπογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἄνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗΡΥΞ.

τοιούσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 οὐκ αἰσχροὺς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

- 615 αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἶπέ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
 εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἦξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

- 620 οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τὰ ληθῆ τύχοις;
 σχισθέντα δ' οὐκ εὐκροπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

625

ΧΟΡΟΣ.

πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἴλιου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

ἔκρυσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

630

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἥλιου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν, τελευτῆσαι τε δαιμόνων κότω;

635

ΚΗΡΥΞ.

εὐφημον ἦμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλω
γλώσση μιαίνειν. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπενκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
στρυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,

640

πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον,
πρέπει λέγειν παῖᾶνα τόνδ' Ἑρινύων.

645

σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον

ἤκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
 πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
 χειμῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
 650 ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρῖν,
 πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἔδειξάτην,
 φθειρόντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
 ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλησι Θρηῖκαι πνοαὶ
 655 ἤρεικον· αἱ δέ, κερυτοπούμεναι βία
 χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ,
 ὄχοντ' ἀφαντοί, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
 ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἥλιου φάος,
 ὀρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 660 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
 ἡμᾶς γε μὲν δῆ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
 ἦτοι τις ἐξέλεψεν, ἢ ἔζητήσατο
 θεός τις, οὐκ ἀνθρώπος, οἶακος θιγῶν.
 τύχη δὲ σωτῆρ ναῦν στελοῦσ' ἐφέξετο,
 665 ὥς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
 μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
 ἔπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες,
 λευκὸν κατ' ἡμᾶρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 670 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 675 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἥλιου νιν ἱστορεῖ

καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὐπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τάληθ' ἢ κλύων.

680

ΧΟΡΟΣ.

τίς ποτ' ὠνόμαζεν ᾧδ'
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —
μή τις, ὄντιν' οὐχ ὄρω-
μεν, προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων; —
τὰν δοριγάμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἐλέναν;

685

ἐπεὶ προπόντως
ἐλένας, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
ἐκ τῶν ἄβροπῆνων

690

προκαλυμμάτων ἔπλευσε
ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
πολύανδροί τε φεράσπιδες,
κυναγοὶ κατ' ἕχνος,

695

πλάταν ἄφαντον
κέλσαντες Σιμόεντος
ἀκτὰς ἐπ' ἀξιφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Ἴλιω δὲ κῆδος ὄρ-

ἀντ. α'.

θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέ-

700

ζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διός

πρασσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκ-
φάτως τίοντας

705

ὑμέναιον, ὃς τότε ἐπέροδεπε

710 γαμβροῖσιν αἰεῖδεν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
 Πριάμου πόλις γεραιά,
 πολύθρηνον μέγα που στένει,
 κικλήσκουσα Πάριν
 τὸν αἰνόλεκτρον,
 715 παμπρόσθη πολύθρηνον
 αἰῶν' ἄμφι πολιτῶν,
 μέλεον αἰμ', ἀνατλάσα.
 ἔθρεψεν δὲ λέοντα
 σῖνιν δόμοις ἀγάλακτον
 720 οὕτως ἀνῆρ φιλόμαστον,
 ἐν βιότου προτελείοις
 ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
 καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
 πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
 νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
 725 φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
 νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
 χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν
 ἔθος τὸ πρόσθε τοκῆων.
 χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων,
 730 μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
 δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν.
 αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
 ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
 μέγα σίνος πολύκτονον.
 735 ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-
 τας δόμοις προσεθρέφθη.
 παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἴλιου πόλιν

στρ. β.

ἀντ. β.

στρ. γ.

- λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν νηρέμου γαλάνας,
 ἄκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου, 740
 μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
 δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
 παρακλίνουσ' ἐπέκρανευ
 δὲ γάμον πικρὰς τελευτάς, 745
 δύσεδρος καὶ δυσόμιλος,
 συμένα Πριαμίδαισι,
 πομπᾷ Διὸς ξενίου,
 νυμφόκλαυτος Ἐριννύς.
 παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρον λόγος ἄντ. γ'. 750
 τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φῶτός ὄλβον
 τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
 ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γέγει 755
 βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
 δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
 μί. τὸ γὰρ δυσσεβῆς ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
 σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα. 760
 οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
 καλλίπαις πότμος αἶε.
 φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις σιτρ. δ'.
 μὲν παλαιὰ νεά- 765
 ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν,
 τότ' ἢ τότ', εὐτ' ἄν τὸ κύριον μόλη.
 νεαρὰ φάους κότον
 δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
 ἀνίερον θράσος, 770
 μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
 εἰδομένην τοκεῦσιν.

- δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
 δυσκάπνοις δώμασιν,
 775 τὸν δ' ἐγαίσιμον τίει βίον.
 τὰ χρυσόπαστ' ἐσθλά σὺν πίνῳ χερῶν
 παλιντρόποις ὄμμασι λι-
 ποῦσ', ὅσια προσέβρα, τοῦ * *
 780 δύναμιν οὐ σέβου-
 σα πλούτου παράσημον αἰνῶ·
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νομᾶ.
 ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
 Ἀτρέως γένεθλον,
 785 πῶς σε προσεῖπω; πῶς σε σεβίζω,
 μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
 καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι, δίκην παραβάντες.
 790 τῶ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
 καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
 ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
 795 ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
 οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,
 τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
 σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
 800 Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γὰρ σ' ἐπικεύσω,
 κάρτ' ἀπομούσως ἤσθα γεγραμμένος·
 οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων,
 θράσος ἀκούσιον

ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
 νῦν δ' οὐκ ἄπ' ἄκρας φρενός, οὐδ' ἀφίλως 805
 εὐφρων τις πόνος εὖ τελέσασι.
 γνώση δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγγωρίους 810
 δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἔμοι μεταίτιους
 νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοῖ
 κλύοντες, ἀνδροθνήτας Ἴλιου φθορὰς
 ἐς αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχορρόπως 815
 ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντία κῦτει
 ἔλπις προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῃ.
 καπνῷ δ' ἄλουσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόλις.
 ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
 σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. 820
 τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
 τίθειν· ἐπεὶ περ καὶ πάγας ὑπερκότους
 ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὐνεκα
 πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
 ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηστροφὸς λεώς, 825
 πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὤμησθης λέων,
 ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων, 830
 καὶ φημι ταῦτά καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,

- φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόγου σέβειν.
 δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,
 835 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
 τοῖς δ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται,
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει.
 εἰδῶς λέγοιμ' ἄν· εὐ γὰρ ἐξεπίσταμαι,
 ὁμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς
 840 δοκοῦντας εἶναι κάρτα προεμενεῖς ἔμοι.
 μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἔμοι σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
 λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
 845 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
 ὅπως χρονίζον εὐ μενεῖ, βουλευτέον·
 ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 ἦτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
 850 πειρασόμεσθα πῆματος τρέψαι νόσον.
 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 ἐλθῶν, θεοῖσι πρῶτα δεξιῶσομαι,
 οἵπερ πρόσω πέμπαντες, ἤγαγον πάλιν.
 νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπειτ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 855 ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
 λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 τὸ γάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
 μαθοῦσ', ἔμαντῆς δύσφορον λέξω βίον,
 860 τοσόнд', ὅσονπερ οὔτος ἦν ὑπ' Ἴλιῳ.
 τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα

ἦσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν,
 πολλὰς κλύουσιν κληδόνας παλιγκότους·
 καὶ τὸν μὲν ἦκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
 κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις. 865
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
 ἀνὴρ ὄδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχτετεύετο
 φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
 τρισώματός τ' ἄν Γηρυῶν ὁ δεύτερος 870
 πολλὴν ἀνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
 χθονός, τρίμοιρον χλαίναν ἐξηύχει λαβῶν,
 ἅπαξ ἐκάστῳ κατθανῶν μορφώματι.
 τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
 πολλὰς ἀνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέξης 875
 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 ἐκ τῶνδ' εἰ παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
 ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορύξενος 880
 Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πῆματα
 ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
 βουλήν καταρῶνιπειν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐν σταγῶν.
 ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασι βλάβας ἔχω,
 τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας 890
 ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνειράσι

- λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖσι θωύσοντος, ἀμφί σοι πάθη
 ὄρωσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 895 νῦν ταῦτα πάντα τλάσ' ἀπενθήτω φρονί,
 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
 σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
 καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
 900 κάλλιστον ἤμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χειμάτος,
 ὁδοιπόρῳ διαψῶντι πηγαῖον ῥέος.
 τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
 φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακά
 905 ἦνreichόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα,
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦ' νᾶξ, Ἴλιον πορθήτορα.
 δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἀπέσταλται τέλος
 πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
 910 εὐθύς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
 ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἂν ἠγῆται δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὑπνω νικωμένη
 θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- Δήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
 915 ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδέ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
 920 χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,

μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθορον πόρον
 τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
 λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. 925
 χωρὶς ποδοπήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρῆ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
 εἰ πάντα δ' ὡς πρᾶσσοιμ' ἄν, εὐθαρσῆς ἐγώ. 930

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν τόδ' εἰπέ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἠΰξω θεοῖς δείσας ἄν ᾧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἄν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤρυσεν; 935

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐν ποικίλοις ἄν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον - - -

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δῆμόθρους μέγα σθένει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὃ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι γυναικὸς ἐστὶν ἱμεῖρεν μάχης. 946

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ· κράτος μεντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- 945 ἄλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
 λυοὶ τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,
 ξὺν ταῖσδέ μ' ἐμβαίνοντ' ἄλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
 πολλή γὰρ αἰδώς, σωματοφθορεῖν ποσὶν
 φθείρογτα πλοῦτον, ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 950 τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρηνεμενῶς
 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσσωθεν εὐμενῶς προσδέσκειται.
 ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίᾳ χρῆται ζυγῶ.
 αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαιρετον
 955 ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σου κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἔστιν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασβέσει;)
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
 960 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
 οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἀναξ,
 ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἂν εὐξάμην,
 δόμοισι προῦνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
 965 ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένη.

ρίξης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκει ἔς δόμους,
σκιάν ὑπερτείνασα σειρίου κνυός.

καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,
θάλλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρῶς
οἶνον, τόδ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἄνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένον.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

970

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α'. 975
δειγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται;
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά·
οὐδ', ἀποπτύσαν δίκαν 980
δυσκρίτων ὄνειράτων,
θάροςος εὐπιθῆς ἴζει
φρενὸς φίλον θρόνον. — χρόνος δ' ἐπεὶ
προυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτας παρή- 985
βησεν, εὐθ' ὑπ' Ἴλιον
ᾤωτο ναυβάτας στρατός.
πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων ἀντ. α'.
νόστον, αὐτόμαρτυς ᾶν.
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ 990
θρηνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει 995
πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τελεσφόροις

- δίναις κυκλούμενον κέαρ.
 εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
 ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,
 1000 ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
 μάλα γάρ τοι τὰς πολλᾶς
 ὑγείας ἀκόρεστον
 τέρμα. νόσος γὰρ * *
 γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
 1005 καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 ἀνδρὸς ἔπαισεν * *
 ἄφαντον ἔρμα.
 καὶ τὸ μὲν πρό χρημάτων
 κτησίων ὄκνος βαλῶν,
 1010 σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρον,
 οὐκ ἔδυ προπας δόμος
 πημονᾶς γέμων ἄγαν·
 οὐδ' ἐπόντισε σιάφος.
 πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς
 1015 ἀμφιλαφῆς τε καὶ
 ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
 νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
 τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὼν
 1020 θανάσιμον προπάροιθ'
 ἀνδρὸς μέλαν αἶμα τίς ἄν
 πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
 οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
 τῶν φθιμένων ἀνάγειν
 Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν.
 1025 εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν

στρ. β.

ἀντ. β.

εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
 προφθάσασα καρδία
 γλῶσσαν ἂν τὰδ' ἐξέχει.
 νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 θυμαλγῆς τε, καὶ οὐδὲν ἐπ-
 ελπομένα ποτὲ
 καίριον ἐκτολυπεύσειν,
 ζωπυρουμένας φρενός.

1030

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἶσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
 ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 κοινωνὸν εἶναι χερσίων, πολλῶν μέτα
 δούλων, σταθεῖσαν κτησίῳ βωμοῦ πέλας.
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
 προθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βία.
 εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρῳέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 οἳ δ' οὐποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
 ὦμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην.
 ἔχεις παρ' ἡμῶν οἰάπερ νομίζεται.

1035

1040

1045

ΧΟΡΟΣ.

σοί τοι λέγουσα πάντῃ σαφῆ λόγον.
 ἐντὸς δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
 πείθοι' ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοῖς δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἶπερ ἔστι μὴ, χελιδόνος δίκην,
 ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

1050

ΧΟΡΟΣ.

ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεσιώτων λέγει.
πειθου, λιπούσα τόνδ' ἅμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 1055 οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἔμοι σχολή πάρα
τριβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
σύ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
1060 εἰ δ' ἄξυνήμων οὔσα μὴ δέχει λόγον,
σύ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζεσθαι καρβάνῃ χειρί.

ΧΟΡΟΣ.

ἐρμηγέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- ἢ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν·
1065 ἢτις λιπούσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἦκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφροῖζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμωθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

- 1070 ἐγὼ δ', ἐποικτεῖρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὄτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἄπολλον, Ἄπολλον.

ΧΟΡΟΣ.

- 1075 τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Δοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὄιοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον,

ἀγνιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.

ἀπώλεσας γὰρ σὺ μόλις τὸ δεύτερον.

1080

ΧΟΡΟΣ.

χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον,

ἀγνιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.

ἄ ποί ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγη;

1085

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθῃ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

μισόθεον μὲν οἶν, πολλὰ συνίστορα στρ. α'. 1090

αὐτόφονά τε κακά, κάρτάνας,

ἄνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ὀαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικεν εὖριν ἢ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

μαρτυροῖσι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπέθομαι· ἀντ. α'. 1095

κλαίόμενα τάδε βρέφη σφαγᾶς,

ὀπτίας τε σάρκας πρὸς πατρός βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μὴν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦσμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1100 ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μῆδεται; στορ β'.

τί τόδε νέον ἄχος μέγα
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλλὰ δ'
ἐκὰς ἀποστατεῖ;

ΧΟΡΟΣ.

1105 τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1110 ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. β'.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1115 ἔ, ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στορ γ'.

ἦ δίκτυόν τί γ' Αἰδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξυναιτία
φόνου· στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

ποίαν Ἐριννὸν τήνδε δώμασιν κέλη στορ δ'.

ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος. 1120
 ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
 σταγῶν, ἅτε καὶ δορῖα πτώσιμος
 ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
 ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἄ, ἄ· ἰδού, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοός 1125
 τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
 μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
 τύπτει· πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ κύτει.
 δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος 1130
 εἶναι, κακῶ δέ τῃ προσεικάζω τάδε. [ἀντ. δ'.
 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τις ἀγαθὰ φάτις
 βροτοῖς στέλλεται· κακῶν γὰρ διαί
 πολυετεῖς τέχλαι θεσπιωδὸν
 φόβον φέρουσιν μαθεῖν. 1135

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰῶ, ἰῶ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι· στρ. ε'.
 τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχεάσ'.
 οἷ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
 οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην. τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἄμ- στρ. στ'. 1140
 φὶ δ' αὐτὰς θροεῖς
 νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
 ἀκόρητος βοᾶς, φεῦ, ταλαίλαις φρεσὶν
 Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
 ἀηδῶν βίον. 1145

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ, ἰὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ε΄.

περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοί, γλυκύν τ' αἰῶνα κλανυμάτων ἄτερ·
ἔμοι δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟΡΟΣ.

1150 πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ἀντ. στ΄.

ματαίους δύας,

τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ἁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ

1155 κακορῥήμονας;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι στρ. ζ΄.

φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.

τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·

1160 νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κᾶχερουσίους
ὄχθους ἕοικα θεσπιηθήσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω, στρ. η΄.

νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.

πέπληγμαί δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ

1165 δυσσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρευμένας,
θραύματ' ἔμοι κλύειν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόνοι, πόνοι πόλεος ὀλομένας ἀντ. ζ΄.

τοπᾶν. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς

πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'

1170 οὐδὲν ἐπήρκεσαν,

τὸ μὴ πόλιν μὲν ὡσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
 ἐγὼ δὲ θερμομόνους τάχ' ἐμπέσω βόλῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπόμυνα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω· ἄντ. ἦ.
 καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
 σι δαίμων ὑπερβραχῆς ἐμπιτνῶν 1175
 μελίζειν πάθη γοερά θανατηφόρα.
 τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐν καλυμμάτων
 ἔσται δεδορκώς, νεογάμου νύμφης δίκην·
 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολᾶς 1180
 πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
 κλύζειν πρὸς ἀνγὰς τοῦδε πῆματος πολὺ
 μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρομῶς ἵχνος κακῶν
 ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων. 1185
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 σύμφθογγος, οὐκ εὐφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκὼς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἶμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἑριννύων. 1190
 ὕμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προσήμεναι
 πρῶταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνάς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 ἡμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὧς;
 ἢ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων; 1195
 ἐμμαρτύρησον προὔμῳσας τό μ' εἰδέναι
 λόγῳ παλαιῦς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγόν,
 παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 1200 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
 κυρεῖν λέγουσαν, ὡσπερ εἰ παρεστάταις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἱμέρω πεπληγμένος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

1205 ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' ἦν παλαιστής, κάτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμου;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἦδη τέχναισιν ἐνθέοις ἤρημένη;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1210 ἦδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τὰδ' ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰού, ἰού, ὦ ὦ κακά.

- ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος 1215
 στροβεῖ, τεράστων φροίμιους ἐφημίους.
 ὄρατε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
 νέους, ὀνείρων προσφερέϊς μορφώμασι;
 παῖδες θανόντες ὥσπερ εἰ πρὸς τῶν φίλων,
 χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς, 1220
 σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
 πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
 ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλεύειν τινὰ
 λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέξει στρωφώμενον
 οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη 1225
 ἐμῷ. φέρειν γὰρ χρῆ τὸ δούλιον ζυγόν.
 νεῶν τ' ἑπαρχὸς Ἰλίου τ' ἀναστάτης
 οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
 λέξασα, κἀκτείναςα φαιδρόνους, δίκην
 ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῆ τύχῃ. 1230
 τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς.
 ἔστιν — τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
 τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἣ Σκύλλαν τινὰ
 οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
 θύουσαν Ἄιδου μητέρ', ἄσπονδὸν τ' ἄραν 1235
 φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
 ἣ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃ τροπῆ.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμιῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πίθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἦξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρών 1240
 ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτεῖρας ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
 ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
 κλύοντ' ἄληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα.

1245 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἄλλ' οὔτι Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'. ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1250 σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

1255 καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι;
 ὄτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλων· οἱ ἐγώ, ἐγώ.
 αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη
 λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,

- κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
 τεύχουσα, καμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
 ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
 τί δῆτ' ἐμαντῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέσρῃ στέφῃ;
 σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθεροῶ.
 ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθῶ δ' ἀμείβομαι·
 ἄλλην τιν' ἀτῆς ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 ἰδού δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας ἐμὲ
 κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένῃν μετὰ
 φίλων, ὅπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην·
 καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύστρια,
 πτωχός, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ,
 ἀπήγαγ' εἰς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρῷου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
 θεροῦ κοπέισης φοινίῳ προσφάγματι.
 οὐ μὴν ἀτιμοὶ γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἦξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
 μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις.
 ὁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
 ἄξιον οὖν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὦδ' ἀναστένω;
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἴλιου πόλιν
 πράξασαν, ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἶχον πόλιν,
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,

1260

1265

1270

1275

1280

1285

- 1290 ἰοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
 Ἰδίου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεπνέπω·
 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
 ἀπορρύνετων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

- 1295 ᾧ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῆ
 γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
 βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνον πλέων.

ΧΟΡΟΣ.

- 1300 ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρᾶσβρεύεται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἦκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

- 1305 ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ χροῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

φόνον δόμοι πνέουσιν αίματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς τόδ' ὄξει θυμάτων ἐφροσίων;

1310

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὁμοιος ἀτμός, ὥσπερ ἐκ τάφου, πρόπει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἶμι καὶν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος:

ἰώ, ξένοι.

1315

οὔτοι δυσοίξω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβω·
ἀλλ' ὡς θανούση μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

1320

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμων, οἰκτεῖρω σε θεσφάτου μόρου.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀπαξ ἔτ' εἰπεῖν ὄῃσιν ἢ θρηῖνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἠλίω δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροισι,
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,

1325

δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώστων σπόγγος ἄλεσεν γραφῆν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτεῖρω πολύ.

1330

ΧΟΡΟΣ.

- τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφην
 πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
 οὔτις ἀπειπῶν εἶργει μελάθρων,
 μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε, φωνῶν.
 1335 καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 μάκαρες Πριάμον·
 θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει.
 νῦν δ' εἰ προτέρων αἰμ' ἀποτίσει,
 καὶ τοῖσι θανοῦσι θανῶν, ἄλλων
 1340 ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ·
 τίς ἂν εὖξαιτο βροτῶν, ἄσινεῖ
 δαίμονι φῦναι, τὰδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ᾧμοι, πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σιγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως οὐτασμένος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

- 1345 ᾧμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγ-
 ματι.

ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἂν πως ἀσφαλῆ βουλευματα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

- 1350 ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
 καὶ πράγμα' ἐλέγχειν ξὺν νεορρότῳ ξίφει.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

1355

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

χρονίζομεν γὰρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πεδοῖ πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἤστινος τυχῶν λέγω.
τοῦ δρᾶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευσαι πέρι.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

κἀγὼ τοιούτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναί πάλιν.

1360

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείζομεν
δόμων καταισχνυτῆρσι τοῖσδ' ἠγουμενοῖς;

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ.
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

1365

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τὰνδρὸς ὡς ὀλωλότες;

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σάφ' εἰδότας χρῆ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ἩΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

1370

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
 τὰναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
 πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
 1375 δοκοῦσιν εἶναι, πημονήν ἀρκύστατον
 φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
 ἐμοὶ δ' ἄγων ὄδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
 ἔστηκα δ' ἐνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις.
 1380 οὔτω δ' ἔπραξα, καὶ τὰδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
 ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνασθαι μόρον.
 ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
 περιστιγίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
 παῖω δέ νιν δις· κὰν δυοῖν οἰμάγμασι
 1385 μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότε
 τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονός
 Ἄιδου νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
 οὔτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσῶν·
 κὰκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγῆν,
 1390 βάλλει μ' ἐρεμνῆ ψακάδι φοινίας δρόσου,
 χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν, ἢ Διὸς νότῳ
 γανᾶ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 ὡς ᾧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 1395 εἰ δ' ἦν προπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῶν,
 τὰδ' ἄν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
 τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὄδε
 πλήσας ἀραιῶν, αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.

ΧΟΡΟΣ.

θαυμάζομέν σου γλώσσαν, ὡς θρασύστομος,

ἤτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

1400

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
 ὁμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χειρὸς
 ἔργον, δικαίας τέκτονος. τὰδ' ὠδ' ἔχει.

1405

ΧΟΡΟΣ.

τί κακόν, ὦ γύναι,

στο

χθονοτροφές

ἔδανόν ἢ ποτόν

πασαμένα, ὅστις ἐξ ἁλὸς ὄρμενον

τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς;

ἀπέδικες, ἀπέταμες·

1419

ἀπόπολις δ' ἔσει,

μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί,
 καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,

οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·

ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερ εἰ βοτοῦ μόρον,

1415

μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,

ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοί

ὠδῖν', ἐπώδον Θρηκίων ἀημάτων.

οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χοῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,

μιασμάτων ἀποιν' ; ἐπήκοος δ' ἐμῶν

1420

ἔργων, δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι

τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρσεκνευασμένης

ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
 ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
 1425 γνώσει διδοχθεὶς ὄψε γούν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

μεγαλόμητις εἶ, ἄντ.
 περίφρονα δ'
 ἔλακες. ὥσπερ οὖν
 φονολιβεῖ τύχη φρήν ἐπιμαίνεται.
 λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὐπρέπει-
 1430 αν τίετον. ἔτι σὲ χροῖ
 στερομένην φίλων
 τύμμα τύμματι τῖσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὄρκιων ἐμῶν θέμιν·
 μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
 Ἄτην, Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
 οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν,
 1435 ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
 Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
 οὗτος γὰρ ἡμῖν ἄσπις οὐ μικρὰ θράσους.
 κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
 Χρυσήϊδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίου·
 1440 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
 καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
 πιστὴ ξύνεννος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
 ἰσοτριβῆς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 ὃ μὲν γὰρ οὕτως· ἢ δέ τοι, κύκνου δίκην,
 1445 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
 κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
 ἐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α΄.
 μηδὲ δεμνιοτήρης,
 μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡυῖν 1450
 μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
 φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
 πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
 πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
 ἰὼ ἰὼ, παράνουσ' Ἑλένα στρ. β΄. 1455
 μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
 ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.

νῦν δὲ τελείαν * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* πολύμναστον ἐπηγθίσω αἴμ' ἀνιπτον.
 ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις 1460
 ἕρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπέυχου , στρ. δ΄.
 τοῖσδε βαρυνθεῖς·
 μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,
 ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν 1465
 ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
 ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί- ἀντ. α΄.
 οἰσι Τανταλίδαισιν,
 κράτος τ' ἰσότηχον ἐκ γυναικῶν 1470

καρδιόδηκτον ἔμοι κρατύνεις.
 ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν μοι
 κόρακος ἐχθροῦ, σταθεῖς ἐνόμως
 ὕμνον ὑμνεῖν ἐπέυχεται * *

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 1475 νῦν δ' ὄρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.
 τὸν τριπάχχιον
 δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.
 ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἱματολοιχὸς
 νεῖρει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
 1480 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

- ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε στρ. ε'.
 δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς.
 φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
 ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
 1485 ἰώ, ἰῆ διαὶ Διὸς
 παναιτίου πανεργέτα.
 τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
 τί τῶνδ' οὐ θεόκραντὸν ἔστιν;
 ἰώ, ἰώ,
 1490 βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶδ'
 ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
 ὦ μοί μοι στρ. ζ'.
 κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
 1495 δολίῳ μόρῳ δαμείς
 ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνχέϊς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν. στρ. η΄.
μηδ' ἐπιλεχθῆς

* * * * *

* * *

Ἀγαμεμνονίαν εἶναι μ' ἄλοχον.
φантаζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ 1500
τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστρω
Ἄτρείως χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ' ἀπέτισεν,
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὲν ἀνάιτιος εἶ ἀντ. ε΄. 1505
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτω γένοιτ' ἂν ἀλάστρω.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων 1510
μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάγχνα κουροβόρω παρῆξει.
ἰῶ, ἰῶ, ἀντ. στ΄.

βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω; 1515
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶδ'
ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ὦ μοί μοι ἀντ. ζ΄.
κοίταν τάνδ' ἀγελεύθερον,
δολίῳ μόρῳ δαμείς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνω. 1520

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον ἀντ. η΄.
τῶδε γενέσθαι.

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ'.

1525 ἄλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔργος ἀερθεῖν,
τὴν πολὺκλαυτον ἀνάξια δράσας
Ἰφιγένειαν, ἀνάξια πάσχω
μηδὲν ἐν Αἰδου μεγαλαυχεῖτω,
ξίφοδηλήτω
θάνατῳ τίσας ἄπερ ἤρξεν.

ΧΟΡΟΣ.

1530 ἀμχανῶ, φροντίδων στερηθεῖς, στρ. θ΄.
εὐπάλαμον μέριμναν

ὅπα τράπωμαι, πιπνόντος οἴκου.

δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἵματηρόν· ψεκᾶς δὲ λήγει.

1535 δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰῶ, γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, ἀντ. β΄.
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου

1540 δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.

τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνας
ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκωνῶσαι

1545 ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικραῖναι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ΄.

σὺν δάκρυσιν ἰάπτων
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει; 1550

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. γ'.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν

κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,

* * * * *

* * * * *

ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως 1555

θυγάτηρ, ὡς χρῆ,

πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμενμ' ἀγέων

περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὀνειδούς. ἀντ. θ'. 1560

δύσμαχα δ' ἔστι κῆραι.

φέρεται φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.

μίμνει δέ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διός,

παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θεσμίον γὰρ

τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

1565

κεκόλληται γένος προσάψαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντ. ι'.

χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν

ἐθέλω δαίμονι τῇ Πλεισθενιδᾶν

ὄρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,

1570

δύστιλητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'

ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεάν

τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.

κτεάνων τε μέρος
 1575 βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι,
 καλληλοφόνους
 μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 θεοὺς ἀνώθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχῃ,
 1580 ἰδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
 τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
 χερὸς πατρόςας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἄτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 1585 αὐτοῦ τ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
 ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολῶν πάλιν
 τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὔρετ' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ θανῶν πατρῷον αἰμάξαι πέδον
 1590 αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
 Ἄτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
 τῷ μῶ, κρεουρογὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν
 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 1595 ἔθρουπτ' ἀνώθεν ἀνδρακᾶς καθήμενος.
 ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβῶν,
 ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρας, γένει.
 κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
 ᾧμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπο σφαγῆς ἐμῶν,
 1600 μόρον δ' ἀφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
 λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἄρῃ,

οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
 ἐκ τῶνδ' εἰ πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 καὶ γὰρ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
 ξυνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
 τραφέντα δ' αὖθις ἢ δίκη κατήγαγεν.
 καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἠψάμην θυραῖος ὦν,
 πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
 ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

1605

1610

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγιοςθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.

* * * * *

σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφησ' ἐκὼν κατακτανεῖν,
 μόρος δ' ἔποικτον τόνδε βουλευῆσαι φόνον.
 οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κᾶρα
 δημοῤῥυφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἄράς.

1615

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

σὺ ταῦτα φωνεῖς νεοτέρω προσήμενος
 κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός;
 γνώσει, γέρον ὦν, ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ
 τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
 δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας, αἶ τε νήστιδες
 δύαι, διδάσκειν ἐξοχώταται φρονῶν
 ἰατρομάντις. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.

1520

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, σὺ, τοῦδ' ἦκοντος ἐκ μάχης νέον
 οἰκουρὸς εὐνήν ἄνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα,
 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

1625

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

καὶ ταῦτα τᾶπη κλανυμάτων ἀρχηγενῆ.
 Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 1630 ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
 σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
 ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὥς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
 ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
 1635 δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτιλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
 ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
 * * * * *
 ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσσομαι
 ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
 1640 ζεύξω βαρζίαις οὐτι μὴ σειρασφόρον
 κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότω
 λιμὸς ξύννοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ νιν γυνή
 1645 χῶρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 ἔκτειν'. Ὅρέστης ἄρά που βλέπει φάος,
 ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρηνεμενεῖ τύχη,
 ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἕκας τόδε.

1650

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

* * * * *

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ καὶ γὰρ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρού-
μεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·

ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·

1655

πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἵματώμεθα.

στείχεθ', οἱ γέροντες, ἤδη πρὸς δόμους πεπρω-
μένους,

πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρόν τὰδ' ὡς ἐπρά-
ξαμεν.

εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ'
ἂν,

δαίμονος χολῆ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.

1660

ᾧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ᾧδ' ἀπανθίσαι,

κακβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,

σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * *

ΧΟΡΟΣ.

1665 οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἶη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἰάν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπεσθύνῃ μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

πρᾶσσε, παιῖνου, μαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1670 ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

X O H Φ O P O I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι .

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐομῆ χθόνιε, πατρῶν' ἐποπτεύων κράτη,
 σωτήρ γενοῦ μοι, ξύμμαχος τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι,
 τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι. * * * *

5

* * * * *
 * * πλόκαμον Ἰνάχῳ θροπτήριον,
 τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον

* * * * *

τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγουρις
 στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
 πρέπουσα; ποία συμφορᾶ προσεικάσω;
 πότερα δόμοισι πτώμα προσκυρεῖ νέον;
 ἢ πατρὶ τῷ μῶ τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ
 χοᾶς φερούσας, νεοτέροις μειλίγματα;
 οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἥλέκτραν δοκῶ
 στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶ
 πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
 πατρός, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.

10

15

Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθῃ, γυναικῶν ἣτις ἦδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

- 20 ἱαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
χοῶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρηΐς φοινίσις ἀμυγμοῖς,
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
25 δι' αἰῶνος δ' ἰγμοῖσι βόσκειται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
πρόστερνοι στολμοὶ
πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
30 τορὸς γὰρ ὀρθότριξ φόβος, ἀντ. α'.
δόμων ὄνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἄωρόνυκτον ἀμβρόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρῦς πιτνῶν.
35 κριταί τε τῶνδ' ὄνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγνοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέοθεν περιθύμως,
τοῖς κτανούσι τ' ἐγκοτεῖν.
40 τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
ἰὼ γαῖα, γαῖα,
μωμένα μ' ἰάλλει
δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
45 μαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοιζῦς ἐστία.

ἰω κατασκαφαὶ δόμων.

ἀνήλιοι βροτοστρυγεῖς

δνόφοι καλύπτουσι δόμους,

50

δεσποτῶν θανάτοισι.

σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον το πρὶν,

δι' ὧτων φρενός τε [ἀντ. β.]

δαμίας περαῖνον,

55

νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-

ται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν

τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.

ρόπῃ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας

ταχεῖα, τοῖς μὲν ἐν φάει,

60

τὰ δ' ἐν μεταίχμῳ σκότου

μένει χρονίζοντα βρῦει.

τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ, ἐπαῶδ.

τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαγῶνδᾶν.

65

διαλγῆς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον

παναρκέτας νόσου βρῦειν.

[τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.]

οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων

ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ

70

βαίνοντες τὸν χερομνσῆ

φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην.

ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν

θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων

πατρῶων δούλιον ἐσᾶγον αἴσαν,

75

δίκαια καὶ μὴ δίκαια,

πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,

βία φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν

80 στύγος κρατούση. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων
 ματαίοισι δεσποτᾶν
 τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

85 δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμενες,
 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
 πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι· πέρι·
 90 τύμβω χέουσα τάσδε κηδείους χοάς,
 πῶς εὐφρον' εἶπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί·
 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα.
 95 τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρὸς.
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
 ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν·
 100 ἢ σῆγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τὰδ' ἐκχέουσα· γάποτον χύσιν,
 στείλω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμπας, πάλιν,
 δικοῦσα τεύχος, ἀστροφόισιν ὄμμασιν·
 τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
 κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν,
 105 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
 τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει,
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
 λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟΡΟΣ.

105 αἰδουμένη σοι, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς,
 λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠδέσω τάφον πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσενέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὐτήν, χῶστις Αἴγιστον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;

110

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ σιάσει;

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖός ἐσθ', ὅμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὖ τοῦτο, κάφρένωσας οὐχ ἠκιστά με.

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη —

115

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί φῶ; δίδασκ' ἀπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά —

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πότῃρα δικαστήν, ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἅπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ ταῦτά μουσὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

120

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- [κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
ἄκουσον,] Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους,
125 καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὐθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρονibas βροτοῖς,
λέγω, καλοῦσα πατέρ'· ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
130 πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σου φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
135 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ,
αὐτῇ τέ μοι δός, σωφρονεστέραν πολὺν
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
140 ἡμῖν μὲν εὐχάς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικακτανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀρᾶν.
145 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι, καὶ γῆ, καὶ δίκη νικηφόρω.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χροάς.

ὕμᾱς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιῶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδαμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴετ᾽ δάκρυ καταχῆς ὀλόμενον σύστ. 150
 ὀλομένῳ δεσπότη,
 πρὸς ἔργμα τόδε κακῶν, κεδνῶν τ'
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχεται,
 κευμένων χοῶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
 σέβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαρυᾶς φρενός. 155
 ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ· ἰῶ· τίς δορυ-
 σθίνης ἀνήρ, ἀναλυτῆρ δόμων,
 Σκύθης, τὰ τ' ἐν
 χερσῶν παλίντονον ἐν ἔργῳ βέλη
 πιπάλλων Ἄρης, 160
 σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοῶς πατήρ·
 [κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.]
 νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. 165

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρω τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνοσ ποτ' ἀνδρός, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

170 οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὄδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος —

ΧΟΡΟΣ.

ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερέης ἰδεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

175 μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστα ἐκείνου βοστράχοις προσείδεται.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

180 οὐχ ἦσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψάψει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθη δ' ὡς διανταίω βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίηιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
185 πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστών τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμή γε μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπάνυμον

φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τὰδ' αἰνέσω, 190
 εἶναι τὸδ' ἀγλαΐσμαί μοι τοῦ φιλήτατον
 βροτῶν Ὀρέστον· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.

φεῦ.

εἶθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον', ἀγγέλου δίκην,
 ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ κινυσσόμην·
 ἀλλ' εὖ σαφηνῇ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον, 195
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ ξυγγενῆς ὢν, εἶχε συμπενθεῖν ἔμοι
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.

ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἴοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην, 200

στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
 σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πνυθμῆν.
 καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον·

[ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς δ' ἑμοῖσιν ἑμφερεῖς.]
 καὶ γὰρ δύ' ἐστὼν τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν, 205
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ ξυνεμπόρου τινός·

[πτέροναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
 εἰς ταῦτ' συμβαίνουσι τοῖς ἑμοῖς στίβοις.]
 πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους 210
 εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰς ὄψιν ἦκεις ὦνπερ ἐξηύχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τίνα σύνοισθ' ἄ μοι καλουμένην βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

215 σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μάλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανορῥαφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

220 ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἐν γὰρ τοῖσι σοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ὄντ' Ὀρέστην ταῦτ' ἐγὼ σε προὔννεπω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτόν με νῦν ὄρωσα δυσμαθεῖς ἐμέ·

κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς

225 σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρῃ,

ἰγνοσκοπούσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς,

ἀνεπερώθησ, κἀδόκεισ ὄραν ἐμέ.

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς·

ἰδὸν δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερσός·

230 σπάθης τε πληγᾶς· εἰς δὲ θηρίων γραφῆν.

ἔνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ κπλαγῆς φρένας·

τοὺς φιλιτάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἔλπις σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτῆσει πατρός. 235

ὦ τροπνὸν ὄμμα, τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσανδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στεργηθρον· ἦ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου· 240

πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρός, 245

θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωροφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελής
θήραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἰλέκτραν λέγω, 250

ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
πατρός νεοσσούς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθόινον γέρας; 255

οὐτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
οὐτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄδ' ἀνανθεὶς πυθμῆν
βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἡμασι.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν 260

δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε
265 πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτὲ
θανόντας ἐν κηκίδι πισσῆρει φλογός.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
χρησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κᾶξορθιάζων πολλά, καὶ δυσχειμέρους
270 ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμόν ἐξαιδόμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρός τους αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
275 τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφασκῶν εἶπε, τὰς δὲ νῦν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβρατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
280 λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐριννύων,
ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελουμένας,
ὄρωντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμώντ' ὄφρυν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέτων βέλος
285 ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκόντων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταρασσει, καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός, 290
βωμῶν τ' ἀπείργειν, [οὐχ ὀρωμένην πατρός
μῆνιν δέχεσθαι,] οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκεν χρόνῳ,
κακῶς ταριχενθέντα παμφθάρτω μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησιμοῖς ἄρα χρῆ πεποιθέναι. 295
καὶ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτροῦσιν ἱμεροί,
θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρός πένθος μέγα,
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν, 300
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν
τῆδε τελευτᾶν, 305
ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλώσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον
πράσσουσα δίκη μέγ' ἀὔτεϊ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν 310
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρον μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι 315
φάμενος, ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ', ἀγκαθεν οὐρίσας,
ἐνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,

στρ. α'.

315

σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
 χάριτες δ' ὁμοίως
 κέκληνται γόος εὐκλεῆς
 320   πρῶσθοδόμοις Ἀτρεΐδαις.

ΧΟΡΟΣ.

τέκνον, φρόνημα τοῦ   στρ. β.
 θανόντος οὐ δαμάζει
                  πρὸς μαλερὰ γνάθος,
 φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
 325 ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
 ἀναφαίνεται δ' ὁ βλύπτων.
 πατέρων τε καὶ τεκόντων
 γόος ἔνδικος ματεύει
 τὸ πᾶν, ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

330 κλυθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει   ἀντ. α'.
                  πολυδάκρυτα πένθη.
 δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
                  θρήνος ἀναστενάζει.
 τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
 335   φηγάδας δ' ὁμοίως.
 τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερο κακῶν;
                  οὐκ ἀτρίακτος ἔτα;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χορήζων
 θείῃ κελάδους εὐφθογογγοτέρους·
 340 ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
 παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
                  νεοκρῶτα φίλον κομίσειεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
 πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ,
 δορίμητος κατεναρίσθης,
 λιπῶν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισι,
 τέκνων τε κελεύθοις
 ἐπιστρεπτόν αἰῶνα κτίσας,
 πολύχωστον ἂν εἶχες
 τάφον διαποντίου γᾶς
 δώμασιν εὐφόρητον,

ΧΟΡΟΣ.

φίλος φίλοισι τοῖς
 ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι,
 κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
 σεμνότημος ἀνάκτωρ,
 πρόπολός τε τῶν μεγίστων
 χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
 βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔξης,
 μόριμον λάχος πιπλάντων
 χερσῶν, πεισίμβροτόν τε βράκτρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μηδ' ὑπὸ Τρωΐας
 τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
 μετ' ἄλλων δορικμηῆτι λαῶ
 παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαιψαι.
 πάρος δ', οἱ κτανόντες
 νιν, οὕτω δαμῆναι,
 θανατηφόρον αἶσαν
 πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
 τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

- 370 ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
 μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
 μείζονα φωνεῖς ὀδυνᾶσα·
 ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
 δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
 375 κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
 χεῖρες οὐχ ὅσαι στυγερῶν τούτων·
 παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΥΕΚΤΡΑ.

- τοῦτο διαμπερὲς οὐς
 ἵκει ἄπερ τε βέλος. στρ. δ΄.
 Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
 380 ὑστερόποινον ἄταν
 βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
 χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται·

ΧΟΡΟΣ.

- ἐφρμνῆσαι γένοιτό μοι στρ. ε΄.
 τευκήεντ' ὀλολυγμὸν
 385 ἀνδρὸς θεινομένου,
 γυναικὸς τ' ὀλλυμένας.
 τί γὰρ κεύθω φρενός;
 θεῖον ἔμπας ποτᾶται·
 πάροιδεν δὲ πρῶρας
 390 δριμύς ἦται καρδίας
 θυμός, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλῆς ἀντ. δ΄.
 Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
 φεῦ, φεῦ, κάρανα δαίξας,

πιστὰ γένοιτο χάρα. 395
 δίκαν ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
 κλύτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνας
 χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
 αἴμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινυς 400
 παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
 ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῖ, ποῖ δὴ νεοτέρων τυραννίδες; στρ. στί.
 ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
 ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπὰ ἀμηχάνως 405
 ἔχοντα, καὶ δωμάτων
 ἄτιμα. πᾶ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟΡΟΣ.

πέπαλται δ' αὐτὲ μοι φίλον κέαρ, ἀντ. ε'.
 τόνδε κλύουσαν οἴκτον.
 καὶ τότε μὲν δύσελπις, 410
 σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦ-
 ται πρὸς ἔπος κλυούση.

ὅταν δ' αὐτὲ ἐπαλκῆς
 θρασέ', ἀπέστασεν ἄχος,
 πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. 415

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τὰ περ ἀντ. στί.
 πάθομεν ἄγεα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλεται.
 λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων,
 ἄσαντος ἐν ματρός ἐστι θυμός. 420

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον, εἶτε Κισσίας στρ. 4
νόμοισι πολεμιστρίας.

ἀπρικόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν,
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
425 ἄνωθεν ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιθρόοθει
κροτητὸν ἄμῶν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰῶ, ἰῶ, δαΐα

πάντολμῃ μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτῶν ἄνα-
430 κτ', ἄνευ δὲ πενθημύτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. στρ. 7.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
435 ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τόδ' εἰδῆς.
ἔπρασσε δ' ἄπέρ νιν, ὧδε θάπτει·
μόρον κτίσαι μωμένα
440 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
κλύεις πατρῷους δύας ἀτίμους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγεις πατρῶϊον μόρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔγῳ δ' ἀπεστίατον ἀντ.ζ.
ἀτιμος, οὐδὲν ἀξία.
445 μυχοῦ δ' ἄφερτος πολυσινοῦ, κνὸς δίκαν,

ἔτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρον γόον κεκρυμμένα.

τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν

γράφου, δι' ὧτων δὲ συν-

τέτραινε μῦθον ἡσυχῶ φρενῶν βάσει.

450

τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·

τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾶ μαθεῖν.

πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λεγῶ, συγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'. 455

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλυμένα·

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιρροθεῖ·

ἄκουσον ἐς φάος μολῶν,

ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Δίκα Δίκα. ἀντ. θ'. 460

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ θεοί, κραίνειτ' ἐνδίκως δίκας.

ΧΟΡΟΣ.

τρόμος μ' ὑφέρει κλύουσιν εὐγμάτων.

τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,

εὐχομένοις δ' ἀνέλθοι.

ἰὼ πόνος ἐγγενής,

στρ. ι'. 465

καὶ παράμουςος ἄτης

αἱματόεσσα πλαγία.

ἰὼ δύστον ἄφερτα κήδη·

ἰὼ δυσκατάπανστον ἄλγος

δῶμασιν ἔμμοτον,

ἀντ ι'. 470

τῶν ἑκάς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

διώκειν ἔριν αἵματηράν.

475 θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος.
ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς, πέμπετ' ἄρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανάων,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

480 καγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω,
φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

485 καγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἶσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίουσ'·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρῆβέυσω τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὐμορφον κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθησ, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

490 μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον, ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθήρησθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὄνειδεσιν, πάτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κἄρα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·

495

ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τῆσδ' ἄκουσον λαισθίου βοῆς, πάτερ,

ἰδὼν νεοσσούς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ·

οἴκτιρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·

500

καὶ μὴ ἕξαλείψης σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανῶν.

παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληρόνες σωτήριοι

θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,

τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνον.

505

ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα.

[αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον·

καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον,

τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμῶκτου τύχης.

τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,

510

ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.]

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμον,

πόθεν χοᾶς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου

- 515 μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
 θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
 ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
 τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
 τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
 ἐνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
 520 θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὄνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
 χοῶς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ πέπτυσθε τοῖναρ, ὥσι' ὀρθῶς φράσαι

ΧΟΡΟΣ.

- 525 τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῆ τελευτᾶ καὶ κερανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρμηῆσαι δίκην
 τινὸς βορᾶς χρηίζοντα, νεογενὲς δάκος·
 καὐτὴ προσέσχε μᾶζόν ἐν τῶνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 530 καὶ πῶς ἄτροτον οὐθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ δ' ἐξ ὕπνου κέκρυγεν ἐπτοημένη.

πολλοὶ δ' ἀνήλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

535

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλ' εὐχομαι γῆ τῆδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
τοῦνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί,
ἔφρις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὠπλίζετο,
καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρηπτήριον,
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα·
ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει·
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἔγω
κτενῶ νιν, ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδ' εἴρωμαι πέρι.

540

545

ΧΟΡΟΣ.

γένοιτο δ' οὕτως. τᾶλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις·
τοὺς μὲν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.

550

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄπλοῦς ὁ μῦθος· τίνδε μὲν στείχειν ἔσω,
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμᾶς·
ὡς ἂν, δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν, ἐν ταυτῷ βρόχῳ
θανόντες, ἢ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν.
ξένῳ γὰρ εἰκῶς, παντελῆ σάγγην ἔχων,
ἦξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.

555

560

ἄμφω δὲ φωνὴν ἤσομεν Παρησιίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 κεῖ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶ δόμος κακοῖς·
 565 μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
 δόμοις παραστείχοντα, καὶ τὰδ' ἐνέπειν·
 τί δὴ πύλῃσι τὸν ἐκέτην ἀπείργετε,
 Αἰγισθος εἶπερ οἶδεν, ἔνδημος παρῶν;
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βηλὸν ἔρκειον πυλῶν,
 570 κακῆϊνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 ἢ καὶ μολῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμούς βαλεῖ,
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὃ ξένος; νεκρὸν
 θήσω, ποδάκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
 575 φόνου δ' Ἐρινυὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἀκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
 σὺ δ' οὖν, σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίῃη τάδε.
 ἡμῖν δ' ἐπαινῶ γλώσσαν εὐφημον φέρειν,
 580 σιγᾶν δ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει στρ. α'
 δεινὰ δειμάτων ἄγη,
 585 πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
 ἀνταίων βροτοῖσι
 πλάθουσι· βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
 λαμπάδες πεδάοροι,
 590 πτηγὰ τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντων

- αἰγίδων φράσαι κότον.
 ἀλλ' ὑπέρολμον ἀν- ἀντ. α'.
 δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
 καὶ παντόλμους 595
 ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν;
 ξυζύγους δ' ὀμανλίας
 θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρωσ παρηνικῆ
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν. 600
 ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑποπτέροις
 στρ. β'.
 φροντίσιν δαεῖς,
 τὰν ἅ παιδολύ-
 μας τάλαινα Θεστιᾶς μήσατο
 πυρδαῆ τινὰ πρόνοϊαν, 605
 κάουσα παιδὸς δαφοινὸν
 δαλὸν ἤλιξ', ἐπεὶ μολῶν
 ματρόθεν κελάδησε,
 σύμμετρόν τε διαὶ βίου
 μοιρόκραντον ἐς ἡμᾶρ. 610
 ἄλλαν δεῖτιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
 ἀντ. β'.
 φοινίαν Σκύλλαν,
 ἅτ' ἐχθρῶν ὑπερ
 φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
 χρυσεοδημίτοισιν ὄρμοις 615
 πεισθεῖσα δώροισι Μίνω,
 Νίσσον ἀθανάτας τριχὸς
 νοσφίσασα προβούλως
 πνέονθ' ἅ κννόφρων ὑπνω.
 κιχάνει δέ μιν Ἐρμῆς. 620
 ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμεσθ' ἀμειλίχων
 στρ. γ'.

- πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
 λευμ', ἀπεύχεται δόμοις,
 625 γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
 ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
 ἐπ' ἀνδρὶ δῆοισιν ἐπικότῳ σέβας·
 τίων δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων
 γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
 630 κακῶν δὲ πρῆσβύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
 λόγῳ· γοᾶται δὲ δήποθεν κατὰ-
 πτυστον· εἶκασεν δέ τις
 τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πῆμασιν.
 θεοστυγῆτῳ δ' ἄχει
 βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
 635 σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
 τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
 τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος στρ. δ'.
 διανταίαν ὄξυπενκὲς οὔτᾱ
 640 διαὶ Δίκας. τὸ μὴ θέμις γάρ, οὐ
 λάξ πέδον πατούμενον.
 τὸ πᾶν Διὸς
 σέβας παρεκβάντες οὐ θεμίστως.
 645 δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν. ἀντ. δ'.
 προχαλκύνει δ' Αἴσα φασγανουργός·
 τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν,
 αἱμάτων παλαιτέρων
 τίνειν μύσος,
 650 χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
 τίς ἔνδον, ᾧ παῖ, παῖ, μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;

τρίτον τόδ' ἐκπέρισμα δωμάτων καλῶ,
εἵπερ φιλοξένη' στὶν Αἰγίσθου βία.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν; 655

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγγελε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὗσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπειγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων. 660

ἔξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
γυνή, τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
αἰδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κασήμενην ἐμφανὲς τέκμαρ. 665

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἄν, εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρά, καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνή, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον, 670
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεύς ἐν Φωκέων·
στείχοντα δ' ἀνιόφορτον οἰκεία σάγη
ἔς Ἄργος, ὡσπερ δευρ' ἀπεξύγην πόδας,
ἄγνῶς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἔξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στρόφιος ὁ Φωκέυς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
ἐπεῖπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 675

680 πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
 τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἶπέ, μηδαμῶς λάθῃ·
 εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον,
 θάπτειν, ἐφειμᾶς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
 νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα
 685 σποδὸν κέκευθεν ἄνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
 τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
 οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἱ γὰρ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
 690 ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
 ὡς πόλλ' ἐπωπᾶς ἀκπιδῶν εὖ κείμενα,
 τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
 φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
 καὶ νῦν Ὀρέστης, ἣν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
 695 ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
 νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
 ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ᾧδ' εὐδαίμοσι
 κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
 700 γνωστός γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 ξένου ξένοισιν ἔστιν εὐμενέστερον;
 πρὸς δυσσεβείας ἣν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

705 οὗτοι κυρήσεις μείον ἀξίως σέθεν,

οὐδ' ἦσπον ἄν γένοιο δώμασιν φίλος.
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἄν τάδ' ἀγγελῶν.
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερέοντας ξένους
 μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. .
 ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων, 710
 ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
 κακεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
 αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνη τάδε.
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
 κοινώσομέν τε κοῦ σπανίζοντες φίλων 715
 βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν, φίλαι δμῶίδες οἴκων,
 πότε δὴ στομάτων
 δεῖξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;
 ὦ πότνια χθῶν, καὶ πότνι' ἀκτὴ 720
 χώματος, ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
 σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
 νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολίαν
 ξυγκαταβῆναι, χθόνοιον δ' Ἐρμῆν 725
 καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔοικεν ἄνηρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν,
 τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρω κεκλαυμένην.
 ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας; 730
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν

- ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 735 ἔλθῶν πύθεται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
 "θετο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
 κείνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
 φήμης ὑφ' ἧς ἠγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 740 ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
 εὐτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα,
 ἄλγη δύσοιστα, τοῖσδ' ἐν Ἀιρέως δόμοις
 ιυχόντ', ἐμὴν ἠλγυνεν ἐν στέροισι φρένα.
 745 ἄλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἦντλον κακά·
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη - - -
 καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
 750 καὶ πολλὰ καὶ μοχθήσ' ἀνωφέλῃτ' ἐμοὶ
 τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γάρ, ὥσπερ εἰ βοτόν,
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός
 οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
 εἰ λιμός, ἢ δίψη τίς, ἢ λιπουρία
 755 ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρχεις τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
 ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 γναφεὺς τροφεὺς τε ταῦτόν εἰχέτην τέλος.
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τὰσδε χειρωναξίας
 760 ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
 τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πέυθομαι.
 στεῖχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον

οἴκων· θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἑσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

ὅπως; λέγ' αὐθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

765

ΧΟΡΟΣ.

εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότην στύγει·

ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύη,

ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούση φρονί.

ἐν ἄγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος.

770

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίῃ τάδε.

775

ΤΡΟΦΟΣ.

τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

ΧΟΡΟΣ.

ἄγγελλ' ἰοῦσα, προᾶσσε τ' ἀπεσταλμένα.

μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλη πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' εἴμι, καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

780 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ, στορ. α'.

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,

δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.

785

διὰ δίκας πᾶν ἔπος

ἔλακον, ᾧ Ζεῦ· σὺ νιν φυλάσσοις,

ἔξ,

στορ. β'.

πρὸ δὲ δῆχθρῶν τὸν ἔσωθεν
μελάθρων, Ζεῦ, θεές. ἐπεὶ μιν μέγαν ἄρας

790

δίδυμα καὶ τριπλᾶ

παλίμποινα θέλων ἀμείρει.

ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- ἀντ. α'.

νιν ζυγέντ' ἐν ἄρματι

πημάτων, ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς

795

μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ὄυθμόν

τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,

ἄνομένων πημάτων ὄρεγμα;

οἳ τ' ἔσω δωμάτων

στορ. γ'.

πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,

800

κλύετε, σύμφρονες θεοί.

ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων

λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίκαις.

γέρον φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,

τόδε καλῶς κτάμενον. ᾧ μέγα ναίων μέσσοιδ.

805

στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,

καὶ νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν

φιλίοις ὄμμασι δνοφερὰς καλύπτρας.

810

Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως

ἀντ. γ'.

παῖς ὁ Μαιῆς ἐπιφορώτατος
 πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.

[πολλά δ' ἄλλα φανεῖ χρητίζων,]

κρύπτα - - - ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,

νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,

815

καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανεστερος.

καὶ τότε δὴ πλοῦτον

στρ. δ'.

δωμάτων λυτήριον,

θῆλυν οὐριοστάταν

ὁμοῦ κρεττὸν γοήτων νόμον

820

μεθήσομεν πόλει·

τὰ δ' εὖ· ἐμόν, ἐμόν

κέρδος ἀέξεται τόδε·

ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη

ἀντ. β'. 825

μέρος ἔργων, ἐπαύσας πατρός ἔργον,

θροοῦσα πρὸς σέ, τέκνον, πατρός ἀνδάν,

καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.

Περσέως τ' ἐν φρεσὶν

ἀντ. δ'.

καρδίαν σχέθων,

830

τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,

τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσω

χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν

φρονίαν ἄταν τιθεῖς,

τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλύς μόρου.

835

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·

νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς

ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,

μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις

- 840 γένοιτ' ἄν ἄχθος δειματοσταγῆς φόνω
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
 845 τί τῶνδ' ἄν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
 ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
 ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 850 εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
 εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
 οὔτοι φρένα κλέψει ἄν ὤμματωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

- Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
 τάδ' ἐπευχομένη, κάπιθούζουσ',
 855 ὑπὸ δ' εὐνοίας
 πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
 νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
 πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαίιτων
 ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
 860 οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
 daίων ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις,
 ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
 τοιάνδε πάλιν μόνος ὢν ἔφεδρος,
 865 δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
 ἄψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔ, ἔ, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα μάλα·

πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου· 870
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτια κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οἴμοι, πανοίμοι δεσπότην τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἰγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε 875
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰού, ἰού.

κωφοῖς αὐτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἀκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δοῦ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας 880
ἀνχῆν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛΥΤΑΪΜΝΗΣΤΡΑ.

οἱ γὰρ. ξυνῆκα τοῦτοπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοισ ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτεínaμεν.
δοίη τις ἀνδροκμηῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν, εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. 885

ΟΡΕΣΤΗΣ.

890 σὲ καὶ ματεύω· τῶνδε δ' ἄρκούντως ἔχει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἷ' γῶ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταύτῳ τάφῳ
κειῖσθι. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδοῦς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

895 ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσθαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα,
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

900 ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίουμαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἠγοῦ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

905 κρῖνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἠγήσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τούτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐγὼ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἢ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζει γενεθλλοὺς ἀράς, τέκνον;

910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τεκούσα γάρ μ' ἔρῳπας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὗτοι σ' ἀπέρῳψ' εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρον πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δῆθ' ὁ τίμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὄνειδίσαι σαφῶς.

915

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μή, ἀλλ' εἴψ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μή ᾗ λεγχε τὸν πονοῦντ', ἔσω καθημένῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

920

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάς τοῦ πατρός δέ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

925 πατρὸς γὰρ αἴσα τόνδε σούριζει μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἷ γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

* * * * *

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκανες ὄν οὐ χρῆν· καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

930 στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφροῶν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα,
ὄφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκαια Πριαμίδαις χρόνω, στρ.
βαρῦδικος ποινά.

935 ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.

ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

ὃ πυθοχρήστας φυγᾶς,

θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρημένος.

940 ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων,
ἀναφυγᾶς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς,

ὑπὸ δυοῖν μιστόροισιν,

δισοίμου τύχας.

ἔμολε δ' ὧ μέλει κρυπταδίου μάχας, ἀντ.

δολιόφρων ποινά.

945

ἔθιγε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἐτήτυμος

Διὸς κόρα, Δίκαν δέ νιν

προσαγορεύομεν

βροτοί, τυχόντες καλῶς,

ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·

950

τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,

μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

στρ. β'.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * ἐπ' ὄχθει ἄξεν

ἀδόλως δολίαν

βλαπτομένην χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.

955

κρατεῖται πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ

ὑπουργεῖν κακοῖς.

ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.

πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

μέγα τ' ἀφηρεῖθην ψάλιον οἴκων.

ἀντ. β' 960

ἄναγε μάν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον

χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰ.

τάχα δὲ παντελῆς χρόνος ἀμείψεται

πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐστίας

μύσος πᾶν ἐλάσῃ

965

καθαρμοῖσιν ἅτ᾿ ἐλατήριον.

τύχα δ' εὐπροσωποκρίτα τὸ πᾶν

ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις

970 μέντοιχοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,
φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
975 πάρεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρί,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
980 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνειτ' αὐτόν, καὶ κύκλω παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὡς ἴδη πατήρ,
οὐχ οὐμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τὰδε
ἦλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
985 ὡς ἂν παρῆ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρὸς· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γάρ, αἰσχυντήρος ὡς νόμον, δίκην·
ἣτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
990 ἔξ οὗ τέκνων ἦνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρους,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἶτ' ἔχιδν' ἔφν,
σῆπειν θίγουσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι καδίκου φρονήματος.
995 τί νιν προσεῖπω, κὰν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον

δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
 ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
 τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ,
 ξένων ἀπαιόλημα, κάργυροστερη
 βίον νομίζων· τῷ δέ τ' ἂν δολώματι
 πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαῖνοι φρενί.
 τοιάδε μοι ξύννοικος ἐν δόμοισι μὴ
 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἅπαις.

1000

ΧΟΡΟΣ.

αἰ', αἰ', αἰ', αἰ', μελέων ἔργων·
 στυγεροῦ θανάτου διεπράχθης.
 ἔ, ἔ, ἔ, ἔ,
 μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

1005

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
 φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαπεν Αἰγίσθου ξίφος.
 φόνου δὲ κηκίς σὺν χρόνῳ συμβάλλεται,
 πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
 νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμῶζω παρῶν·
 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε,
 ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
 ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

1010

1015

ΧΟΡΟΣ.

οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
 διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψει,
 * * ἔς μόχθου δ'
 ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' [ὑστερον] ἦξεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἄλλος φανεῖ δῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.
 1020 ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἠγιοστρόφου δρόμου
 ἔξωτέρω φέρουσι γὰρ νικώμενον
 φρένες δύσαρκοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
 ἄδειν ἔτοιμος ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
 ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
 1025 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μίᾱσμα, καὶ θεῶν στύγος·
 καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
 τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοί,
 πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
 1030 εἶναι· παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
 τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
 καὶ νῦν ὄρατέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
 σὺν ταῖδε θαλλῶν καὶ στέφει, προσίξομαι
 μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα, Λοξίου πέδον,
 1035 πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
 φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἐστίαν
 ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
 τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
 καὶ μαρτυρεῖν μὲν, ὡς ἐπορσύνθη κακά·
 1040 ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
 ζῶν καὶ τεθνηκῶς τάσδε κληδόνας λιπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- ἄλλ' εὖ γε πράξας, μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα
 φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
 ἔλευθερώσας πᾶσαν Ἀργεῖην πόλιν,
 1045 δυοῖν δρακόντοιιν εὐπειτῶς τεμῶν κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾶ ᾶ.

1045

δμωαὶ γυναῖκες, αἶδε Γοργόνων δίκην
φαιοκίτωνες, καὶ πεπλεκτανημένοι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβρῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. 1050

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
σαφῶς γὰρ αἶδε μητρός ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, αἶδε πληθύουσι δῆ,
κάξ ὀμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές. 1055

ΧΟΡΟΣ.

εἴσω καθαρμός. Λοξίου δὲ προςθίγων,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑμεῖς μὲν οὐχ ὄρατε τάσδ', ἐγὼ δ' ὄρω·
ἐλαύνομαι δέ, κούκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. 1060

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εὐτυχοίης, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

ὄδε τοι μελάθροισ τῷς βασιλείοις
 τρίτος αὖ χειμῶν
 1065 πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
 παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
 μόχθοι τάλανές [τε Θιέστου,]
 δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη·
 λουτροδαίικτος δ' ὤλειτ' Ἀχαιῶν
 1070 πολέμαρχος ἀνῆρ.
 νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ·
 ἢ μῶρον εἶπω.
 ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποι καταλήξει
 μετακομισθὲν μένος ἄτης;

E Y M E N I Δ E Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῆδε πρῆσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔξετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός, 5
Τιτανίς, ἄλλη παῖς χθονός, καθέξετο
Φοῖβη, δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοῖβῳ. τὸ Φοῖβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἅκτας ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
ἔς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρα·
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἥφαιστῳ, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς, 15
Δελφός τε χώρας τῆσδε προμνήτης ἀναξ.
τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἶζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισι·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.

- 20 τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
 Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
 σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκίς πέτρα
 κοίλη, φίλοισι, δαιμόνων ἀναστροφή·
 Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
 25 ἔξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
 λαγὼ δίκην Πενθεΐ καταρξάσας μόρον·
 Πλείστου τε πηγάς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα, καὶ τέλειον ἕψιστον Δία.
 ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθίζάνω.
 30 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακροῶ
 ἄριστα δοῖεν· κεῖ πάρ' Ἑλλήνων τινές,
 ἴτων πάλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
 μαντεύομαι γάρ, ὡς ἂν ἠγῆται θεός. —
 ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὄφθαλμοῖς δρακεῖν
 35 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Δοξίου,
 ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
 τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
 δεῖσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν· ἀντίπαις μὲν οὖν.
 ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφεῆ μυχόν·
 40 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
 ἔδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας, καὶ νεσспаδὲς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
 λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
 45 ἀργῆτι μαλλῶ. τῆδε γὰρ τρανῶς ἔρω.
 πρόσθεν δὲ τᾶνδρός τοῦδε θαυμαστος λόγος
 εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἡμενος.
 οὔτοι γυναικῆς, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
 οὐδ' αὐτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·

εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας, 50
 δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐταί, μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν·
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα 55
 φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φύλον οὐκ ὅπωπα τῆσδ' ὀμιλίας·
 οὔδ' ἤτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος,
 τρέφουσ' ἀνατεί, μὴ μεταστένειν πόνων.
 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων 60
 αὐτῶ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
 ἰατρομαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ 65
 ἐγγύς παρεστώς, καὶ πρόσσω δ' ἀποστατῶν,
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄρᾳς·
 ὑπνῶ πεσηῦσαι δ' αἰεὶ κατάπτυστοι κόραι,
 γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται 70
 θεῶν τις, οὔδ' ἀνθρώπος, οὔδ' ἑθὴρ ποτε·
 κακῶν δ' ἕκατι καγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
 σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὁμῶς δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη.
 ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακροῦς 75
 βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
 ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
 καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος

80 πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
 ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας,
 καὶ κεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτιηρίους
 μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὐρήσομεν,
 ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητροῦον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

85 ἄναξ Ἄπολλον, οἴσθα μὲν τὸ μὴ δικεῖν·
 ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
 σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

90 μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
 σὺ δ', ἀντάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 Ἐρμῆ, φύλασσε, — κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος,
 πομπαῖος ἴσθι, — τόνδε ποιμαίνων ἔμῳν
 ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

95 εὐδοιτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὦδ' ἀπητιμασμένη
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
 αἰσχρῶς δ' ἄλῶμαι· προὔννεπὼ δ' ὑμῖν, ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 100 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιάτων,
 οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται,
 κατασφαγείσης πρὸς χειρῶν μητροκτόνων.
 ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
 εὐδουσα γὰρ φρήν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
 105 ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.

ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 χοάς τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,
 καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρα πυρὸς
 ἔθνον, ὥραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.

καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα.

110

ὁ δ' ἐξαλύξας οἶχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
 ὄρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
 ψυχῆς· φρονήσατ', ὃ κατὰ χθονὸς θεαί.
 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

115

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μύζοιτ' ἄν, ἄνῃ δ' οἶχεται φεύγων πρόσω.
 φίλοις γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

120

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄγαν ὑπνώσσεις, κοῦ κατοικτίζεις πάθος·
 φοινεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἶχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦξεις; ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσει τάχος,
 τί σοι πέπρακται προᾶγμα, πλὴν τεύχειν κακά;

125

ΧΟΡΟΣ.

(ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὑπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται

δεινῆς δρακαίνης ἐξεκῆσαναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός διπλοῦς, ὀξύς.)

130 λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
κῶν μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.

τί δρᾶς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνω.
135 ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίοις ὄνειδεσι·

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἄτμῳ κατισχναίνουσα νηδύος πυρί,
ἔπου, μάραινε δευτέρους διώγμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

140 ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὔδεις; ἀνίστω, κάπολακτίσασ' ὕπνον,
ιδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροίμιου ματᾶ.

ἰού, ἰού, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι· στρο. α
ἦ πολλά δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.

145 ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν.

ἔξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θῆρ·
ὕπνω κρατηθεῖς ἄγραν ὤλεσα.

ἰώ, παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλη, ἀντ. α'

150 νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν,

τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

- ἔμοι δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολόν,
 ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρῳ
 ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.
 πάρεστι μαστίκτορος,
 δαΐου δαμίλου, 160
 βαρύ, τὸ περιβαρυ κρύος ἔχειν.
 τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ ἀντ. β'.
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
 φονολιβῆ θρόνον
 περὶ πόδα, περὶ κάρα 165
 πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
 προσδρακεῖν αἱμάτων
 βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος ἔχειν.
 ἐφροστίῳ δέ, μάντις ὦν, μιάσματι στρ. γ'.
 μυχὸν ἐχράνατ' αὐ- 170
 τόσσυτος, αὐτόκλητος,
 παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τιῶν,
 παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας,
 καμοί τε λυπρός, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται· ἀντ. γ'.
 ὑπὸ τε γᾶν φυχῶν 175
 οὐ ποτ' ἔλευθεροῦται·
 ποτιτρόπαιος ὦν δ', ἕτερον ἐν κάρᾳ
 μιάστορ' ἀντ' ἑμοῦ πείσεται.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
 χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν· 180
 μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
 χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
 ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,

185 ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
 οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
 ἀλλ' οὐ καραμιστήρες ὀφθαλμώρυχοι
 δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
 παιδῶν, κακοῦ τε χλοῦνις, ἧδ' ἀκρωνία·
 λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμόν πολύν,
 190 ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε,
 οἷας ἐορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
 στέργηθ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
 μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
 οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
 195 ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
 χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
 ποιμνῆς τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναξ' Ἀπολλων, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
 αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλη,
 200 ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πῶς δῆ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔχρησα ποιῶς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μῆν;

ΧΟΡΟΣ.

καῖπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

205 καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τίς ἤδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τί γάρ; γυναικός, ἥτις ἄνδρα νοσφίση.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιθ' ὄμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἢ κάρτ' ἄτιμα; καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω

Ἡρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.

Κύπρις δ' ἄτιμος τῶνδ' ἀπέρριπται λόγῳ, 215

ὄθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.

εὐνή γάρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη,

ὄρκου ὅτι μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.

εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς, 220

τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπιτεύειν κότῳ,

οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.

τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,

τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσοισαν ἡσυχαιτέραν.

δικας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπιτεύσει θεά.

ΧΟΡΟΣ.

τον ἀνδρ' ἐκεῖνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σὺ δ' οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.

ΧΟΡΟΣ.

τιμὰς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

230 μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγη·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητροῦον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κνηγέτις.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἰκέτην τε ζύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοῖς πέλει
τοῦ προστρόπαιου μῆνις, ἣν προδῶ σφ' ἐκῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

235 ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
ἦκω, δέχου δὲ πρηνεμενῶς ἀλύστορα,
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρρα,
ἀλλ' ἀμβλὴν ἦδη, προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
240 ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σώζων ἐφειμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά·
αὐτεῦ φυλάσσω ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἄνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
245 ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφ' ἐγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρόν,
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστέομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσιᾷ
σπλάγγνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος
250 ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν

ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὄδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που καταπτακῶν.
ὄσμη βροτειῶν αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὄρα, ὄρα μάλ' αὖ,

σύστ.

λεύσσειτον

255

πάντα· μὴ λάθῃ

φύγδα βὰς

ὁ ματροφόνος ἀτίτας.

ὄδ' αὐτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,

σιρ.

ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.

260

τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητροῦν χαμαί,
δυσαγκόμιστον, παπαῖ·

ἀντ.

τὸ διερὸν πέδω χυμένον οἶχεται.

ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν

ἐπ.

ἔρουθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ

265

βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·

καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάσασ' ἀπάξομαι κάτω.

ἀντίποιν' ὡς τίνης μητροφόνου δύας.

ὄψει δὲ κεί τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,

ἢ θεὸν ἢ ξένον

270

τίν' ἀσεβῶν,

ἢ τοκέας φίλους,

ἔχοντ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.

μέγας γὰρ Αἰδης ἐστὶν εὐθυνοσ βροτῶν,

ἔνερθε χθονός,

δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί.

275

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγώ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι

πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,

σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῶνδε πράγματι
 φωνεῖν ἐτάχθη πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
 280 βρῖζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
 μητροκτόνον μῖασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
 ποταίνιον γὰρ ὃν πρὸς ἐστία θεοῦ
 Φοῖβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
 πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
 285 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσία.
 χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
 καὶ νῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
 χάρας ἀνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορός
 290 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χάρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
 295 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
 θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ·
 ἔλθοι, — κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός, —
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
 300 ῥύσαιτ' ἂν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
 ἔρξειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
 ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
 οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
 ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
 305 καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῶν σφαγεῖς·
 ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.

- τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορά, φρενοδαλῖς,
 ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
 345 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
 μικτος, αὐονά βροτοῖς.
 γιγνομέναισι λάχῃ τάδ' ἐφ' ἅμιν ἐκράνθη· στρ. β'
 350 ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας. οὐδέ τις ἐστὶ
 συνδαίτωρ μετάκοινος·
 παλλεύκων δὲ πέπλων
 ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθη.
 δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
 355 ἀνατροπᾶς, ὅταν Ἄρης,
 τιθασὸς ὢν, φίλον ἔλη·
 ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
 κρατερόν ὄνθ', ὅμως
 μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.
 360 σπενδόμεναι δ' ἀφελῆν τινὰ τάσδε μερίμνας· ἀντ. β'.
 θεῶν δ' ἀτέλειαν ἑμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,
 μηδ' ἐς ἄγκισσιν ἔλθειν.
 365 Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγῆς
 ἀξιόμισον ἔθνος τῶδε λίσχας
 ἄς ἀπηξιώσατο.
 μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα
 ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
 370 καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
 σφαλερὰ τανυδρόμοις
 κῶλα δύσφορον ἄταν.
 δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί, στρ. γ'.
 τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
 375 ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν, ὄρχη-
 σμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

τίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμα. ἀντ. γ'.
 τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
 καὶ δυοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος ἀνδᾶ-
 ται πολύστονος φάτις. 380
 μένει γάρ· εὐμήχανοι στρ. δ'.
 δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
 τε μνήμονες σεμναί,
 καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
 ἄτιμ' ἀτίετα δίομεναι 385
 λάχῃ θεῶν διχοστατοῦν-
 τ' ἀνηλίω λάμπῃ, δυσοδοπαίπαλα
 δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
 τίς οὖν τὰδ' οὐχ ἄξεταί ἀντ. δ'.
 τε καὶ δέδοικε βροτῶν, 390
 ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
 τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
 δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
 γέρας παλαιόν, οὐ-
 δ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα 395
 τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν,
 ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένην,
 ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι, 400
 τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
 ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
 ἐξαίρετον δῶρημα Θησεύς τόκοις·
 ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
 πτερῶν ἄτερ ροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
 πῶλοισι ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. 405

καινήν δ' ὄρωσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονός,
 ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
 τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
 βρέτας τε τοῦμόν τῷδ' ἐφημένῳ ξένα,
 410 ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
 οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρμωμένας,
 οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι.
 λεγείν δ' ἄμορφον ὄντα τὸν πέλας κακῶς,
 πρόσω δικαίων, ἧδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

415 πεύση τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
 ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα·
 Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαι κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟΡΟΣ.

τιμᾶς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύση τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

420 μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

βροτοκτενοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρομα τῆς φυγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

ὅπου τὸ χαιρεῖν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροῖζεῖς φυγᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

425 φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

ΧΟΡΟΣ

ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

δυοῖν παρόντων, ἡμισυς λόγος πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὄρκον οὐδέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.

ΑΘΗΝΑ.

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ προᾶξαι θέλεις.

430

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆ, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένη.

ΑΘΗΝΑ.

ὄρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐξέλεγγε, κρῖνε δ' εὐθείαν δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

ἢ καπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἄν αἰτίας τέλος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ; σέβουσαί γ' ἄξι' ἀντ' ἐπαξίαν.

435

ΑΘΗΝΑ.

τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;

λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς

τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·

εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε

ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἀμῆς πέλας,

440

σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἴξιλονος·

τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων

- τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
 445 οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
 πρὸς χειρὶ τῇ ᾧ μῆ τὸ σὸν ἐφημένον βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἶ σοι λέξω μέγα·
 ἀφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
 450 ἔστ' ἂν πρὸς ἄνδρὸς αἵματος καθαρσίου
 σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ὄντοῖς πόροις.
 ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω.
 γένος δὲ τοῦμόν ὡς ἔχει, πεύση τάχα.
 455 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
 Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστρα·
 σὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἀπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολῶν
 ἐς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμῆ
 460 μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι
 κρούσασα· λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 καὶ γὰρ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
 ἀντικτόνοις ποιναιῖσι φιλιάτου πατρός.
 465 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
 ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 σὺ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

- 470 τὸ πράγμα μεῖζον, εἴτις οἶεται τόδε
 βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
 φόνου διαιεῖν ὄξυμηγνίτου δίκας.

ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς ὄμως
 ἰκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις·
 ὄμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰρουῦμαι πόλει. 475
 αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
 χάρα μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
 πέδω πεσῶν ἀφερτος αἰανῆς νόσος.
 τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν. ἀμφοτέρω, μένειν 480
 πέμπειν τε δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
 ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
 φόνων δικαστὰς ὄρκίων αἰρουμένους,
 θεσμόν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
 ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια 485
 καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρκώματα.
 κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
 ἦξω, διαίρειν τοῦτο πρᾶγμα ἔτητύμως·
 ὄρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καταστροφαὶ νέων 490
 θεσμίων, εἰ κρατή-
 σει δίκαι τε καὶ βλάβαι
 τοῦδε μητροκτόνου.
 πάντας ἦδη τόδ' ἔργον εὐχερεῖ-
 α συναρμόσει βροτούς. 495
 πολλὰ δ' ἔτυμα παιδοτρότα
 πάθει προσμένει τοκεῦ-
 σιν, μετὰ τ' αὐθις ἐν χρόνῳ.
 οὔτε γὰρ βροτοσκοπῶν 496
 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
 ψει κότος τις ἐργμάτων· 500

στρ. α'. 490

495

ἀντ. α'.

500

- πάντ' ἐφήσω μόρον.
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
 505 λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
 ἄκεά τ' οὐ βεβαια· τλά-
 μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
 μηδέ τις κικλησκέτω
 ξυμφορᾷ τετυμμένος,
 510 τοῦτ' ἔπος θροοούμενος,
 ὦ δίκαι,
 ὦ θρόνοι τ' ἐρινύων.
 ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
 ἢ τεκοῦσα νεοπαθῆς
 515 οἶκτον οἰκτίσαιτ'· ἐπει-
 δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας.
 ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ
 καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
 δειμανεῖ καθήμενον.
 520 ξυμφέροι
 σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
 τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
 καρδίας ἀνατρέφων,
 ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
 525 ως ἔτ' ἂν σέβροι δίκαν;
 μήτ' ἀναρχικὸν βίον,
 μήτε δεσποτούμενον,
 αἰνέσης.
 530 παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὦπασεν,
 ἄλλ' ἄλλα δ' ἐφορεύει.
 ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,

στρ. β'

ἀντ. β'

στρ. γ'

δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·

ἐκ δ' ὕγιείας

535

φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

ἐς τὸ πᾶν δέ τρι λέγω,
βωμὸν αἰδεσαι δίκας·

ἀντ. γ'.

μηδέ νιν,

540

κέρδος ἰδῶν, ἀθῆω ποδὶ λάξ ἀτί-
σης· ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
κύριον μένει τέλος.

πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων,

545

καὶ ξενοτίμους

ἐπιστροφὰς δωμάτων

αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,

στρ. δ'. 550

δικαιὸς ὢν, οὐκ ἀνολβὸς ἔσται·

πανώλεθρος δ' οὐ ποτ' ἂν γένοιτο.

τὸν ἀντίτολμον δὲ φαρὶ παρβύταν,

τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,

βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,

555

λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος

θρανομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ-

ἀντ. δ'.

δὲν ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ τὴ δίνα·

γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοσυγῶ,

560

τὸν οὐποτ' ἀυχοῦντ' ἰδῶν ἀμηχάνους

δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·

δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον

ἔρματι προσβαλὼν δίκας,

ᾧλετ' ἀκλαυστος, αἴστος.

565

ΑΘΗΝΑ.

κῆρουσσε, κῆρουξ, καὶ στρατὸν κατειργάθου·
 ἦ τ' οὖν * * * διάτορος Τυρσηρικῆ
 σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
 ὑπέροτονον γήρυμα φαινέτω στρατῶ.

- 570 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου,
 σιγαῖν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμούς ἐμούς,
 πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον·
 καὶ τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

- 575 ἄναξ Ἄπολλον, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
 τί τοῦδ' ἐσοί μετέστι πράγματος, λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- 580 καὶ μαρτυρήσων ἦλθον, — ἔστι γὰρ δόμων
 ἐκέτης ὄδ' ἀνήρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἐμῶν· φόνον δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος, —
 καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
 ὅπως ἐπίστα, τήνδε κυρώσων δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

ὑμῶν ὁ μῦθος, — εἰσάγω δὲ τὴν δίκην —
 ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

- 585 πολλὰ μὲν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
 ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
 τὴν μητιό' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρρησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ κειμένῳ πῶ τόνδε κομπάζεις λόγον.

590

ΧΟΡΟΣ.

εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ', ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέξω. ξιφουλκῇ χειρὶ πρὸς δέσπην τεμών.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης, καὶ τίνος βουλευμάσι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μισμάτων.

600

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἔλευθέρα φόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆ;

ΧΟΡΟΣ.

605 οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτός, ὃν κατέκτανεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρός τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ σ' ἔτρεψεν ἐντός, ὦ μαιφόνε,
ζώνης; ἀπένχη μητρός αἷμα φίλτατον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
610 Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δραῖσαι γάρ, ὡσπερ ἐστίν, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μή, τῇ σῆ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
615 θεσμόν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ὀλυμπίων πατῆρ.
620 τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
βουλήν πιφάσκω δ' ὑμῶν ἐπισπείσθαι πατρός.
ὄρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὥπασε,
φράζειν Ὀρέστη τῷδε, τὸν πατρός φόνον
πράξαντα, μητρός μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

625 οὐ γὰρ τι ταῦτόν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν

διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
 καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὐ τι θουρίοις
 τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
 ἀλλ', ὡς ἀκούσῃ, Παλλάς, οἱ τ' ἐφήμενοι
 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 630
 ἀπὸ στρατείας γὰρ νιν ἠμποληκότα
 τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη
 δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, καπὶ τέρματι
 φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
 κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. 635
 ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
 τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
 ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῆ' λεώς,
 ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῶ λόγῳ, 640
 αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
 πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
 ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγῃ θεῶν,
 πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος, 645
 καὶ κάρτα πολλή μηχανή λυτήριος.
 ἄνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἴμ' ἀνασπάσῃ κένις,
 ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
 τούτων ἐπωδάς οὐκ ἐποίησεν πατήρ
 οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 650
 στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα·

τὸ μητρὸς αἴμ' ὄμαιμον ἐκχέας πέδω,
 ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκῆσει πατρός;
 655 ποίοισι βρωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
 ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
 οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένου τέκνου
 τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
 660 τίκει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένω ξένη
 ἔσωσεν ἔργος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
 τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
 πατήρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
 μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
 665 οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
 ἀλλ' οἷον ἔργος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
 ἐγὼ δέ, Παλλάς, τ' ἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
 τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
 καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
 670 ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
 καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
 καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι
 στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘΗΝΑ.

ἦδη κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
 675 ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τειτόξευται βέλος.
 μένω δ' ἀκούσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ᾧ;

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
 ψῆφον φέροντες, ὄρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. 680

ΑΘΗΝΑ.

κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμῶν, Ἀττικὸς λεῶς,
 πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
 ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῶ
 ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.

πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἔδραν,
 σκηναῖς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόρον
 στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
 τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε. 685

Ἄρει δ' ἔθνον, ἐνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
 πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῶν σέβας
 ἀστῶν, φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ δικεῖν
 σχῆσει. τό θ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
 αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινούντων νόμους·

κακαῖς ἐπιθήσοαῖσι βορβόρω θ' ὕδωρ
 λαμπρὸν μιαίνων, οὐ ποτ' εὐρήσεις ποτόν. 695

τὸ μὴτ' ἀναρχον μήτε δεσποτούμενον
 ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
 καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 τίς γὰρ δεδοικῶς μηδέν, ἔνδικος βροτῶν ;

τοιόνδα τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας, 700
 ἔρουμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
 οὔτε Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.

κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
 αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόκων ὑπερ
 ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι. 705

710 τάντην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χροή,
 καὶ ψῆφον αἶρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
 αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμίλιαν χθονὸς
 ξύμβουλος εἶμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κἄγωγε χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
 ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

715 ἄλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
 μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἄγνὰ μαντεύσῃ μένων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
 πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟΡΟΣ.

720 λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
 βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἄλλ' ἔν τε τοῖς νέρισι καὶ παλαιτέροις
 θεοῖς ἀτιμός εἰ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τριαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
 Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

725 οὐκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
 ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχῃ;

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας

οἴνω παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἐμῆ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

730

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάξῃ με προεσβύτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμὸν τόδ' ἔργον, λουσθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο.
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὄσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

735

740

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῦβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Νῦξ μέλαινα μήτηρ, ἅρ' ὄρας τάδε:

745

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀγχόνης μοι τέσματ', ἢ φάος βλέπειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γὰρ ἔρῶειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

750 γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὠρθωσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

ἀνὴρ ὄδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γὰρ ἔστι τὰρίθμημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

755 ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμούςς δόμους,
καὶ γῆς πατρώας ἐστερημένον σύ τοι
κατώκισάς με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἐν τε χρήμασιν
οἰκῆ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
760 ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτήρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὄρων.
ἐγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῷ σῶ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὀρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
765 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο προμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρου.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα,
ἄμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
770 ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρμηθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·
ὀρθουμένων δέ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορί,
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἔσμεν εὐμενέστεροι.
775 καὶ χαῖρε καὶ σύ, καὶ πολισοῦχος λεώς,
πάλαισμ' ἄφικτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε καὶ χειρῶν εἴλεσθέ μου. σύστ.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύνκοτος, 780

ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ

μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ

λιγὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, 785

ἰὼ δίκαια, πέδον ἐπεσσυμένος
βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

στενάζω; τί ῥέξω;

γελῶμαι· δύσοιστα

πολίταις παθόν, 790

ἰὼ, μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς

Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθε, ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
ἐξῆλθε ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.

ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτὸς θεὸς ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.

ὑμεῖς δὲ τῇ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον 800

σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν

τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,

βρωτῆρας αἰχμᾶς σπερμάτων ἀνημέρους.

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι

ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐνδίκου χθονός, 805

λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάrais,

ἔξειν, ὕπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιούς νόμους
καθιππάσασθε, καὶ χερῶν εἴλεσθέ μου.

- 810 ἔγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα βαρύνκοτος,
ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ,
815 λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
ἰὼ δίκαια, πέδον ἐπεσσυμένος
βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γελῶμαι· δύσοιστα
820 πολίταις ἴπαθον.
ἰὼ μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

- οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμῳς ἄγαν
825 θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
καὶ γὰρ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κηλίδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν αἷ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθῆς ἐμοὶ
830 γλώσσης ματαίας μὴ ἴβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοῖμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια,
835 θύη πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους,

ἔχουσ' ἐς αἰὲ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ

σύστ.

ἐμὲ ταλαίφρονα

κατὰ γᾶς οἰκεῖν,

ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

πνέω τοι μένος,

840

ἀπαντὰ τε κότον.

οἷ οἷ, δᾶ φεῦ.

τίς μ' ὑποδύεται

πλευρᾶς ὀδύνα;

θυμὸν ἄϊε, μάτερ

Νύξ. ἀπὸ γὰρ με τιμᾶν δαμιᾶν

845

θεῶν δυσπάλαμοι

παρ' οὐδὲν ἤραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

ὀργᾶς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.

καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,

φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.

850

ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,

γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὔννεπα τάδε.

οὐπιθόρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος

ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν

ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθίδως,

855

τεύξη παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,

ὄσσην παρ' ἄλλων οὐποτ' ἂν σχέθοις βροτιῶν.

σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς

μήθ' αἱματηρᾶς θηγᾶνας, σπλάγχνων βλάβας

νέων, αἰοίνοις ἐμμανεῖς θυμῶμασι·

860

μηδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,

ἐν τοῖς ἔμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη
 ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
 865 ἐν ᾗ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρωσ·
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαῦτ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
 εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
 χάρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΣ.

870 ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ ταλαίφρονα
 κατὰ γᾶς οἰκεῖν,
 ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

πνέω τοι μένος,
 ἀπαντὰ τε κότον.
 οἷ οἷ, δᾶ φεῦ.
 875 τίς μ' ὑποδύεται
 πλευρᾶς ὀδύνα;
 θυμὸν αἴε, μάτερ
 Νύξ. ἀπὸ γὰρ με τιμᾶν δαμιᾶν
 θεῶν δυσπάλαμοι
 880 παρ' οὐδὲν ἤσαν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τὰγαθά·
 ὡς μήποτ' εἶπης, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
 θεὸς παλαιά, καὶ πολιτισσούχων βροτῶν,
 ἄτιμος ἔρῃειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
 885 ἀλλ' εἰ μὲν ἄγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,
 γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
 σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,

οὐ τᾶν δικαίως τῆδ' ἐπιρρόεποις πόλει
 μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῶ.
 ἔξεστι γάρ σοι τῆδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς
 εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.

890

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘΗΝΑ.

πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.

895

ΧΟΡΟΣ.

σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μοι προπαντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου;

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

900

ΑΘΗΝΑ.

τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφρυνῆσαι χθονί;

ΑΘΗΝΑ.

ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,

καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,

ἔξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα

905

εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστεῖχειν χθόνα·

καρπὸν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπιρρόντον,

ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
 καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
 910 τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
 στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
 τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
 τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
 πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
 915 τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
 οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
 τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς
 Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
 920 ὕψιβωμον Ἑλλά-
 νων ἀγαλμα δαιμόνων.
 ἃ τ' ἐγὼ κατεύχομαι
 θεσπίσασα πρηνεμενῶς
 ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
 925 γαίας ἑξαμβρόσαι
 φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

στορ.

ΑΘΗΝΑ.

τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 930 πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους
 ἔλαχον διέπειν.
 ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
 οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
 τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν
 935 πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,

καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὄργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟΡΟΣ.

δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβρα, ἀντ. α΄.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
φλογμός τ' ὀμματοστερηῆς 940
φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὄσον τόπων,
μηδ' ἀκαρπος αἰα-
νῆς ἐφεροπέτω νόσος,
μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβροῦοις, 945
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένοι· γόνος * *
πλουτόχθων ἐρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 950
πότνι Ἐρινύς παρὰ τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν αἰοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 955

ΧΟΡΟΣ.

ἀνδροκμήτας δ' ἄω- στρ. β΄.
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες 960
θεαί, τῶν Μοῖραι
ματροκασιγνήται,
δαίμονες ὄρθονόμοι,

965 παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
 παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
 ἐνδίκους ὁμίλαις
 παντᾶ τιμιάταται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

τάδε τοι χῶρα
 τῆ' μῆ προφρόνως ἐπικρανομένων
 970 γάννυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθούσ,
 ὅτι μοι γλώσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶ
 πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.
 ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
 νικᾶ δ' ἀγαθῶν
 975 ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

τὰν δ' ἀπληστον κακῶν ἀντ. β'
 μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
 τᾶδ' ἐπέυχομαι βρέμειν.
 980 μηδὲ πιούσα κόνης μέλαν αἵμα πολιτᾶν,
 δι' ὄργαν ποινὰς
 ἀντιφόνους ἄτας,
 ἀρπαλίσαι πόλεως.
 χάσματα δ' ἀντιδιδοῖεν
 985 κοινοφελεῖ διανοίᾳ,
 καὶ στυγεῖν μιᾶ φρενί.
 πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘΗΝΑ.

ἄρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
 ὁδὸν εὐρίσκει;
 990 ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
 μέγα κέρδος ὄρω τοῖσδε πολίταις.

τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες ἀεὶ
 μέγα τιμῶντες,
 καὶ γῆν, καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον
 πρέψετε πάντες διάγοντες.

995

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρει' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, στρ. γ'.
 χαίρει' ἀστικός λεώς,
 ἴκταρ ἡμενοὶ Διός,
 παρθένου φίλας φίλοι
 σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ. 1000
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
 ὄντας ἄξεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

χαίρετε χ' ὑμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ
 στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν.
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν 1005
 ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρον
 χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.
 ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολιτισσοῦχοι, 1010
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκους·
 εἴη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθ', ἐπιδιπλοῖζω, ἀντ. γ'.
 πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
 δαίμονές τε καὶ βροτοί,
 Παλλάδος πόλιν νέμον-
 τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν

1015

1020 εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμπω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσι βρέτας
1025 τοῦμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἄν, εὐκλεῆς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
φοινικοβάπτιοις ἐνδυτοὶ δ' ἐσθήμασι
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσθω πυρός,
1030 ὅπως ἄν εὐφρων ἦδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμον, μεγάλοι φιλότιμοι στρ.
Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες, ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.
1335 εὐφραμεῖτε δέ, χωρῖται.
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγγυλοῖσι, ἀντ.
καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεται, τύχα τε.
εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμεῖ.
1040 ἴλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶ στρ.
δεῦρ' ἴτε, σεμναί, πυριδάπτω
λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων. ἀντ. β.
1045 Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
οὔτω μοῖρα τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον
γαῖον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων
λεπτοψαμάθων

Νεῖλον. Δίαν δὲ λιπούσαι 5
χθόνα σύγχορτον Συρία φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφω πόλεως γνωσθεῖσαι·
ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φρυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ' 10
ὄνοταζόμεναι.

Δαναὸς δὲ πατήρ καὶ βούλαρχος,
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἄλιον· 15
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόγου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, καῖξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.

20 τίνα γοῦν χώραν εὐφρονα μάλλον
 τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
 σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
 ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
 ὦν πόλις, ὦν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
 25 ὑπατοὶ τε θεοί, καὶ βαρῦτιμοὶ
 χθόνηοι θήκας κατέχοντες,
 καὶ Ζεὺς σωτῆρ τρίτος, οἰκοφύλαξ,
 ὀσίων ἀνδρῶν, δεξαιθ' ἱκέτην
 τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίω
 30 πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
 ἐσμὸν ὑβριστῆν Αἰγυπτογενῆ,
 πρὶν πόδα χέρσῳ τῆδ' ἐν ἀσώδει
 θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
 πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
 35 χειμωνοτύπῳ, βροντῆ στεροπῆ τ'
 ὄμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
 ἄλῶς ἀντήσαντες, ὄλαιντο,
 πρὶν ποτε λέκτρων, ὦν θέμις εἶργει,
 σφετεριζόμενον πατραδελφείαν
 40 τῆνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι.
 νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι
 Δῖον πόρτιν ὑπερ-
 πόντιοι, τιμάορ', ἴνιν τ'
 ἀνθονομούσας προγόνου
 45 βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
 Ζηρὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ'
 ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰῶν
 εὐλόγως, Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν·
 ὄν τ' ἐπιλεξαμένα,

στο. α'

ἀντ. α'

νῦν ἐν ποιονόμοις 50
 ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
 πρόσθε πόνων μνασασμένα,

τά τε νῦν ἐπιδείξω
 πιστὰ τεκμήρια, τὰ τ' ἀνόμοια,
 οἷδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. 55

γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
 εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων 60
 ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἴων,

δοξάσει τις ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρεΐας
 μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
 κρηκηλάτου τ' ἀηδόνοσ·

ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰρηγομένα, 65
 περθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·

ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως 65
 ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχῶν·

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυτος Ἰαονίοισι νόμοισι 70
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν
 νελοθερῆ παρειάν,
 ἀπειρόδακρὺν τε καρδίαν.

γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
 δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
 ἀερίας ἀπὸ γᾶς, 75
 εἷις ἐστὶ κηδεμῶν.

ἀλλὰ θεοὶ γενέται, κλύετ' εὐ τὸ δίκαιον ἰδόντες. 80
 ἢ καὶ μὴ τέλεον

δόντες ἔχειν παρ' αἴσαν,
 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγούμενοι 80
 πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.

- ἔστι δὲ καὶ πτολέμου τειρομένοις
 βωμὸς Ἄρης φηγάσι
 ὄμμα, δαιμόνων σέβας,
 85 εἰ θεῖη Διὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ΄.
 Διὸς ἴμερος οὐκ
 εὐθήρατος ἐτύχθη,
 πάντα τοι φλεγέθει
 καὶ σκότη, μελαίνα
 ξὺν τύχῃ μερόπεσσι λαοῖς.
 90 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νῶτα,
 κορυφᾷ Διὸς εἰ
 κρᾶνθῆ ἢ πρᾶγμα τέλειον.
 δαυλοὶ γὰρ πρᾶπίδων
 δάσκιόι τε τείνου-
 σιν πόροι, κατιδεῖν ἄφραστοι.
 95 ἰάπτει δαπέδων ἀφ' ὑψηπύργων στρ. ε΄.
 πανώλεις βροτούς, βίαν δ'
 οὐτὶν ἐξοπλίζει
 τὰν ἀποιον δαιμονίων·
 100 ἤμενον ἄνω φρόνημά πως
 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
 ἐδράνων ἐφ' ἀγνῶν.
 105 ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον, οἷα ἀντ. ε΄.
 νεάζει πυθμῆν δι' ἄ-
 μὸν γάμον τὸ θάλλος
 δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
 καὶ διάνοιαν μαινόλιν
 κέντρον ἔχων ἀφικτον, ἅταν δ'
 110 ἀπάτα μεταγνούς.
 τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροομένα λέγω στρ. στ΄.

λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.

ἰή, ἰή. ἰηλέμοισι ἔμπροσθῆ

[θροομένη μέλη,]

115

ζῶσα γόοις με τιμᾶ.

ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,

καρβᾶνα δ' αὐδᾶν

εὐακοεῖς.

πολλάκι δ' ἔμπιτνῶ σὺν λακίδι,

120

λίνοισιν, ἢ

Σιδονία καλύπτρα.

θεοῖς δ' ἔναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς, ἀντ. σί.

ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάνατος ἀπῆ.

ἰώ, ἰώ, ἰώ, δυσάγκριτοι πόνοι.

125

ποῖ τόδε κῆμ' ἀπάξει;

ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,

καρβᾶνα δ' αὐδᾶν

εὐακοεῖς.

130

πολλάκι δ' ἔμπιτνῶ ξὺν λακίδι,

λίνοισιν, ἢ

Σιδονία καλύπτρα.

πλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφῆς τε σιτρ. ζ.

δόμος ἄλα στέγων, δορὸς

135

ἀχειματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς.

οὐδὲ μέφομαι· τελευτᾶς

δ' ἐν χρόνῳ πατῆρ οὐ παντόπτας

πρηνεμενεῖς κτίσειεν,

140

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,

εὐνάς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

θέλουσα δ' αὐθέλουσαν ἄγνά ἀντ. ζ.

145

μὲ ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
 ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
 παντὶ δὲ σθένει διωγοῖ-
 σι σκεπῶσ' ἀδμήτας ἀδμήτα

150

θύσιος γενέσθω.
 σπέρμα σευναῖς μέγα ματρός,
 εὐνάς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

155

εἰ δὲ μή, μελανθές
 ἠλιόκτυπον γένος,
 τὸν γαῖον,

στρο. ἦ.

160

τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἀρτάναις θανοῦσαι,
 μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.

165

ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
 μῆρις μάστιγι' ἐκ θεῶν.
 κονῶ δ' ἄταν
 γαμετᾶς οὐρανόνηκον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἴσι χειμῶν.

170

καὶ τότε οὐδ' ἀδικαίοις
 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
 τὸν τᾶς βοῶς
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τός ποτ' ἔκτισεν γόνω,
 νῦν ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταῖσιν·

ἀντ. ἦ.

175

ὑπόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
 μῆρις μάστειρόν ἐκ θεῶν.
 κοινῶ δ' ἄταν
 γαμετῆς οὐρανόνικον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἶσι χειμῶν.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἦμετε
 πιστῶ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί·
 καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
 αἰνῶ φυλάξαι, τὰμ' ἔπη δελτουμένηας.
 ὄρω κόνιν, ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ· 180
 σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
 λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι. 185
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμμένος
 ὦμῃ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
 ἀμεινόν ἐστι παντὸς οὔνεκ', ὦ κόραι,
 πάγον προσίξειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἀρόρηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἱκετηρίας, ἀγάματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χειρῶν ξυνωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγᾶς.
 φθοογγῆ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων

ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 200 καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
 γένη· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἵκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγᾶς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρόπει τοὺς ἡσσονας.

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούντας ἐννέπεις.
 205 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν
 κεδνάς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

ΧΟΡΟΣ.

Θέλοίμ' ἂν ἦδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ πολωλότας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
 210 κείνου θείλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζηνὸς ὄρον τόνδε νῦν κικλήσκετε.

ΧΟΡΟΣ.

καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
 215 ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φυγὰδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 εἰδῶς ἂν αἴσαν τήνδε συγγνώῃ βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ξυγγοῖτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

ΔΑΝΑΟΣ.

ὄρω τρίαίαν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ τ' ἔπειμην, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἐρμῆς ὄδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220

ΧΟΡΟΣ.

ἔλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβουσθ', ἐν ἀγνώ δ', ἐσμός ὡς πελειάδων
ἴξεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβω,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μαινόντων γένος. 225

ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἀκουσαν ἀκοντος πάρα,
ἀγνός γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ ἂν Αἴδου θανάων
φύγη μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.

κακεῦ δικάζει τὰμπλακῆμαθ', ὡς λόγος, 230
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, καμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πράγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πνικνώμασι 235
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
ἐσθῆς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.

ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὑπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἠγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει. 240
κλάδοι γε μὲν δῆ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.

μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθῶν ξυνοίσεται στόχῳ.
καὶ τ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
245 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημαυῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἶρηκας ἄμφι κόσμον ἄψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἄγόν,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
250 τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
Ἰνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα·
καὶ πᾶσαν αἴαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
255 Στρυμῶν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὀρίζομαι δὲ τήνδε Περὶ ῥαίβων χθόνα,
Πίνδου τε τ' ἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
ἕγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τὰδε κρατῶ.
260 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄπις ἐκ Ναυπακτίας,
ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
265 τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα, μήνη καὶ δάκη,
δράκονθ' ὄμιλον, δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτας Ἄπις Ἀργεῖα χθονί,
270 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρετ' ἐν λιταῖς.

ἔχουσ' ἂν ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος. Ἀργεῖαι γένος
 ἐξενχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

275

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος.
 Διβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξὶν ἐστε, κούδα μῶς ἐγχωρίαις·
 καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
 Κύπριος χαρακτῆρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
 εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·

280

Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβράμοσιν
 εἶναι καμήλοις ἀστραβίζούσαις, χθόνα
 παρ' Αἰθίοψιν ἀστρυγειτονουμένας.
 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρηοβρότους τ' Ἀμαζόνας,
 εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἦκασα
 ὑμᾶς. διδαχθεῖς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλεόν,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

285

290

ΧΟΡΟΣ.

κληροῦχον Ἑρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
 Ἰὼ γενέσθαι τῆδ' ἐν Ἀργεῖα χθονί,
 ἦν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ,

* * * * *

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ;

ΧΟΡΟΣ.

295 καὶ κρυπτά γ' Ἦρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεΐα θεός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραΐου βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

φασὶν πρέποντα βουθόρου ταύρου δέμας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

300 τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάντ' ὄρωντα φίλακ' ἐπέστησεν βοῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄργον, τὸν Ἐρμῆς, παῖδα γῆς, κατέκτανε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δ' οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότημῳ βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

305 βοηλάτην μύωπα, κινητήριον.

[οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.]

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακροῦ δρόμου;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ μὴν Κάνωβον καπὶ Μέμφιν ἴκετο;

ΧΟΡΟΣ.

310 καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιλύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί οὖν; ὁ Δῖος πόρις εὐχεται βοός;

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπαφος ἀληθῶς ἑσίων ἐπώνυμος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

* * * * *

ΧΟΡΟΣ.

Λιβύη, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

315

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

Δαναός· ἀδελφός δ' ἐστὶ πεντηκοστίπαις

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ τοῦδ' ἀνοίγε τούνομ' εὐφώνῳ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος· εἰδὼς δ' ἄμὸν ἀρχαῖον γένος,
πράσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.

320

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δοκεῖτ' ἔμοιγε τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τὰρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῴα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηπεν τύχη;

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Πελασγῶν, αἰὸλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἄν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ἤνχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγῆν,
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρῖν,

325

ἔχθει μεταποιοῦσαν εὐναίων γάμων;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

330 τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὴ γένωμαι δμῶϊς Αἰγύπτου γενεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πότῃρα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

335 σθένος μὲν οὕτω μεῖζον αὖξεται βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγῆ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;

ΧΟΡΟΣ.

αἰτοῦσι μὴ κδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.

ΧΟΡΟΣ.

340 ἀλλ' ἢ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὔπερ' γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμαμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πέφρικα λεύσσω τάσδ' ἔδρας κατασκίους.

ΧΟΡΟΣ.

βαρῦς γε μέντοι Ζηγὸς ἱεσίου κότος.

ΧΟΡΟΣ.

Παλαίχθονος τέκος, κλυθί μου στρο. α'. 345
 πρόφρονι καρδία, Πελασγῶν ἀναξ.

Ἴδε με τὰν ἰκέτιν φηγάδα περιδρομον,
 λευκόστικτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
 ἠλιβάτοις, ἴν' ἀλκᾶ πῖσνος,
 μέμνη φρά- 350
 ζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ὄρω κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 νέον θ' ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 εἴη δ' ἀνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων ἀπρομηθήτων πόλει 355
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτ' ἀνατον φηγᾶν ἀντ. α'.
 ἱεσία θέμις Διὸς κλαρίου.
 σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιοφρων
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, οὔπερ * 360

* * * * *

ἱεροδόκα θεῶν
 λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι·
 ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαιίνεται πόλις,
 ξυνηΐ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη. 365
 ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον, στρο. β'.

370   πρύτανις ἄκριτος ὦν,
               κρατύνεις βωμὸν ἐστίαν χθονός·
               μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
               μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
               πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

375   ἄγος μὲν εἶη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
               ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
               οὐδ' αὖ τόδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
               ἄμηχανῶ δέ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
               δραῖσαι τε, μὴ δραῖσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

380   τον ὑπόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,   ἀντ. β'.
               φύλακα πολυπόνων
               βροτῶν, οἱ τοῖς πέλας προσήμενοι
               δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
               μένει τοι Ζηρὸς ἰκταίου κότος
               δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

385   εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
               νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
               εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
               δεῖ τοι σέ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
               ὥς οὐκ ἔχουσι κῆρος οὐδὲν ἄμφι σου.

ΧΟΡΟΣ.

390   μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος   στρ. γ'.
               κράτεσιν ἀρσένων. ὑπαστρον δέ τοι
               μῆχος ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
               φυγᾶ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν
               κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ εὐκρίτον τὸ κριμα· μή μ' αἰροῦ κριτήν. 395
 εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
 πράξαιμι ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μή καὶ ποτε
 εἶπη λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχη·
 ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλετας πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ'. 400
 Ζεὺς ἕτεροῦρθεπής, νέμων εἰκότως
 ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
 τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ὑεπομένων, μεταλ-
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου, 405
 δίκην κολυμβητήρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένον·
 ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
 αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
 καὶ μήτε δήρις ὑσίων ἐφάπεται, 410
 μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ᾧδ' ἰδρυμένας
 ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
 βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
 ὃς οὐδ' ἐν Αἴδου τὸν θανόντ' ἔλευθεροῖ.
 μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; 415

ΧΟΡΟΣ.

φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. α'.
 πανδίκως εὐσεβῆς πρόξενος,
 τὰν φηγάδα μὴ προδοῶς,
 τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
 δυσθείοις ὁρμέραν· 420

- μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. α'.
 πολυθέων ὕσιασθεῖσαν, ᾧ
 πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
 γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
 425 καὶ φύλαξαι κότον.
 μήτι τλῆς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'.
 ἀπὸ βρετέων βία
 δίκας ἀγομέαν
 ἱππηδόν, ἀμπύκων
 430 πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
 ἴσθι γάρ, παισὶ τὰδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'.
 ὁπότερ' ἂν κτίσης,
 μένει Ἄρει κτίνειν
 ὁμοίαν θέμιν.
 435 τὰδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

- καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
 ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
 πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμεφωται, σκάφος
 στρέβλαισι ναυτικάϊσιν ὡς προσηγμένον.
 440 ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῆ.
 καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
 ἄτης γε μεῖζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καιρία,
 445 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτῆριος,
 ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
 ὅπως δ' ὄμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
 θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.

ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

450

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶν ἄκουσον τέρατ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν, οὐ με φευξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

455

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή —

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λέξον· τίς αὐδὴν τήνδε γηρουθεῖς ἔση;

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλω —

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαίνει μηχανὴ ξυζωμάτων;

460

ΧΟΡΟΣ.

νέοις πίναξι βρέτεα κοσμήσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

465

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

- κακῶν δὲ πλήθος, ποταμὸς ὧς, ἐπέροχεται·
 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
 470 τὸδ' ἐσβέβηκε, κοῦδαμιῶν λιμὴν κακῶν.
 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τὸδ' ἐκπράξω χρέος,
 μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
 εἰ δ' αὖθ' ὀμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
 σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἤξω τέλους,
 πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
 475 ἄνδρας γυναικῶν οὐνεχ' αἰμάξαι πέδον;
 ὅμως δ' ἀνάγκη Ζητὸς αἰδεῖσθαι κότον
 ἰκτιῆρος· ὑπιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 σὺ μὲν, πάτερ γεραῖέ τῶνδε παρθένων,
 κλάδους τε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβῶν,
 480 βωμὸν ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
 θές, ὡς ἰδῶσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορῥιφθῆι λόγος
 ἐμοῦ· καὶ ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεῶς.
 καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,
 485 ὕβριν μὲν ἐχθῆρειεν ἄρσενος στόλου,
 ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
 τοῖς ἤσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

- πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
 αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
 490 ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
 ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
 βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἔδρας
 εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἢ δι' ἄστεος
 στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 495 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῃ γένος

τρέφει. φύλαξαι, μὴ θρόσος τέκη φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἠγεῖσθε βωμούς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

500

ΧΟΡΟΣ.

τούτω μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρωῶ; ποῦ θρόσος νεμεῖς ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

505

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ὑνοίτο με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίσιν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.

510

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσσω φρενί.

- 145 μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
 ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
 παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖ-
 σι σκεπῶσ' ἀδμήτας ἀδμήτα
 150 ἕρσιος γενέσθω.
 σπέρμα σευνᾶς μέγα ματρός,
 εὐνάς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
 εἰ δὲ μή, μελανθές
 155 ἠλιόκτυπον γένος,
 τὸν γαῖον,
 τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 160 ἀρτάναις θανοῦσαι,
 μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
 ᾧ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
 μῆνις μάλιστα ἔκ θεῶν.
 κοινῶ δ' ἄταν
 165 γαμετᾶς οὐρανόνικον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἴσι χειμῶν.
 καὶ τότε οὐ δικάιους
 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
 170 τὸν τᾶς βοῶς
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν ἀν-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνω,
 νῦν ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
 175 ὑπόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

σιγ. ἦ.

ἀντ. ἦ.

ὦ Ζεῦ, Ἰούς ἰὼ
 μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
 κοινῶ δ' ἄταν
 γαμετῆς οὐρανόνικον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἴσι χειμῶν.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἦμετε
 πιστῶ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρὶ·
 καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
 αἰνῶ φυλάξαι, τὰμ' ἔπη δελτουμένας.
 ὄρω κόριν, ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ· 180
 σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
 λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι. 185
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμμένος
 ὦμῃ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὔνεκ', ὦ κόραι,
 πάγον προσίξειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἀόρηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χειρῶν ξυνωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
 φθογγῇ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων

ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 200 καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ
 γένη· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χροεῖος εἶ ξένη φυγᾶς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρόπει τοὺς ἡσσονας.

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονοῦντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
 205 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν
 κεδνάς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

ΧΟΡΟΣ.

Θέλοίμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ πολωλότας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
 210 κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζηνὸς ὄρον τόνδε νῦν κικλήσκετε.

ΧΟΡΟΣ.

καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
 215 ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φυγὰδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 εἰδῶς ἂν αἴσαν τήνδε συγγνώῃ βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

ξυγγοῖτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

ΔΑΝΑΟΣ.

ὄρω τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ τ' ἔπειμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἐρμῆς ὄδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

220

ΧΟΡΟΣ.

ἔλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ', ἐν ἀγνώ δ', ἐσμός ὡς πελειάδων
ἵξεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβω,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἀκουσαν ἀκοντος πάρα,
ἀγνός γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ ἔν' Αἴδου θανάων
φύγη μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
κακεῖ δικάζει τὰμπλακῆμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, καμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πράγος εὖ νικᾷ τάδε.

225

230

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πνικνώμασι
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
ἐσθλῆς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὑπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἠγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δῆ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.

235

240

μόνον τόδ' Ἑλλάς χθῶν ξυνοίσεται στόχῳ.
καὶ τ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
245 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἶρηκας ἄμφι κόσμον ἄψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἄγόν,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
250 τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἱνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα·
καὶ πᾶσαν αἴαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
255 Στρομῶν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὀρίζομαι δὲ τήνδε Περὶ ῥαίβων χθόνα,
Πίνδου τε τ' ἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ.
260 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
χώρας γὰρ ἐλθῶν Ἄπις ἐκ Νανπακτίας,
ἱατρούμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
265 τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα, μήνη καὶ δάκη,
δράκονθ' ὄμιλον, δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργεῖα χθονί,
270 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρει' ἐν λιταῖς.

ἔχουσ' ἂν ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λόγοις πρόσω.
μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος. Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνον βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

275

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄπιστα μνθεῖσθ', ὧ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μάλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξὶν ἐστε, κοῦδαμῶς ἐγχωρίαῖς·
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψει τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτῆρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·

280

Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβράμοσιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβίζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους τ' Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἦκασα
ὑμᾶς. διδαχθεῖς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

285

290

ΧΟΡΟΣ.

κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμαίων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῆδ' ἐν Ἀργεῖα χθονί,
ἦν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ,

* * * * *

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ;

ΧΟΡΟΣ.

295 καὶ κρυπτά γ' Ἰφρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλείων νείκη τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἴκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρω βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

φασὶν πρόποντα βουθόρω ταύρω δέμας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

300 τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάντ' ὄρωντα φίλακ' ἐπέστησεν βοῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄργον, τὸν Ἐρμῆς, παῖδα γῆς, κατέκτανε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δ' οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότημω βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

305 βοηλάτην μύωπα, κινητήριον.

[οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.]

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακροῦ δρόμου;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ μὴν Κάνωβον καπὶ Μέμφιν ἴκετο;

ΧΟΡΟΣ.

310 καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιλύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί οὖν; ὁ Δῖος πόρτις εὐχεται βοός;

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπαφος ἀληθῶς ὑσιῶν ἐπώνυμος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

* * * * *

ΧΟΡΟΣ.

Διβύη, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίν' οὖν εἶτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

315

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

Δαναός· ἀδελφός δ' ἐστὶ πεντηκοστίπαις

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ τοῦδ' ἀνοιγε τοῦνομ' εὐφώνῃ λόγῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἄμὸν ἀρχαῖον γένος,
πρῶσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.

320

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δοκεῖτ' ἔμοιγε τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τᾶρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Πελασγῶν, αἰὸλ' ἀνθρώπων κακιά.
πόνου δ' ἴδοις ἄν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ἤϋχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγῆν,
κέλσειν ἐς Ἀργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρῖν,

325

ἔχθει μειαπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

330 τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὴ γένωμαι δμῶϊς Αἰγύπτου γενεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

335 σθένος μὲν οὕτω μεῖζον ἀύξεται βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγῆ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;

ΧΟΡΟΣ.

αἰτοῦσι μὴ κδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.

ΧΟΡΟΣ.

340 ἀλλ' ἢ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὔπερ' γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἔδρας κατασκίους.

ΧΟΡΟΣ.

βαρῦς γε μέντοι Ζηγὸς ἰεσίου κότος.

ΧΟΡΟΣ.

Παλαίχθονος τέκος, κλυθί μου στρο. α'. 345
 πρόφρονι καρδία, Πελασγῶν ἀναξ.

Ἴδε με τὰν ἱκέτιν φηγάδα περιδρομον,
 λευκόςτικτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
 ἠλιβάτοις, ἴν' ἀλιγὰ πύσσινος,
 μέμνηε φρά- 350
 ζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ὄρω κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 νέον θ' ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 εἴη δ' ἀνατον προᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει 355
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτ' ἀνατον φηγὰν ἀντ. α'.
 ἱεσία θέμις Διὸς κλαρίου.
 σὺν δὲ παρ' ὄψιγόνου μάθε γεραιόφρων
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, οὔπερ * 360

* * * * *

ἱεροδόκα θεῶν
 λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι κἀθησθε δωμάτων ἐφέστιοι·
 ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μαιίνεται πόλις,
 ξυνηΐ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη. 365
 ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον, στρο. β'.

370 πρῦτανις ἄκριτος ᾧν,
 κρατύνεις βωμὸν ἐστίαν χθονός·
 μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
 μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
 πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

375 ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 οὐδ' αὖ τὸδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 ἀμηχανῶ δέ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 δρᾶσαι τε, μὴ δρᾶσαι τε, καὶ τύχην ἐλείν.

ΧΟΡΟΣ.

380 τον ὑπόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἄντ. β'.
 φύλακα πολυπόνων
 βροτῶν, οἱ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
 μένει τοι Ζητὸς ἱκταίου κότος
 δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκοις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

385 εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
 νόμῳ πόλειος φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
 εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοι σέ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
 ὥς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

390 μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ'.
 κράτεσιν ἀρσένων. ὑπαστρον δέ τοι
 μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
 φυγᾶ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν
 κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ εὐκρίτον τὸ κριμα· μή μ' αἰροῦ κριτήν. 395
 εἶπον δὲ καὶ πρῖν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
 πράξαμι ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μή καὶ ποτε
 εἶπη λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχη·
 ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλετας πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ'. 400
 Ζεὺς ἑτερορρήπης, νέμων εἰκότως
 ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
 τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ὑπομένων, μεταλ-
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου, 405
 δίκην κολυμβητήρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένον·
 ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
 αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελεστήσει καλῶς,
 καὶ μήτε δήρις ὕσσιων ἐφάπεται, 410
 μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ᾧδ' ἰδρυμένας
 ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
 βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
 ὃς οὐδ' ἐν Αἴδου τὸν θανόντ' ἔλευθεροῖ.
 μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; 415

ΧΟΡΟΣ.

φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. α'.
 πανδίκως εὐσεβῆς πρόξενος,
 τὰν φυγάδα μὴ προδῶς,
 τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς
 δυσθείοις ὀρμέναν· 420

- μηδ' ἰδῆς μ' ἐξ ἐδρῶν ἀντ. α'.
 πολυθέων ὕψισιασθεῖσαν, ὧ
 πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
 γινῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
 425 καὶ φύλαξαι κότον.
 μήμι τλῆς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'.
 ἀπὸ βρετέων βίη
 δίκας ἀγομέναν
 ἱππηδόν, ἀμπύκων
 430 πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
 ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'.
 ὁπότερ' ἂν κτίσης,
 μένει Ἄρει κτίειν
 ὁμοίαν θέμιν.
 435 τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

- καὶ δὴ πέφρασμαί· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
 ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
 πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμεφται, σκάφος
 στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
 440 ἀνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῆ.
 καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
 ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καιρία,
 445 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
 ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινήτρια.
 ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
 θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.

ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

450

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶν ἄκουσον τέρατ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν, οὐ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζῶνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

455

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπεπῆ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή —

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λέξον· τίς αὐδὴν τήνδε γηρουθεῖσ' ἔση;

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μή τι πιστὸν τῶδ' ὑποστήσει στόλω —

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαίνει μηχανὴ ξυζωμάτων;

460

ΧΟΡΟΣ.

νέοις πίναξι βρέττα κοσμήσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

465

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

- κακῶν δὲ πλήθος, ποταμὸς ὧς, ἐπέρχεται·
 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
 τὸδ' ἐσβέβηκε, κούδαμιῦ λιμὴν κακῶν.
 470 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τὸδ' ἐκπράξω χρέος,
 μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
 εἰ δ' ἀνθ' ὀμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
 σταθεῖς πρὸ τειχιῶν διὰ μάχης ἤξω τέλους,
 πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
 475 ἄνδρας γυναικῶν οὐνεχ' αἰμάξαι πέδον;
 ὅμως δ' ἀνάγκη Ζητὸς αἰδεῖσθαι κότον
 ἱκτῆρος· ὑπιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 σὺ μὲν, πάτερ γεραῖε τῶνδε παρθένων,
 κλάδους τε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβῶν,
 480 βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
 θεῖς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀψίξεως τέκμαρ
 πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορροίφθῃ λόγος
 ἐμοῦ· καὶ ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεῶς.
 καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,
 485 ὕβριν μὲν ἐχθῆρειεν ἄρσενος στόλου,
 ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
 τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

- πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
 αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
 490 ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
 ξύμπεμπον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
 βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἔδρας
 εὖρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἢ δι' ἄστεος
 στείχουσι· μορφαῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 495 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῃ γένος

τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκη φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἠγείσθε βωμούς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

500

ΧΟΡΟΣ.

τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίλοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νεμεῖς ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

505

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ὑνοίτο με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.

510

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξάισιον.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πρᾶσσαν φρενί.

515 ἄλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
 ἐγὼ δὲ λαοὺς ξυγκαλῶν ἐγχωρίους,
 πείσω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
 καὶ σὸν διδάξω πατέρα, ποῖα χρῆ λέγειν.
 πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
 λιταῖς παραίτου, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
 520 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι.
 πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στιρ. α'.
 μακάροτατε, καὶ τελέων
 τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
 525 πείθου τε καὶ γενέσθω.
 ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὐ στυγῆσας.
 λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόζυγ' ἄταν.
 τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν ἀντ. α'.
 530 παλαίφατον ἀμέτερον
 γένος φιλίας προγόνου γυναικός,
 νέωσον εὐφρον' αἶνον,
 γενοῦ πολυμνήστωρ, ἔφαπτορ Ἰοῦς,
 δι ἅς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 535 γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
 παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στιρ. β'.
 ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπίας,
 λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἴω
 οἴστρω ἐρρσσομένα
 540 φεύγει ἀμαρτίνοος,
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα

- φῦλα. διχῆ δ' ἀντίπορον
 γαῖαν ἐν αἴσα διατέ-
 μνουσα πόρον κυματίαν ὀρίζει·
 ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας ἀντ. β'. 545
- μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
 περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστν Μυσῶν,
 Ἀνδία τε γύαλα·
 καὶ δι' ὄρων Κιλικῶν
 Παμφύλων τε [γένη] διορνημένα 550
 παρ ποταμούς δ' ἀενάους,
 καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
 τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἴαν.
 ἰκνεῖται δ', εἰσικνουμένη βέλει στρ. γ'.
 βουκόλου πτερόεντος, 555
 Δῖον πάμβροτον ἄλσος,
 λειμῶνα χιονόβοσκον, ὃν τ' ἐπέρχεται
 Τυφῶ μένος,
 ὕδωρ τὸ Νεῖλου νόσοις ἄθικτον,
 μαινομένα πόνοις ἀτί- 560
 μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
 λήτοις θείας Ἰφρας.
 βροτοὶ δ' οἱ γὰς τότε ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
 χλωρῶ δείματι θυμὸν
 πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη, 565
 βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
 τὰν μὲν βοός,
 τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
 ξας πολὺπλαγκτον ἀθλίαν 570
 οἰστροδόνητον Ἰώ;

Ζεύς, αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.

στρ. δ΄.

* * * * *

βία δ' ἀπημιάτω σθένει

καὶ θείαις ἐπιπνοίαις

575

παύεται, δακρύων δ' ἀπο-

στάζει πένθιμον αἰδῶ.

λαβοῦσα δ' ἔρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ,

γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·

ἀντ. δ΄.

580

ἔνθεν πᾶσα βοῶ χθῶν,

φυσίζοον γένος, τὸ δὴ

Ζηγός ἐστιν ἀληθῶς.

τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἰ-

ρας νόσους ἐπιβούλους;

585

Διὸς τὸδ' ἔργον· καὶ τὸδ' ἂν γένος λέγων

ἐξ Ἐλάφου, κυρήσαις.

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι

στρ. ε΄.

κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;

πατήρ φυτουργός, αὐτόχειρ ἀναξ * *

590

γένους παλαιόφρων μέγας

τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὐριος Ζεύς,

ὑπ' ἀρχὰς δ' οὐ τινος θοάζων

ἀντ. ε΄.

τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·

οὐ τινος ἀνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.

595

πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος,

σπεῦσαι τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

Θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.

δήμου δέδοκται παντελεῆ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλιαιτ' ἀγγέλλων ἐμοί.
 ἔνισπε δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος.
 δήμου κρατούσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.

600

ΔΑΝΑΟΣ.

ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
 ἀλλ' ὡς ἂν ἠβήσαιμι γηραιᾷ φρενί.
 πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
 ἔφριξεν αἰθήρ, τόνδε κραινόντων λόγον.

605

ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἔλευθέρους,
 καρῶνσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆ τὸ καρτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμύρων
 ἄτιμον εἶναι ξύν φεγγῇ δημογλάτῳ.

610

τοιαῦδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἄμφ' ἡμῶν λέγων
 ἄναξ Πελασγῶν, ἱεσίου Διὸς κότιον
 μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
 πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
 λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν,
 ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.

615

τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεῶς
 ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 δημογόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφᾶς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

620

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δῆ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
 εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
 Ζεὺς δ' ἐφόρεῖοι ξένιος ξενίου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,

625

τέρομον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
κταῖα γένει χεούσας·

στρ. α'

630

μήποτε πυρίφατον
Πελασγοῦ πόλιν,
τὸν ἄχορον βοᾶν
κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις θερί-

635

ζοντα βροτούς ἐν ἄλλοις·
οὔνεκ' ὤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο·
αἰδοῦνται δ' ἐκέτας Διός,
ποιμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

640

οὔδ' μετ' ἀρσένων
ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
σαντες ἔριν γυναικῶν·

ἀντ. α'

645

Δῖον ἐπιδόμενοι
πράκτορά τε σκοπὸν
δυσπολέμητον, ὃν οὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαι-
νοντα· βαρὺς δ' ἐφίξει.
ἄζονται γὰρ ὀμαίμους,
Ζηρὸς ἵκτορας ἄγνοῦ.

650

τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
τοιγὰρ ὑποσκίων
ἐκ στομάτων ποτά-
σθω φιλότιμος εὐχά,

655

στρ. β'

μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τῶνδε πόλιν κενώσαι·

μηδ' ἐπιχωρίοις * *

πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.

ἦβας δ' ἀνθ'ος ἄδρεπτον 660

ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας

εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.

καὶ γεραροῖσι προ- ἀντ. β'.

σφυτοδόκοι γεμόν- 665

των θυμέλαι, φλεγόντων θ',

ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·

Ζῆνα μέγαν σεβόντων,

τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,

ὅς πολὺ νόμῳ αἴσαν ὀρθοῖ. 670

τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς

ἄλλους εὐχόμεθ' ἀελ·

Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναι-

κῶν λόχους ἐφορεύειν.

μηδέ τις ἀνδροκμῆς στρ. γ' . 675 .

λοιγὸς ἐπελθέτω,

τάνδε πόλιν δαίζαν,

ἄχορον ἀκίθαριν,

δακρυογόνον Ἄσπην

βοᾶν τ' ἐνδημον ἐξοπλίζων. 680

νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν

ἴζοι κράτους ἀτερπήης·

εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔ-

στω πάσα νβολαία.

καρποτελεῖ δέ τοι ἀντ. γ' . 685

- Ζεὺς ἐπικραίνεται
 φέροματι γᾶν πανώρου.
 πρόνομα δὲ βοτᾶ τῶς
 πολύγονα τελέθει·
 690 τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.
 εὐφημον δ' ἐπιβοῶνεν
 Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί·
 ἄγνων τ' ἐκ στομάτων φερέ-
 σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.
 695 φυλάσσοι δ' ἀτιμίας τιμᾶς
 τὸ δῆμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
 προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά·
 ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
 πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
 700 δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
 Θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ
 τίοιεν ἐγχωρίους πατρώαις
 δαφνηφόροισι βουθύτοισι τιμαῖς.
 τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
 705 τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
 δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑΝΑΟΣ.

- εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φιλαι·
 ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ', ἀκούσασαι πατρὸς
 ἀπροσδοκῆτους τοῖσδε καὶ νέους λόγους.
 710 ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὄρω
 τὸ πλοῖον. εὐσημον γὰρ οὐ με λανθάνει·
 στολμοί τε λαίφους καὶ παραρῥύσεις νεώς,
 καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὄδόν,
 οἶακος εὐθυνητῆρος ὑστάτου νεώς

ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη. 715
 πρέπουσι δ' ἄνδρες νῆιοι μελαγχίμοις
 γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
 καὶ τ' ἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἢ πικουρία
 εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἠγεμῶν ὑπὸ χθόνα
 στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται. 720
 ἀλλ' ἠσύχως χρή καὶ σεσωφρονησμένως
 πρὸς πρᾶγμ' ὀρώσας, τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν.
 ἐγὼ δ' ἄρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
 ἄγειν θέλοντες ἑρυσίων ἐφάπτορες. 725

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν·

ΧΟΡΟΣ.

ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆ,
 ἀλκήσ λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτε.

ΔΑΝΑΟΣ.

θάρσει· χρόνῳ τοι κυρία τ' ἐν ἡμέρᾳ
 θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην. 730

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στο. α'.

ἤκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·

περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως

πολυδρόμου φνγαῖς ὄφελος εἴτι μοι.

παροίχομαι, πάτερ, δείματι. 735

ΔΑΝΑΟΣ.

ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,

θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α'.

μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
 740 δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
 νῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
 πόλει μελαγχίμῳ σὺν στρατοῦ.

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρία
 θάλλει βραχίον' εὐ κατερόνημένους.

ΧΟΡΟΣ.

745 μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ.β.
 γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
 δολόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
 δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε, βω-
 μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑΝΑΟΣ.

750 καλῶς γ' ἂν ἡμῖν συμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
 εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροῖατο.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β.
 δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχονται, πάτερ.
 περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
 755 μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς, θῆων
 οὐδέν ἐπαίοντες.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
 εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.

ΧΟΡΟΣ.

ὣς καὶ ματαίων ἀνοσίῳν τε κνωδάλων
 760 ἔχοντας ὀργὰς χρῆ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑΝΑΟΣ.

οὗτοι ταχεῖα ναυτικῷ στρατοῦ στολή,
 οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία

ἐς γῆν ἐνεγειῖν, οὐδ' ἐν ἄγκυρουχλαῖς
 θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραντίκα,
 ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα. 765
 ἐς νύκτ' ἀποστειχόντες ἥλιον, φιλεῖ
 ὠδῖνα τίκτειν νύξ κυβερνήτη σοφῷ.
 οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἐκβασίς στρατοῦ
 καλή, πρὶν ὄρμω ναῦν θρασυθῆναι. σὺ δὲ
 φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μελεῖν θεῶν, 770
 πράξασ' ἀρωγὴν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
 πόλις γέρονθ', ἠβῶντα δ' εὐγλώσσω φρενί.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γὰ βουνῖτι, ἔνδικον σέβας, στρ. α'.
 τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 χθονός, κελαινὸν εἴτι κευθός ἐστὶ που; 775
 μέλας γενοίμαν καπνός
 νέφεσσι γειτονῶν Διός,
 τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
 ἀμπῦσα δ' ὡσεὶ
 κόνις ἄτερθε πτερόγων ὀλοίμαν. 780
 ἄφικτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. ἀντ. α'.
 μελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία.
 πατρὸς σκοπαὶ δὲ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
 θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
 βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις, 785
 πρὶν ἄνδρ' ἀπενκτὸν
 τῷδ' ἐγχοιμφθῆναι χερσῶν.
 πρόπαρ θανούσας δ' Αἶδας ἀνάσσοι.
 πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'.
 πρὸς ὃν νέφη γ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών, 790
 ἢ λισσὰς Αἰγίλιψ ἀπρός-

- δεικτος οἰόφρων ἐρημάς
 γυπίας πέτρα, βαθὺ
 πτώμα μαρτυροῦσά μοι,
 795 πρὶν δαίκτηρος βία
 καρδίας γάμου κυρῆσαι.
 κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β.
 ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
 τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
 800 ται φιλαιακτῶν κακῶν.
 ἐλθέτω μόρος πρὸ κοι-
 τας γαμηλίου τυχῶν.
 τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
 τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;
 805 ἴϋζε δ' ὀμφάν, οὐράνια μέλη,
 λίτανα θεοῖσι, καὶ
 τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι
 λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
 810 βίαια μὴ φίλοις ὄρων
 ὄμμασιν ἐνδίκους.
 σεβρίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
 γαῖάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
 γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν ἀντ. γ'.
 815 δύσφορον ἀρσενογενές,
 μετὰ τε δρόμοισι διόμενοι,
 φυγάδα μάταιισι πολυθρόοις
 βίαια δίζηται λαβεῖν.
 σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
 820 ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
 θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;
 ὀ, ὀ, ὀ, ἄ, ἄ, ἄ.

ὄδε μάρπτις νάϊος, γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰόφ, ὄμ
αὐθι κάκκας νο

825

δύϊαν βοᾶν ἀμφαίνω.
ὄρῳ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἰέ, ἰέ,

βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκίαν·

βλοσυρόφρονα χλιδᾶ

δύσφορα ναῖ κᾶν γᾶ.

830

ἀναξ προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-

ριν ὅπως ποδῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὔκοῦν, οὔκοῦν

τιλμοί, τιλμοί, καὶ στιγμοί,

πολυαίμων φόνιος

ἀποκοπὰ κρατός.

835

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.

εἴτ' ἀνὰ πολὺρῶντον

ἀλμῆεντα πόρον,

δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,

γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὄλου,

αἶμον' ἴξω σ' ἐπ' ἀμίδα

ἡσνδουπία τάπιτα·

κελεύω βία μεθέσθαι

ἴχαθ, φρενὸς ἄταν.

840

845

ΧΟΡΟΣ.

ἰώ, ἰοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

850 λείψ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
ἀτίει' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

ΧΟΡΟΣ.

μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
ἄλφεισίβοιον ὕδωρ,
ἐνθεν ἀεξόμενον
855 ζώφντον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας,
γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

σὺ δὲ ναῖ, ναῖ
βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
860 βία, βία τε πολλῆ φροῦδα
βάται βαθμὶ προκακοπαθῶν
ὀλομέναις παλάμαις.

ΧΟΡΟΣ.

αἶ, αἶ, αἶ, αἶ. στρ. α'.
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὀλοιο
865 δι' ἀλίφντον ἄλσος,
κατὰ Σαρηθόνιον
χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεῖς
εὐρείαις εἰν αὐραῖς.

ΚΗΡΥΞ.

ἴψε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς.
870 Αἴγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
ἴψε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων,
οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

ΧΟΡΟΣ.

οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, ἀντ. α'.

λύμασις ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκει·
 περιχοιμπτὰ βρουάξεις, ὅς ἐρωτᾶς· ὁ μέγας 875
 Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέψει-
 εν αἴστον ὑβριν.

ΚΗΡΥΞ.

βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
 ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολάζετω.
 ὀλκή γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται. 880

ΧΟΡΟΣ.

οἶ, οἶ, πάτερ, βρετίεσσα στιγ. β'.
 ῥοσάται μαλδαάγει.
 ἄραχνος ὡς βάδην.
 ὄναρ, ὄναρ μέλαν. 885
 ὀτοτοτοί.

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
 φοβερόν ἀπότρεπε.
 ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε· 890
 οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῆ.

ΧΟΡΟΣ.

μαιμᾶ πέλας δίπους ὄφεις, ἀντ. β'.
 ἔχιδνα δ' ὡς με
 τί ποτ' ἐνδακούσα.
 ὀτοτοτοτοί. 895

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
 φοβερόν ἀπότρεπε,
 ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

900 εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ πόλεως ἄγοι πρόμοι, δάμναμαι. στρ. γ'.

ΚΗΡΥΞ.

πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΧΟΡΟΣ.

905 διωλόμεσθ'. ἄελπι', ἄναξ, πάσχομεν. ἀντ. γ'.

ΚΗΡΥΞ.

ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκύνεις ὄξυ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

910 οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάξεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὧν δ' Ἑλλησιν ἐγγλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτῶν, οὐδὲν ὠρῆσας φρενί.

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗΡΥΞ.

915 πῶς δ' οὐχί, τὰ πολωλόθ' εὐρίσκων ἐγώ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποίοισιν εἰπῶν προξένοις ἐγχωρίοις;

ΚΗΡΥΞ.

Ἐρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

θεοῖσιν εἰπῶν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.

ΚΗΡΥΞ.

τούς ἄμφι Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

920

ΚΗΡΥΞ.

ἄγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ ἕξαιρήσεται.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.

ΚΗΡΥΞ.

ἤκουσα τούπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐ γὰρ ξενοῦμαι τούς θεῶν συλήτορας.

ΚΗΡΥΞ.

λέγοις ἄν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

925

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' ὡς ἄν εἰδῶς ἐννέπω σαφέστερον,
(καὶ γὰρ πρόπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα·) πῶς φῶ, πρὸς τίνος δ' ἀφαιρεθεὶς
ἤκειν γυναικῶν ἀτανέψιον στόλον;

930

οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ἕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν, κἄπολακτισμοὶ βίου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι λέγειν χρὴ τούνομ' ; ἐν χρόνῳ μαθῶν
ἴσωσον αὐτός, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.

935

ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.

940 τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
 ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία
 στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
 γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
 ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
 οὐδ' ἐν πτυχαῖς βιβλίων κατεσφραγισμένα·
 945 σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
 γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗΡΥΞ.

ἴσθι τάδ', ἦδη πόλεμον αἰρήσει νέον.
 εἶη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
 950 εὐρήσειτ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
 ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλοις ὀπάοσι
 θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
 πύργων βαθεία μηχανῆ κεκλειμένην.
 καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 955 δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρὰ χερσί.
 εὐθυμόν ἐστιν εὐτύκους ναίειν δόμους
 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δὲ τις μείζων χάρις,
 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῦρύθμους δόμους.
 τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
 960 πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγώ,
 ἄστοί τε πάντες, ὧν περ ἦδε κραίνεται
 ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρούις,
 Διε Πελασγῶν.
 965 πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον

πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
μη̄τις, ὅπου χρῆ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὐφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἄλλοθροοῖς
εὐτυκος.· εἴη δὲ τὰ λῶστα.

970

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἄμηνίτῳ
βᾶξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάσσεσθε, φίλαι δμῳίδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερονήν.

975

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχέσθαι χρεῶν,
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδάς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορροῦπας.
καὶ μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν ἀντανεψίους·
ἐμοῦ δ' ὀπαδούς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρῳ θανῶν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος αἰέζων πέλοι.

980

985

τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
ἄγνῳθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλώσσαν εὐτυκον φέρει
κακῆν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετές μύσαγμα πάως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ,

990

- 995 ὦραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
 τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
 Θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τί μιν,
 καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
 καρπώματα στάζοντα κηρῶσσει Κύπρις.
 κ' ἄλωρα κωλύουσιν ὡς μένειν ἐρῶ.
 1000 καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
 τόξευμ' ἔπεμψεν, ἡμέρου νικώμενος.
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
 πολὺς δὲ πόντος οὖν ἐκληρώθη δορί,
 1005 μῆδ' αἰσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
 τήν μὲν Πελασγός, τήν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
 οἴκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
 μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός,
 1010 τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

τ' ἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
 ἐμῆς δ' ὀπώρας οὐνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
 εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
 ἔχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

- 1015 ἕτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανάνετες
 πολιούχους τε, καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου [στρ. α'.
 περιναίετε παλαιόν.
 ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοί
 1020 μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
 ἐχέτω, μῆδ' ἔτι Νείλου
 προχοῆς σέβωμεν ὕμνοις·

τοταμούς δ' οἷ διὰ χώρας θελεμόν πῶμα χέουσι
 πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας [ἀντ. α'. 1025

τόδε μελίσσοντες οὐδας.

ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνά

στόλον οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας

γάμος ἔλθοι Κυθέρειος·

1030

στινγερόν πέλει τόδ' ἄθλον·

Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμός ὄδ' εὐφρων

δύναται γὰρ Διὸς ἀγχιστα σὺν Ἥρᾳ· [στρ. β.

τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς. 1035

μετάκοινοι δὲ φίλα ματρὶ πάρεισιν,

πόθος ἅ τ' οὐδὲν ἀπαρνον τελέθει θέλκτορι πειθοῖ.

δέδοται δ' Ἀρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας,

ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

1040

φυγάδας δ' * * ἐπιπνοίας, κακὰ τ' ἄλγη, ἀντ. β.

πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.

τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπραξαν ταχυνόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὅ,τι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

1045

Διὸς οὐ πάρβατός ἐστιν μεγάλη φρὴν ἀπέρατος·

μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ

προτέραν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι

γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

1050

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη.

σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1055

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
μέτριον νῦν ἔπος εὐχου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίνα καιρόν με διδάσκεις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάξειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1060

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
η γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ Ἴώ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνία κατασχέθων,
εὐμενεῖ βία κτίσας.

στορ.

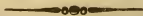
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

1065

καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ,
καὶ τὸ δίμιτρον αἰνῶ.
καὶ δίκαι δίκας ἔπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ἀντ.

1070

NOTAE CRITICAE.

AD PROMETHEUM.

V. 3. Sic Stephanus interpunctit, quum Aldus post *Ἡφαιστε* punctum positum habeat. Atque ita saepius coni. δὲ post alteram aut tertiam demum vocem adiecta reperitur. V. Pers. 779.

V. 66. *ὑπερ στένω* cum Schuetzio esse scribendum, lucide puto vers. sequens monstrat. Libri *ὑπερστένω*.

V. 75. *χρόνω* perboni codd., probatum quoque Blomfieldio. Al. *πόνω*.

V. 87. *τέγνης* Wellauer ex codd. reponit. Al. *τύγης*.

V. 163. *τιθέμενος* Hermannus. Vulg. *θέμενος*.

V. 202. *ἀνάσση* Well. ex codd. Vulg. *ἀνάσσοι*.

V. 248. Coni. τ' post *θνητούς*, quam habet Brunck., aut γ', quam Porsonus, ignorat Aldus et sustulit Well. probante Hermanno in *Observ. crit.* p. 5.

V. 347 — 372 vulgo Oceano tribuuntur. Quos eidem Prometheo vindicandos viderunt Elmsl. Blomf. Lachm. Well.

V. 354. *πᾶσ' ὄς* emendavit Stanleyus. Vulg. *πᾶσιν ὄς*.

V. 381. *προθυμῆσθαι* Well. ex codd. — Vulg. *προμηθεῖσθαι*.

V. 384. *τῆδε τῆ νόσω*, Blomf. et et Well. — Vulg. *τῆνδε τὴν νόσον*.

V. 399. Coni. δ' post *δακρυσί-στακτον* sustulerunt Blomf. Brunck. Reisig, nec ea opus, siquidem similia asyndeta haud rara in Aeschulo aliisque.

AESCHYLUS.

V. 400. Well. *ῥαδινὸν λειβομένα ὄεος παρειὰν*, ut quod plurimi libri habeant. Omiserunt *λειβομένα* post *Heathium* omnes edd.

V. 465. *γένωνθ'* pro *γένονται*, librorum lectionem, probarunt Hermannus et Wunderlichius, et recepit Wellauer. Vulg. ex em. Dawesii *γένοινθ'*. Conf. Sept. adv. Th. 473.

V. 473. *πλάνη* recte Bothius ex codd. Al. *πλανᾶ*.

V. 477. *πόρους* Brunck. Schuetz. Blomf. Well. ex codd. Pors. *δόλους*.

V. 541. Deesse ad versum vocem quatuor syllabarum, -- υ --, strophicus 531. arguit.

V. 544. *ἰδίᾳ γνώ* Ionicum a. m. per licentiam puto esse loco epitriti, uti vs. 531. ditrochaicum *βουφό-νοις παρ'*.

V. 547. Unam reor interrogationem: *ποῦ τις* — *ἄρηξις*; ut *ἐφαμερίων* ad utrumque trahatur; et item *ποῦ*.

V. 551. Desiderari trisyllabam υ υ -, antistrophicus 559. monstrat.

V. 568. *τὰν τάλαιναν* Porsonus, quum alii *τὰν* omittant. Iambos esse debere, apparet. Cf. 570 et 72.

V. 577. *πῆ, ποποί, πῆ μ' ἄγουσι τ. πλ.* Sic bene respondet versus antistrophico 597. *τὰν ταλαίπωρον* etc. Sed edd. *πῶ πῶ πῶ πῆ μ' ἄγ.* etc. Codices: *ἰὼ ἰὼ ποποί, ποποί, ποποί, ποποί μ' ἄγουσι* etc alii:

Υ

ποποί, ποποί, ποποί, πῆ μ' ἄγ. alii quater πῶ, alii πῶ ποῖ, πῶ ποῖ. Creticum esse debere ex ant. cognoscitur. Aut igitur nostrum, aut ποῖ, ποποί, ποῖ μ' ἄγουσι legendum. Et πῆ codd. opt. et Pors. Well. — τηλέπλανοι πλάνα Well. pro vulg. τηλέπλαγκτοι πλάνοι, uti codd. vs. 586. Πλάναι autem plerique libri.

V. 586. ἄδδην libri. — πολύπλανοι item.

V. 587. γεγυμνάκασ' Well. pro γεγυμνάκασιν vulg.

V. 589. Debet hic versus respondere versui 609. : θρόει, φράζει, etc. quare omnino φθέγμα, non πρόσφθεγμα, legendum, quemadmodum et in cod. Reg. Par. C. pro var. lect. adnotatum reperitur. Ceterum verborum ordo idem in codd. obtinet, quem nos dedimus, quemque mutarunt Schuetz. Heath. Brunck., quo senarium efficerent.

V. 597. ἐτήτυμα recte Well. ex codd. pro vulg. ἔτυμα. — Idem v. seq. θεόστυον pro vulg. θεόστυον. et vs. 602. λαβρόστυον.

V. 681. αἰφνίδιος codd.

V. 689. οὔποι, οὔπωποι, ex em. pro quibus Glasg. οὔποι, οὔποι. Well. solum οὔπωποι, id quod alii codd. duplicant.

V. 769. πλὴν habent codd. et item λυθείς. Non desunt autem loci, quibus πλὴν cum nominativo constructum reperitur. Cf. Soph. Oed. Tyr. 118. Eur. Androm. 317. Alii πρὶν — λυθείς, alii: πρὶν — λυθῶ.

V. 790. Longiorem post h. vs. excidisse locum, quo narrati fuerint Ius errores per Asiam, statuunt Brunck. Voss. Herm. Lachm. Well.

V. 876. ἐλελελελελελεῦ. Both. ex

cod. Al. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ. Alii aliter.

V. 886 et 87. Sic plane codd., e quibus ἦν et ἐν γνώμα Well. et Both. eiciunt, quo versus cum antistrophicis congruant.

V. 895. Verum hic potius lacuna statuatur cum Brunck. Pors. Schtz. Blomf. Exciderit autem vox huius rhythmī: — — —

V. 906. Wellauer praetulit καίπερ αὐθάδης φρενῶν, quae pariter codd. nituntur.

V. 916. Vulg. τιν. τ' ἐν χερσῶν πυρηνόον β. quod ferri nequit. Quidam codd. ἐν χερσί, alii ἐν χειρί.

V. 944. Vulg. εἰς θεούς, τὸν ἐφημέροις etc. Sed articulum quidam codd. omittunt, unde nostr. dedit Blomfield. Alii ll. habent τὸν ἡμέροις, quod posset recipi, nisi omnino repetitio articuli paulisper restringenda videretur.

V. 962. πεύση. Hanc formam et hic et reliquis locis plerique codices constanter servant.

V. 973. συμφοραῖς codd. et item v. 976. μικράν.

V. 1007. Cf. n. ad v. 962. Codd. μαλθ. κίαρ λιταῖς — ἐμαῖς, unde Well. eiecit κίαρ, possessivum retinuit; immerito.

V. 1012. μεῖον edd. emend., ut sit: minus nihil valet. Nam codd. μεῖζον, quod restituit Wellauer.

V. 1056. Non ferri possunt vulg. εἰ δ' εὐτυχῆ, pro quibus Blomf. εἰ μὴδ' ἀτυχῶν, quod coniecerat Porsonus. Hermannus: τί τᾶδ' ἠτύχθη; Schuetz. εἰ δὲ τᾶδ' ἀτυχεῖ, Bothius: εἰ τᾶδ' ἀτυχεῖ. Et codd. εἰ τᾶδ' εὐτυχή, al. εἰ τᾶδ' εὐτυχεῖ, al. εἰ τοῦδ' εὐτυχεῖ. al. εἰ δ' εὐτυχεῖ, alii aliter. Nostr. ex emend., hoc sensu: nec multo saniozem se praestaret, si melius cum eo ageretur.

V. 18. παιδειας plerique codd.
 V. 78. θρέομαι Pors.; sed θρεῦ-
 μαι haud pauci cdd.; quod recc.
 praeferunt. Blomf. θροῦμαι.
 V. 83. Vulg. post πεδιοπλ. add. τ'.
 V. 84. Well. χριμπτεται, hinc
 praemittens ὡς i e conī.
 V. 85. Idem ὀροτύπου e codd.
 Vulg. ὀροκτύπου.
 V. 86. Sic cod. Alii quater ἰώ.
 Vs. 166. Ab hoc vs. ad finem
 stropham et antistropham distin-
 xit Hermannus.
 V. 206. ἀγρότων, Seidlero mon-
 strante, dederunt Blomfield. et
 Schwenkīus. Vulg. ἄπνων.
 V. 207. διαστόμια Schuetz. Well.
 pro vulg. διὰ στόμα.
 V. 208. μὴ εἰς Blomf. ex codd.
 pro vulg. γ' ἔς. Contrahendum au-
 tem in pronuntiatione, ut fit in μὴ
 ἀλλά et aliis.
 V. 225. γυνή pro vocativo esse
 existimat Wellauer, ut σωτήρος
 cum εὐπραξίας iungatur. Quare
 interpunximus. Imo Blomf. ipsum
 γύναι dederat.
 V. 228, 29. Sic Well. ex cdd.
 Vulg. καὶ χαλ. δ. ὕ. δ. κρημμαμέ-
 ναν νεφέλαν δ.
 V. 233. Vulg. νεμόμεθ'; quod
 in νέμοι' mutandum fuisse mon-
 strat vs. 239. Denique διὰ mutavi
 in διαί, propter ποταίνων antistro-
 phae. Cf. Agam. 1485. al.
 V. 244. φόνω codd. Vulg. φόβω,
 quod dedit Wellauer, prorsus nec-
 cessarium id iudicans propter v. 238.
 V. 278. Vulg. δαίων. Nostr.
 Blomfield. ex emend.—Pro δουρύ-
 πληχθ' al. δουρύληφθ', al. δουρύ-
 κτητ. Nostr. plerique libri.
 V. 291. Vulg. δράκοντας ὡς τ. τ.
 ὑπερδέδοικε λέξιων δυσενήτειρα
 π. π. Nostr. ex emend. Burneii
 Blomf.; et δυσενήτορας represen-
 tant codd.

V. 301. Vulg. Διογενεῖς ὧ θεοί.
 V. 317. Sic Blomf.
 V. 318. Vulg. καὶ πόλεως ὄντη-
 ρες. Nostr. ex emend., ut aliqua-
 tenus respondeat vs. 301
 V. 473. Sic Brunck. ex codd.
 Mutavit Blomf. ratus non posse
 omitti ai tertiae personae. Cf. ad
 Prom. 465.
 V. 482. Vulg. ab initio versus
 habet ἰώ, quod omittendum esse
 antistropha praebet.
 V. 488. Cf. vs. 547.
 V. 517, 18. Sic versus ordinavit
 Brunckius.
 V. 547. Cf. vs. 488.
 V. 562. ἄν δ' dedi pro vulg. δ'
 ἄν, quod ferri nequit.
 V. 568. σωφρονέστερον maior
 pars codd. Alii σωφρονέστατον.
 V. 584. Sic codd., et matrem
 Well. patriam intelligit: quo autem
 iure matrem perdes? Schuetzius
 legit: παγγή—δίκην; qui sors ma-
 tris vindictam restinguet?
 V. 601. Apertum additamentum
 incl. Glasg. et eiecit Blomf.: atque
 ἐκκαρπίζεται vix esse quit: pro-
 feri, quum potius sit colligit. Ter-
 ram autem dicere ex malo mortem
 colligere, non consentaneum vide-
 tur.
 V. 613. Sic Well. et πόλιν ha-
 bent codd. Remota autem urbs est
 Orcus.
 V. 628. ἔς γ' dedi pro vulg. γὰς
 πρός, ductus emendatione Herman-
 ni ἔς γὰς. Nam πρός haud pauci
 cdd. omittunt. Sic autem versus
 et hic et in strophā bene habet.
 V. 725. βλαψίφρονος in fine pro-
 ducendum, nec opus est Blomfieldi
 transpositione: Οἰδιπόδα βλαψί-
 φρονος. Nam adiectivum propter
 sensum sane praeponendum vide-
 tur.
 V. 731. φθιμένοισι libri omnes.

ἀν autem, quod vulg. ante καὶ refert, ignoratur ab optimis. Suppl. διαπάλλει, et ἀμοίρους ad κλήρους referendum.

V. 734. αὐτοὶ κτάνωσιν codd., sed nostrum item in aliis, quod unice convenire et constructioni et metro videtur.

V. 743. vulg. παραβασίαν, nostr. Herm. Erfurdt., Blomf. Dind. propter metrum. Quam eandem ob rem nec ὠκύποινον ferri potest, siquidem Cretico opus. Nec omnino a sensu probanda lectio, quia quod tertio αἰῶνι accidit, non potest ὠκύποινον vocari. Ipsa autem Laii παραβασία recte ὠκύπους vocari potest; quod igitur dedimus. Mutatum autem in ὠκύποινον, quia et dogmati hoc convenientius, et brevior accusativi forma admitti non posse videbatur.

V. 749. Una est constructio: εὖτε Λαῖος ἐγείνατο; quare quomodo punctum editores post πόλιν statuere potuerint, non video, praesertim quum exempla haudquaquam desint continuatae in nova strophæ constructionis.

V. 750. Potius hic statuenda anacoluthia in coni. δ', quam eiecerant Pors. Blomf., ego restituendam puto; quo facto egregie continuationis abnormitas mitigatur.

V. 769. πελόμεν' ut variet. lect. notatum habet cod. Par. Reg. O. Quod recepit Dindorf. Al. τελόμεν', al. τελλόμεν'.

V. 772. Al. τασόνδε. Nostr. Well. e cd. et τόσον per se in fine produci potest. Cf. Soph. Ai. 169. αἰγυπίον, et supra vs. 725.

V. 774. Vulg. πόλεως πουλίβοτός τ' αὐ. βρ. Nostr. Dind.

V. 786. Glasg. ἐπίκοτος τροφᾶς. Nostr. Well. ex codd. opt. et vulg.

V. 805. Ante hunc versum legebatur supposititius: πόλις σίσωσται, βασιλεὺς δ' δμῶσποροι, ex genuino vs. 820. huc traductus, quem merito incluserant Glasg. Schuetz. et cicerunt Blomf. Dind.

V. 834. καρδίαν Blomf. Well. — Vulg. καρδία.

V. 883. Post h. v. legebatur: οὐκ ἐπὶ φιλία, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε, quae esse glossema apparet. Omiserunt igitur Schuetz. Blomf. Dind.

V. 918. Trimetrum esse choriambicum patet; quare δαῖτρων pro vulg. δαίτρων scribendum necessarium.

V. 926. δαῖ e codd. Blomf. Vulg. δαῖδι.

V. 946. In medio syllaba excidit.

V. 1015. Καδμείων plerique cdd. Vulg. Καδμείας.

V. 1045. Coniunct. δ' habent codices.

V. 1059. τῦμβον Well. cum Brunck. Blomf.

V. 1066. τι a codd. abest, quod addidimus, recte monstrante Elmsleio et Well.

AD PERSAS.

V. 81. κυάνειον codd. pro quo brevior forma danda fuit metri ergo.

V. 96. Duæ exciderunt syllabæ.

V. 189. Sic Well. Dind. ex codd. quum Glasg. ἔτευχον ἀλλήλησι. Sed

est quasi attractio ad interpositum ἐδόκουν.

V. 280, 81. Post δυειανῆ libri. Πέρσαις, quod esse scholion ad δαίτοις facile perspicitur vel ex anti-stropha, ubi δαίτοις nude positum

repetitur. Versus autem est quales
v. c. Choeph. 455 — 7. 460 — 62.
626. 629. 634. al.

V. 282. Vulg. ἔθρισαν, quod ne-
que rhythmo iambico, per totum
obtinenti, nec verbo ἔκτισαν in ant.
respondet.

V. 286, 287. Emendavi. Nam
vulg. στυγναὶ δ' Ἀθῆναι δαΐσις·
μεμνησθαὶ τοι πάρα ex corruptio-
ne ortam apparet. Primum enim
ex non intellectu στυγνᾶν Ἀθῆνᾶν
factus nomin. στυγναὶ Ἀθῆναι, me-
tri autem causa interpositum δ',
quod sensum plane nullum habet.
Denique quo στυγναὶ Ἀθῆναι ha-
berent quo referrentur, ex inferiori
versu repetitum δαΐσις, quod ibi
collocandum esse, stropharum pa-
rallelismus monstrat. Ceterum cf.
v. 285. ubi quasi nostro praecluditur.

V. 288. Vulg. ὡς πολλὰς Περσί-
δων μάταν ἔκτισαν εὐνιδας ἢ δ' ἄν-
ἄνδρους. In quibus μάταν patet
absonum esse, ἔκτισαν autem non
convenire strophae. Itaque ἔκτισαν
scribendum. εὐνιδας autem schol.
nude positum expl. per ὄρφανὰς
et ἑσπερημίνας.

V. 293. βροτοῖς Well. ex codd.
Vulg. βροτοῦς.

V. 297. ἀρχελῶν Blomf. pro
vulg. ἀρχελείων.

V. 298. Pro vulg. ἄνανδρον dedi
ἀναρχον cum Well. ex Robortellia-
na.

V. 343. In verbis ὅδ' ἔχει λόγος
finiri orationem nuntii, ut Eteoclis
in Septem adv. Th. vs. 225. iisdem
verbis, et Agam. 582. vν. πάντ'
ἔχεις λόγον, quivis emunctae naris
videt, uti et, quae sequantur a vs.
344. usque ad vs. 349. inepta esse
cuncta, nec huius loci nec perso-
narum debere iudicari. Quocum-
que enim modo personarum nomina
constituas, perversa omnia evadunt.
Postquam nuncius usque ad vs.
330 de ducum internectione dixerat,
et Atossa v. 331. et 332. de re male
gesta Persarum lamentata fuerat,
eadem denuo appellat nuncium,
specialiora exquirens, et primum

de numero navium quaerit, deinde
a vs. 350. scire cupit, utri exorsi
fuerint proelium; unde nuncius
omnem rem, uti facta esset, enar-
rat. Apparet ergo, versus 344 —
349. supposititios esse. Quomodo
autem post numerum navium relatu-
m, nuncius quaerere potest, quod
quaerit vs. 344? Deinde quid sibi
volunt vs. 346. τάλαντα βραΐσας οὐκ
ἰσορήσω τ' ἴχνη? Denique quomodo
dici potest Ἀθηνῶν πόλις ἀπόρρη-
τος, quae non semel, sed bis ferro
ignique vastata fuerit? Ita profecto
omnia haec inserta et a proposito
aliena et inconcinna iudicanda
sunt, ntut versus ipsi sonum habe-
ant Aeschyleum. Quae quare in-
serta sint, et quomodo factum sit,
ut adderentur, facile patet.

V. 396. εὐθύς δὲ Blomf. ex codd.
pro vulg. ἔπειτα.

V. 416. παῖοντ' pro ἐπαίοντο,
omisso augmento Well. Dind. quum
Glasg. Blomf. παισθίντ' ἔθρανον ex
emend. Omitti augmentum et ab
tragicis certum. Cf. vs. 506.

V. 435. Sequor Blomfieldium.
Vulg. ἴσθι μηδ' μ. κακῶν.

V. 484. δίψη Blomf. ex cod. Med.
pro vulg. δίψει.

V. 506. πῖπτον pro ἐπιπτον vulg.
omisso augmento; quae lectio mi-
nime sollicitanda erat editoribus.

V. 516. ἐνήλλου dedit Well. ex
codd. ideo quia aoristi II. indicati-
vus non in usu esset. Nam vulg.
ἐνήλου.

V. 532. Ex coniectura Turnebus
ἀλλ' ab initio addiderat, qua emen-
datione pessimus omnium anapaes-
torum erat exortus. Potius post
νῦν syllaba excidisse statuenda, aut
μὲν aut τῶν aut οὖν aut alia.

V. 541. Vulg. ἀβρογοῖοι nullo
sensu.

V. 571. ἔρῶνται, quod vulgo vs.
580. post ἀπαίδεις legitur, cum Well.
huc collocavimus de Hermannii sen-
tentia in diss. de versibus spuriiis.

V. 630. φῶς pro vulg. φῶος ex
codd. dedit Blomf.

V. 631. ἄκος Well. Glasg. ἄχος.

V. 647. Vulg. alterum ἢ ante φίλος quoque; quod omittendum esse, docet vs. 652. Nam ἀνὴρ per se produci potest prima.

V. 685. πρηνευμένης magna codic. pars; quod retinendum videbatur pro vulg. πρηνευμένης.

V. 710. ἔλευσας Blomf. e codd. pro vulg. ἔλευσας.

V. 723. κληῖσαι habet cod. Med. Vulg. κλεισαι.

V. 750. Scripsi τότ' pro vulg. τὰδ', quod ferri nequit.

V. 778. Eiecerunt h. vs. Blomf. et Both., incluserunt Pors. Schuetz. Dind.; Wellauerus retinuit, ideo quia aliam Aeschylus traditionem videretur scutus esse, quam Herodotus.

V. 779. Sic Well. ex optimis ll. pro vulg. κἀγώγ' ἔκρυσσά τοῦπερ θῆθειλον πάλου, quae ex emendatione videtur esse profecta, quia non existimarent δὲ posse tertio loco recte poni.

V. 794. ὑπερπόλλους legendum iudicavit Hermannus pro ὑπερπώλλους, quod habent codd. optimi et quod Scholiasta adeo interpretatus est: τοὺς πολυίππους Πέρσας. Atque nostr. et Well. Dindorfius contra ὑπερπώλους.

V. 795. Sic ex bonis libris Blomf. et futurum ἀροῦμεν probe posse produci in prima, monstrant Porsonus Elmslcusque ad Eur. Med. 848. et Heracl. 323. Sed Glasg. α. εὐ. καὶ λ. ἀρωμεν στ. ex Robertelli emendat.

V. 818. Sic codd. et Ald.; et δὲ saepe tertio loco positum obviam. Vulg. θῖνες δὲ.

V. 854. γηραιὸς boni codd. pro vulg. γεραιὸς, quod metro adversatur.

V. 860. νομίσματα Hermannus pro vulg. νόμισμα τὰ correxit de metr. Pind. p. 187.

V. 862. Desunt tres syllabae - ~ ~ ad choriambum, ut πάντοθεν aut similis vox.

V. 865. Sic Herm. Blomf. Well. Dind. pro vulg. ὕσας — ποταμοῦ.

V. 875. ῥ', quod abest in vulg., ex codd. add. Herm. — εὐχόμεναι ex codd. Well. Dind. pro vulg. ἐχόμεναι. Herm. Brunck. Schuetz. ἀνχόμεναι. Blomf. ἀρχόμεναι.

V. 876. στόμωμα ex codd. Herm. Blomf. pro vulg. στόμα.

V. 889. μεσάγκτους recc. ex cdd. pro vulg. μεσάγκτους.

V. 896. στεναγμῶν ex em. recc. pro vulg. στεναγμαῶν.

V. 898. Ἰάονιον Herm. Lachm. Dind. ex em.

V. 915. Sic recc., pro quibus vulg. εἶθ' ὄφειλε Ζεὺς κάμει μ. α. etc.

V. 940. Sic Lachm. Well. et αἰανῆ habet cd. Med. — et sic iid. v. 944.

V. 945. Non convenit versus cum strophico 936. et videtur prima eius vox ab ἀλί — ordiri debere. Nam certe ad vs. usque 948. strophicum carmen pertinere patet.

V. 949. 950. Ἰάνων recc. ex cod. Med. Et respondere videntur his versus 962 — 965. ita tamen, ut necessario quaedam sint adhuc mutanda, quae intacta hic reliquimus deserti codicum in his auctoritate.

V. 964. Sic Well. pro vulg. Σαλαμινίσι.

V. 966. Sic idem, quum vulg. ter tantum οἶ.

V. 972. Well. ἐπανηρόμαν.

V. 973. Ab hoc ad 987. stropham, ab 988. ad 1001. antistropham computant. In quibus tamen lectio ita turbata et incerta est, ut liquido constitui nihil possit.

V. 993. Vulg. ἄλλο γε.

V. 1002. Et hinc ad 1007. stropham, et 1008 — 1014. antistropham: in quibus vs. 1005 et 6. dedimas δαίμονες, ἔθεισθ', cum Herm. et recc. — et 1001. ὄπιθεν ἐπόμενοι.

V. 1015 — 1025. stropham, 1026 — 1037. antistropham, et μεγάλως emendatum pro μεγάλα. Cf. 907.

V. 1022. βελέεσσιν. Vulg. βέλεσιν.

V. 1026. Vulg. ἀγανόριος.

V. 1031. Vulg. quater.

V. 1032. Vulg. πλεῖον.

V. 1039. Vulg. hunc versum habet v. 1047. et illum hic; quos inter se permutandos esse vidit Passo-

vius, et permutavit Wellauerus. V. 1045. Vulg. οἶμοι.

AD AGAMEMNONEM

V. 2. Restitui μῆκος pro em. Stanleii μῆχος, qua non opus esse videtur, et quia ἐτείαις μῆκος potest esse ἐτείαις κατὰ τὸ μῆκος, et quia omnino in prologo plura occurrunt non sane bene se habentia, quae suppositum esse arguant. Nam verum drama a v. 40. exorsum videtur.

V. 22. ἰοῦ ἰοῦ, quod vulg. post vs. demum 25. habet, hic collocandum esse, sensus monstrat.

V. 90. Versum hunc damnarunt Pauw. Heath. Glasg. Schuetz., et eiecit Bothius.

V. 103. Glasg. τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην. Nostr. ex emend. Hermanni ad Arist. Nub. 180.

V. 105. Vulg. καταπνέει. Vide vs. 123.

V. 107. ἀλκῆ dedi pro vulg. ἀλκίαν, ut habeat αἰών, cui σύμφυτος dicatur; πειθῶ autem adiectivi loco esse, et omne hoc dictum parentineticum iudico. Nam sequentia cum principio cohaerent. Editores contra post ἐκτελείων punctum posuere, et post αἰὼν comma.

V. 131. ἀγα Herm. ad versionem Humboldtii pro vulg. ἀτα.

V. 132. στρατωθέν ex libris plurimis Blomfield. Well. Dind. pro vulg. στρατευθέν.

V. 141. Vlg. δρό. ἀέπιοισι. Well. δρόσοισι λεπτοῖς ex emend. Nostr. item ex em.

V. 170. ἄν recc. addiderunt.

V. 210. ῥέεθροις omnes libri.

V. 223. Libri βροτοῖς. Nostr. em. recc.

V. 229. Vulg. παρθένιον. Emend. Blomf., qui et in fine τ' addidit.

V. 239. χέουσα ἔβαλλ' recc. pro vulg. χέουσ' ἔβαλ', ex emend.

V. 251. Strophicus correspondens est 241. πρίπουσα etc. Quare nostrum Hermannus ad Humboldtii versionem, omissis vulgatae additamentis, ex emend. dedit.

V. 254. Idem ἀγυαῖς dedit pro ἀνταῖς vulg.

V. 317. Quae sequuntur usque ad v. 354. non Aeschyli videntur.

V. 336. Vulg. ὡς δυσδαίμονες, quod non videtur rei convenire. Quare nostrum proposuit Hermannus ad Humboldtii versionem.

V. 370. Vulg. ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔκρ.

V. 408. πολλὰ dedi pro vulg. πολὺ ex Herm. em. ad Humb.

V. 416. Sic Blomf. Well. ex libro Flor. Nam vulg. γὰρ pro δέ.

V. 444. Vulg. τοὺς interponit.

V. 448. διαί cum Well. Herm. Blomf.

V. 463. Vulg. οὖν interpositum habet.

V. 511. Pro ἦλθες nullus dubitavi cum Blomfieldio reddere ἦσθ'.

V. 557. Vulg. οὐ λαχόντες, quod sensum profecto nullum fundit idoneum. Quare Heathius em. οὐ λαχόντες. Schuetzcius: οὐ λαχόντες, quam non ingemiscentes diei partem quae nobis obtigerit? Alii καμόντες, al. κλαίοντες. Wellauerus vulg. defendit explicans: quum illa nobis non obtigerint? Mihi requiri videtur synonymon ad στένοντες,

quare legendum iudico κλαγόντες, aucta significatione. Illud enim *ingemiscere*, hoc *vociferari*. Cf. Theocr. XVII. 71.

V. 604. τ', quod interposuerant editores, rec. sustulere.

V. 696. Vulg. κελσάντων, quod reduxit Wellauer. Nostr. Porson. Blomf.

V. 697. Vulg. ἀξιφύλλους.

V. 719. οὕτως emend. Both. Schuetz. Herm. Blomf. Well. pro vulg. οὗτος.

V. 729. vulg. χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμ. Nostr. ex em. rec.

V. 730. ἀγαισιν Herm. emend. pro vulg. ἄταισιν.

V. 737. Vulg. δ' οὖν. Emend. rec. et οὖν abest in Florent.

V. 750. neque τοῖς in Flor. legitur, quod vulg. ante βροτοῖς habet, et tolli iubet Hermannus.

V. 766. εὐτ' ἂν Herm. pro vulg. ὅταν.

V. 776. Sic idem pro vulg. χρυσόπαστα δ'

V. 777. Patet haec cum strophicis non concinere. Nequedum satisfaciunt editt. emendd. Sed pariter et in stropha omnia incerta.

V. 800. σ', quod metrum requirit, addidit Buttler.

V. 839. Asyndeton existimo δμ. κάτ. et εἶδ. σκ. Sensus enim: *Probe enim scio, eos, qui mihi benevoli videantur, nihil esse, nisi speculum quasi consuetudinis et umbrae imaginem*, h. e. externam tantum speciem benevolentiae prae se ferre. Atque similiter et Wellauer interpretatur.

V. 842. Vulg. σειρασφόρος. Nstr. Blomf. et Well. commendante Lobeck. ad Phryn. p. 645. propter locum Pollucis VII, 24. quo loco v. σειρασφόρος tamquam Aeschylō usurpata citatur.

V. 850. Blomf. Well. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου, ex emend. Porsoni.

V. 860. interpunxi cum Well.

V. 946. ταῖσδε Schuetz. Blomf. Well. Ceterum constructione coherent v. 944—947. λόγοι τις ἀρβύλας,

μή τις φθόνος ὄμματος θεῶν με βάλοι πρόσωθεν. Nam Glasg. et Dind. in fine vs. 945. punctum positum habent.

V. 950. Pro τούτων Schuetzius ταῦτ' οὖν aut ταῦτ' οὖν legere malit. Ad genitivum Pauwius περὶ splendendum iudicat.

V. 961. Well. ὄκος δ' ὑπάρχει τῶνδε — ἔχειν. Glasg. Blomf. οἴκοις δ' ὑπ. Portasse leg. ἐπαρκεῖ.

V. 983. Vulg. et edd. post θρόνον demum interrogationis signum habent, quod nos in fine vs. 977. posuimus.

V. 1002. Et in his et in antistropha textus ita corruptus, ut vix coniecturis restitui queat.

V. 1018. Scripsi πεσόν, delevi ἀπάξ.

V. 1044. οἱ Stanl. Schuetz. Blomf. Well. pro quo Glasg. οἱ.

V. 1080, 1086. Sic Flor. et rec. Vulg. ἀγνιεύ τ'.

V. 1084. Pro περ ἐν, quod Blomf. Well. ex con. Schuetzii dedere, vulg. παρόν.

V. 1091. τε Herm. interposuit, et κάρτανας Schuetz. Blomf. Nam vulg. καρτάναι.

V. 1101. ἄχος Scidler. Well. pro vulg. ἄχθος.

V. 1111. χερὸς cum Dind. dedi pro vulg. χειρὸς.

V. 1117. ἀκόρετος Herm. Blomf. pro vulg. ἀκόρεστος.

V. 1119. κέλη libri et Well. — Vulg. κέλει.

V. 1128. ἐν quod deest in vulg. dederunt Schuetzius, Blomf. Well. Dind. — Et κῦτει Blomf. pro vulg. τεύχει, quod metrum non patitur.

V. 1133. διαλ' dederunt Herm. Blomf. pro vulg. δὴ αἱ.

V. 1136. pro vulg. ἐπεγγίασα dedi ἐπεγγίαισ', et versu sequ. οἱ pro ποῖ, post ἤγαγες autem pro interrogationis signo exclamationis posui.

V. 1146. Vulg. ἀηδόνας μόνον, quod transponi iussit Herm. propter strophici metrum. Versus enim est iambicus.

V. 1147. περιβαλον Blomf. pro vulg. περιβάλονιο. Qua emendatione nihil certius.

V. 1152. ἐπίφοβα idem pro vulg. ἐπιφόβω.

V. 1165. Vulg. θροομένας.

V. 1167. ὀλομένας Blomf. pro vulg. ὀλονυ.

V. 1172. Vulg. τὰχ' ἐν πείθω βαλῶ, quod sensum plane nullum praebet. Nostr. ex emend. Both. Schuetz.

V. 1174. Vulg. καὶ τίς σε καὶ κακοφρονεῖν τίθησι. Nostr. Blomf. Well.

V. 1176. Vulg. θανατοφόρα.

V. 1203 — 5. Sic versus ordinavit Hermann. ad Humboldti vers., quem sequitur Blomf. Nam in vulg. sic sequuntur: 1202, 4, 3, 5. ita ut 2. et 4. Cassandra, 3. et 5. autem Chorus loquatur.

V. 1231. Sic bene Thyrwittius interpunxit. Vulg. sic: τοιαῦτα τολμᾷ· θήλυς ἄρσ. φονεύς ἐστίν. τί ν. etc.

V. 1232. Ad ἔστιν aposiopesis signum ponendum, suppleendum enim ἔστι γὰρ ἀμφοίσβαινα, ἢ Σκύλλα τις, cuius loco interrogationem infert.

V. 1239. πείθω dedi pro vulg. πείθω.

V. 1261. ἐνθήσειν pro ἐνθήσει habet cod. Farn. et legendum censet Herm. ad Humboldt. ut sensus: quasi toxicum parans gloriatur, se mei quoque mercedem irae suae admixturam esse, acuens marito gladium, ut pro me adducta morte eum puniat. — Vulg. punctum post κότω.

V. 1268. ἄτης Glasg. pro vulg. ἄτην, quod sensu videtur carere, uti et ἀγαθῶ ν. praec.

V. 1270. Locus a lectione laborat. Vulg. ἐσθ' ἦτ'· ἐπόπιευσας δέ με etc. Non autem existimo Casandram ipsum deum alloqui; quare dedi participium et alterum ἐμέ, quod ipsum an ponatur, an μέ, parum differt. Sensus autem: Ecce Apollo ipse me exiit, quippe qui saepe

me in hoc ornatu adspexit stulte irrisam ab amicis etiam, ab inimicis autem sine ulla exceptione semper.

V. 1284. Hic vs. vulgo post vs. 1289. legitur, unde huc transferri iussit Herm. ad Humb. et transtulit Blomf. Well.

V. 1284. ἄξειν habent libri.

V. 1299. Sic Pears. Well. ut sit: non est mihi in retardatione certius effugium. Vulg. πλέω.

V. 1303 et 4. sic transpositi sunt a Schuetz. Humb. Blomf. Well.

V. 1324. sqq. In his, prout leguntur, sensus nullus idoneus; et omnino omnis posterior pars eorum, in quibus Casandra agit, aut lectionis vitiis laborat, aut supposita tota est. Nam in eiusmodi personis, qualis Casandrae, facile multa ab scerioribus addebantur, quo et spectatores longius detinerentur, et actori prolixior exercendae artis suae copia praerberetur. Quod hic quoque et fieri potuisse patet, et factum esse, ex ipsa dictione colligitur. Nam vs. 1295. dictio πολλὰ τάλαινα mira sane videtur, uti et vs. seq. μακρὸν ἔτεινας prorsus ineptum, nec minus sequens interrogatio. Et pariter v. 1300. et 1302.

Porro quomodo Casandra dici potest εὐκλεῖς καθυπεῖν? et χάρις hoc sensu plane inusitatum. Dein ἀκοίει v. 1304. sensu nullo, et item v. 1308. στύγος φρενῶν. Et quomodo dici potest avis metuere dumetum v. 1316? Et v. 1317. constructio non bona, quaecumque sequaris lectionem. Et inepta plane vs. 1321. chori sententia, certam quasi Casandrae mortem iam miserantis, quum chorus dissimulare potius debeat eiusmodi metum. Et pariter sequentia pleraque sensu carent, et totum chori carmen 1331 — 1342. non Aeschylum videtur, imo ab eodem affictum, a quo et supposititia. Quod ipsum figmentum causa videtur fuisse, quare postea verus poetae fetus interciderit. Sed iam et eorum, quae hunc

omnem locum praecedunt, magna pars suspecta videtur. In qua re multum est considerandum, quod in codd. antiquissimis et edd. post v. 1159. Agamemnonis statim Choeph. v. 8. sequebatur, et Choephori sub Agamemnonis nomine.

V. 1333. 4. Sic et legit et interponxit cum Hermanno Wellauer. Vulg. *μηκέτι δ' εἰσιλθῆς*.

V. 1341. οὐκ, quod deest in libris, interposuerunt Canterus et Blomfieldius.

V. 1356. Sic censuit legendum Herm. ad Humb. ex Tryphone de Tropis, qui τὴν μελλῶν usurpatam Aeschylō testetur. Vulg. οἱ δὲ μελλοῦσης κλέος. — Et vs. sequi. Herm. *πειθοῖ* pro vulg. *πέδον*. — Ceterum mihi neque in his semichororum interlocutionibus omnia integra videntur. Nam ipsum illud μελλοῦς κλέος haudquaquam facile intellectu; et *περί* in fine vs. 1359. aegre explicabitur. Soloecum porro in dictione *καγὼ τοιοῦτός εἰμ'* vs. 1360. et item *βίον κτείνοντες* vs. 1362. Rarum autem vs. 1370. *ἐπαινεῖν*, pro simplici *αἰνεῖν*, et ipsa dictione *πληθύνομαι ἐπαινεῖν* plane mira.

V. 1408. *ῥυτᾶς* Herm. Blomf. Well. pro vulg. *ῥυσαῶς*.

V. 1411. *ἀπόπολις* emend. Herm. pro vulg. *ἀπολις*.

V. 1448. Sequentes strophas cum antistrophis suis ex Wellaueri maxime ed. dedimus, qui fere sequitur Hermannum.

V. 1450. Vulg. *αἰί*.

V. 1455. Vulg. *ἰώ, παρανόμοις*.

V. 1458. Lacunam post *τελείαν* primus vidit Seidlerus.

V. 1459. Vulg. *δι' αἰμ'*.

V. 1468. Vulg. *διαρρεῖσαι*, quod metrum non patitur.

V. 1470. *z'* interposuit Blomf.

V. 1471. Vulg. *καρδία δηκίων*. Nostr. emend. Abreschius.

V. 1474. Disyllabum excidit. — Et vs. praec. vulg. *σταθείς*.

V. 1498. Duos versus excidisse antistropha monstrat.

V. 1512. *πάγχα* Herm. ad Humb.

V. 1526, 27. Vulg. *τὴν πολέκλαυτον τ' Ἰφιγένειαν ἀνάξια δράσας, ἄξια πάσχον*, quae vario modo ab edd. tentata sunt. Transposui *Ἰφιγένειαν*, et *ἀνάξια* alterum etiam scripsi pro vulg. *ἄξια*.

V. 1532. *πιτνωτός* Blomf. pro vulg. *πίτνωτος*.

V. 1535. *δίκαν* et *θηγάνει* Herm. Blomf. pro vulg. *δίκη* et *θήγει*.

V. 1565. *ἀραῖον* emend. Herm. pro vulg. *ῥᾶον*.

V. 1567. *ἐνέβης* emend. Canter. Heath. Herm. Well. pro vulg. *ἐνέβη*.

V. 1575. *κάλληλορόνους* Blomf. cum Cantero et Porsono. Vulg. *μοι δ' ἄλλ*.

V. 1612. Post hunc excidisse videtur versus, qui habuerit coni. *εἰ*, propter constructionem sequentem, iudicibus Herm. Humb. Well.

V. 1613. *τόνδ' ἔφης* vulg. Well.

V. 1624. *πταισας* emend. Porson. pro vulg. *πήσας*.

V. 1637. Post h. vs. versum excidisse rentur et Humb. et Well. Nam vulgata post *παλαιγενής* habet comma. Videntur autem haec quasi antistropham facere ad vs. 1617 — 24. ut octo debeant esse versus.

V. 1641. Unice hic probo Glasg.

V. 1650. Post hunc vs. excidisse Aegisti versus, iudicant Herm. Blomf. Well. Existimo autem, in eodem continuatam fuisse orationem vs. 1649.

V. 1654. Unum verbum excidisse alii, quale *λοιδορεῖν*, aut *δ' ἐβρίσαι*, alii plures etiam versus opinantur.

AD CHOEPHOROS.

In codicibus deest principium Fabulae, quemadmodum et posterior Agamemnonis pars in plerisque, in quibus post Agamemnonis versum 159. statim sequitur Choephor. v. 3. *τί χροῆμα λειόσω*; etc. Choephoroeque tamquam extrema pars Agamemnonis sub huius ipsius titulo leguntur. Priores quinque versus Stanleius ex Aristoph. Ran. 1126. sqq., sequentesque idem ex Schol. ad Pind. Pyth. IV, 145. inseruit. Fabulas primus distinxit Robortellus; Agamemnonem ex codicibus supplevit Victorius.

V. *τῷδε* habet Ravennas liber.

V. 62. Sic Well. cum Schuetz.

pro vulg. *χρονίζοντι ἄχη βρ.*

V. 68. Cf. vs. 63.

V. 71. *χειρομυσῆ* Lachm. Glasg.

2. pro vulg. *χειρομυσῆ*.

V. 122. Verba: *κήρυξ* — *ἀκουσον* adiici hic iussit Herm. de versibus spur. p. VI. et quidem senarium ex vs. 163. ubi idem otiosus legitur, *ἀκουσον* autem e coni. Nam vulg. *Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἔμοι*, versu mutilo.

V. 124. Sic Stanl. Schuetz. pro vulg. *δ' ὀμμάτων*, quam retinet Well.

V. 163. Includit h. vs. Well. Cf. n. ad v. 122.

V. 178. *πατρός* optimi libri pro vulg. *πατρί*. Et cf. Soph. Electr. 84. Eur. Orest. 123.

V. 195. *ἀποπτύσαι* Well. pro vulg. *ἀποπτύξαι*. Ceterum omnis locus lectione fluctuat.

V. 204. Versum hunc merito includit Schuetz. Nunquam enim mulieris vestigia possunt similia esse virilibus.

V. 207, 8. Et eandem ob causam multo etiam magis hi includendi sunt, quos et Hermannus voluit eiici. Nam consentiunt editores hoc l. textum esse corruptum. Quodsi punctum ponas nobiscum post *τεκμήριον*, genuinosque habeas tantum vs. 205. 6. et 9. bene omnia procedunt. Ceterum conferenda sunt ad hunc locum Euripid. El. 532., ubi noster omnis locus respicitur.

V. 219. *ἄρα* cum circumflexu saepe i. e. q. *ἄρα*. Cf. infra vs. 295. et not. ad Aristoph. Acharn. v. 325. Et *καθ' αὐτοῦ* Well. pro vulg. *κατ' αὐτοῦ*. Cf. vs. 109.

V. 220. Ego et hanc et vs. 218. interrogationes reor. Alii enim puncta posuerunt.

V. 223. *με νῦν* coni. Schuetz. quod unice verum puto. Vulg. *μὲν οὖν*, quo ieiunius nihil esse quit.

V. 273. *ἀχρημάτοισι* Schuetz. pro vulg. *ἀποχρημάτοισι*.

V. 291. Inclusa spuria arbitror. De quibus emendandis alii aliter statuerunt.

V. 315. *ἀγκαθεν* emend. Herm. pro vulg. *ἀν, ἔκαθεν*.

V. 323. Vulg. *πυρός ἢ μαλ. γν.*

V. 332. Vulg. *ἐπιτυμβίδιος*.

V. 345. Metrum antistrophici est: ~ - - ~ - - - - quare patet, hic vitium latere. Herm. coni.

κατηναρίσθης, quod recepit Well.

V. 372. *ὀδυνάσα* pro vulg. *ὀδυνᾶσαι γὰρ* dederunt Heath. Herm. Schuetz.

V. 417. *ἄχσα* Well. pro vulg. *ἄχθεα*.

V. 423. vulg. *ἄπριγκτοι πληκτά. πολύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν*. Nostr. ex em. Lachm. Well.

- V. 433. Sic Well. — Glasg. ἀρὰ
 τίσαι.
 V. 437. Sic Heath. Schuetz.
 Lachm. Well. Vulg. ἑμασχαλίσθης
 δέ θ', ὡς τότ' ἔδν.
 V. 439. κτίσαι Stanl. et Lachm.
 pro vulg. κτείναι.
 V. 442. Versus est senarius.
 V. 445. Vulg. πολυσινοῦς.
 V. 461. δίκας post Herm. rec.
 Nam in libris abest.
 V. 464. ἀνέλθαι uno verbo ha-
 bent Lachm. Well.
 V. 471. τῶν δ' ἑκας. Sensus au-
 tem debet esse: O perpetuum do-
 mus infortunium, quo non contra
 alios, sed inter se ipsos lites sangui-
 nolentias persequi coguntur.
 V. 507. sqq. Horum versuum
 certe 508. ab Hermanno, Porsono
 aliisque plerisque spurius iudica-
 tur. Ego totum locum usque ad
 versum 511. includendum arbitror,
 afflictum ad praeparandum seq. ἔ-
 σται. Nam qui quaeso Electra,
 postquam allocuta est usque ad vs.
 509. patrem, in sequenti statim,
 nullo transitu facto, potest alloqui
 fratrem? Orestae autem dictum
 ἔσται spectat ad vs. 503 — 505.
 V. 516. παρῆ Well. Dind. ex
 veteri scriptura, uti saepius ἦ pro
 ἦν.
 V. 563. Vulg. καὶ δῆ, et in fine
 vs. 564. punctum. Est autem una
 constructio usque ad versum 568.
 Quare pro καὶ dedi καὶ cum Valck.
 Schuetz. Buttler. Nec est quod
 soloecismum existimes; qui sane
 maior existit, v. μενούμεν αὐτως
 nude positus.
 V. 584. Codices καὶ post δεινὰ
 addunt.
 V. 596. Sic interpungunt rec.
 V. 609. Vulg. διὰ.
 V. 611. Vulg. ἀλλά. Emend.
 Herm.
 V. 630. Vulg. δῆπουθεν.
 V. 645. προχαλκ. Ex emendat.
 Hermanni.
 V. 682. ἀείξενον ex emendat.
 Schneideri. Vulg. ἀεί ξενον.
 V. 728 — 31. Haec vulg. Οἰκίτη

tribuit, rec. choro, suam sententi-
 am quasi dissimulanti.

V. 736. Sic Well. (nisi quod is
 θέτο cum codd.) pro vulg. ἔθετο
 σκυθηρῶν.

V. 748. Imperfectam esse hi-
 nutricis orationem apparet.

V. 765. ὅπως; emendaverunt
 Schuetz et Bothius pro vulg. ἦ
 πῶς;

V. 781. In hoc carmine, et le-
 ctionis et distinctionis valde in-
 certae, strophas dedimus ex Herm.
 Seidl. Well.

V. 785. Sic emend. Pauw. Vulg.
 διαδικάσαι.

V. 786. Sic Herm. Elem. metr.

V. 787. Sic Seidlerus, de Vers.
 dochm.

V. 798. ἔσω dedi pro vulg. ἔσω-
 θε, propter metrum.

V. 799. Sic Turnebus pro vulg.
 πλουταγαθῆ.

V. 813. Spurium iudicaverunt
 Herm. Schuetz. Seidler. Well.

V. 814. Verbum κρύπτα corru-
 ptum esse, docet strophicus 801.
 Et omnino sequentia quoque ita
 sunt male habita a vetustate, ut
 aegre vel constitui vel explicari
 queant.

V. 925. Vulg. σ' δρίζε. Nostr.
 ex emend. Elmsl. Well. Dictum
 autem pro σοὶ δρίζε. Et sic fere
 libri praebent.

V. 927. Post hunc versum versus
 excidisse videtur. In fine huius
 autem interrogationem posuimus.

V. 928. Omisi γ', quod vulg.
 addit post ἔκανες, cum Hermanno.
 Aldus κᾶν ἐς. Sed ἔκανες γ' Heath.
 Glasg. Schuetz. — Wellaucr. κά-
 νες γ. Pauw. κανοῦσ' ὄν, uti Bo-
 thius.

V. 937. ἔλαχε Herm. pro vulg.
 ἔλακε.

V. 939. Sic Seidler. Boeckh.
 Herm. pro vulg. θεόθεν δὲ φρ.

V. 946. Sic idem pro vulg. ἔθ.
 δὲ μάχα.

V. 952. Quae sequuntur, corru-
 ptissima, et lacunam hic statuen-
 dam esse, et constructio et sensus

metrum videntur commonstrare. ut sic Well.

V. 961. Sic Herm. Well.

V. 966. Sic Hermann. Schuetz. Well.

V. 967. Sic item Herm. Well.

V. 982. Vulg. ἀνδρῶν. Nostr. Well. Both. et cod. Med. — ἴδῃ Schuetz. ex codd. pro vulg. ἴδοι.

V. 992. εἶτ' pro vulg. ἦ Herm. Well.

V. 995. Pors. καὶ τύχῳ. Pro quo nostr. recc. restituerunt.

V. 1005. et 7. Quater αἶ' et toidem εἶ recte Wellauer. Nam prior debet esse dimeter, alter dipodim habere.

V. 1016 — 19. Sic Erfurdt in Annal. Heidelberg. 1809., qui et

τέκνον in lacuna reponi iussit. Respondent autem versus versibus praecedentibus I005. sqq. Vulg. ἀτιμος ἀμείψεται, et in fine om. ὕστερον.

V. 1019. Vulg. ἄλλος γ' ἂν εἶδῃ, τοῦτ' ἀρ'. Noster idem Erfurd. et Well. Punctum ad τελεί posuimus, quod alii post ἐξωτέρῳ.

V. 1039. Codd. μοὶ μενέλεως. Al. μοὶ δσ'. Turn. Vict. Glasg. I. μοὶ, λέως. Gl. II. μίν, ὡς.

V. 1047. Sic Herm. pro vulg. φάιοχίτωνες.

V. 1050. Sic libri et Well. Al. μὴ φρόβον νικῶ πολύ.

V. 1060. Sic libri meliores.

V. 1067. Inclusa spuria iudicavit Herm.

AD EUMENIDES.

V. 7. ἦ Wellauer. cum Dorvill. Abresch. Schwenk. pro vulg. ἦ, ut ἦ sit pro αὐτῆ. Verum enim conī. δ' potest esse pleonastice adiecta esse.

V. 58. Sic Hermann. Schuetz. Schwenk. Wellauer pro vulg. οὐ δῆ τις.

V. 67. Sic distinguunt recc.

V. 76. ἂν αἰεὶ restituit Well. ex codd. pro vulg. ἀνατεί, quod Stephanus dederat. ἀνατεί legitur supra vs. 59.

V. 108. νυκτίσεμνα uno verbo Well. pro vulg. νυκτὶ σεμνά.

V. 145. δυσαχθῆς Glasg. II. Well. pro vulg. δυσαχθῆς.

V. 168. ἀράμενον recc. pro vulg. αἰρούμενον.

V. 170. ἐχράνατ' Herm. Schuetz. pro vulg. ἐχράνας.

V. 177. Sic recc. pro δ' ὦν vulg.

V. 178. Vulg. μιάστορ ἐκείνον πάσεται, neque sensu nec metro congruente. Nostr. ex conī.

V. 198. τί μὴν; recc. pro vulg. τί μή;

V. 219. εἰ recc. pro vulg. ἦ.

V. 258. οἶν ex codd. Well. pro vulg. οὐκ. Glasg. II. γοῦν.

V. 263. χυμένον recc. pro vulg. κευμένον.

V. 268. Sic Schuetz. Herm. pro vulg. ἀντιποίνους τίνης.

V. 302. σκιάν dederunt Schuetz. Herm. Both. Well. pro v. σκιά.

V. 304. Interrogationem habent Herm. Well.

V. 306. ἀκούση libri omnes.

V. 313. Sic Schuetz. Herm. pro vulg. τοὺς — προσνέμοντας.

V. 333. αὐονά pro vulg. αὐῶν ex codd. recc.

V. 358. Et hi et antistrophici corrupti.

V. 368. *άλομίνα* Herm. Schuetz. Well. et in seq. *ἀνέκαθεν*.

V. 398. Sic emendavit Bentleius, et scripserunt recc. pro vulg. *τὴν καταφθατουμένην*.

V. 409. *ὀρωμένας* emend. recc. pro vulg. *ὀρωμέναις*. Videlicet mutata est constructio ex dativo in accus.

V. 413. *τὸν πῆλας* dedi cum Heath. Herm. Both. Schwenk. pro vulg. *τοὺς π*.

V. 416. *αἰανῆς* recc. pro vulg. *αἰανῆ τ*. Conf. Soph. Ai. 672.

V. 424. Idem *ἐπιρροῖζεις* pro v. *ἐπιρροῖζει*.

V. 435. Sic em. Herm. Vulg. *ἄξιαν ἐπαξίων*.

V. 446. *ἐφεζομένη* vulg. *ἐφημένη* Glasg. II. *ἐφεζομένου* Herm. Quare nostr. ex conji.

V. 458. Sic ex codd. pro vulg. *οὗτος ἔφθιτ*.

V. 461. *λουτρῶν* Both. Glasg. II. Well. pro vulg. *λουτρῶν*.

V. 476. *ἔχουσι* Well. Dind. ex emend. Tyrwitt.

V. 478. vulg. *χωροῖεν αὐθις*. At codd. *χωραὶ μετ' αὐτίς*. Quare nostr. Well. Dind.; et vs. praec. *τυχοῦσαι* schol. explicat dictum pro *τυχοῦσάν*.

V. 480. et 81. corrupti sunt lectione in vulg., quare dedimus Hermanni emendationem. Vulg. non interpungit post *ἔστιν*, nec post *ἀμφοτέρω*, et vs. sq. habet *δέ*.

V. 506. Codd. *ἀκίτ' οὐ*. Nostr. Schuetz. Herm. Well.

V. 531. Sic ex codd. Well.

V. 553. *παρβύταν* recc. pro vulg. *παρριβύταν*.

V. 599. *πέπεισθι* ex codd. Well. pro vulg. *πέποιθε*. Est autem

imper. ad formam *κεκραχθι, δειδιθι*.

V. 618. *κελεύση* Herm. Schuetz. Well. — Glasg. *κίλευσε*.

V. 629. Sic interpungit Well. ut sit allocutio. *ἀκούση* codd. Vulg. *ἀκούσει*.

V. 631. sqq. Sic Well. Dind. Locus autem corruptus.

V. 683. *Αἰγίω* Turn. Herm. Well. pro Glasg. *Αἰγέως*. Codd. *Αἰγίω*. al. *Αἰγίω*.

V. 703. Sic Well. ex codd. Vulg. *οὐτ' ἐν σκ*.

V. 745 — 47 in vulg. Furia eloquitur.

V. 789. *γελῶμαι* ex em. Tyrwh. Lachm. pro vulg. *γένωμαι*.

V. 834. Sic Ald. Schuetz. Herm. Well. pro vulg. *τῆσδε τὰ κροῦνία*

V. 838. *ταλαίφρονα* Herm. Schtz. Lachm. pro vulg. *παλαιόφρονα*. — Et κατὰ γὰς Herm. pro v. *γὰν*.

V. 898. *προπαντός* uno verbo Abresch. Schuetz. Both. Well.

V. 946. Versus esse debet senarius. Et Lachmannus *γόνον* excidisse putat.

V. 985. *κοινοφελεῖ* Well. ex Ald. pro vulg. *κοινοφελεί*.

V. 989. *εὐρίσκει* codd. et Well. Emendationem loci alii aliam tentarunt.

V. 996. Sic metri causa scribendum fuit pro vulg. *χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλ*. Cf. infra v. 1014.

V. 1013. *αὐθ'* Both. pro vulg. *αὐθις*.

V. 1028. Sic Wakef. Schuetz. Both. pro vulg. *ἐνδυτοῖς ἐσθ*.

V. 1032. Sic Herm. Schuetz. Both. Schw. pro v. *βάτ' ἐκ δόμων*.

V. 1035. Vulg. *χωρεῖτε*. Nostr. Herm. Well. Burgess.

V. 1037. Sic vulg. corrupte, quam alii aliter emend. Et similiter 1045.

AD SUPPLICES.

V. 4. Sic Pauw. Burgess. Dind. pro vulg. λεπτοβαθῶν. Codd. λεπταμαθῶν, λεπτοματῶς, λεπτομαθῶν.

V. 7. Vulg. δημηλασία. Nostr. Tyrwhitt. Lobeck. Well. Dind.

V. 80. Respondens est 72. Quare δ' ἐτύμως ex Guelph. dederunt Glasg. Both. Burgess. Denique στυγούμενοι dedimus pro vulg. στυγούντες.

V. 95. Sic Bothius pro δὲ ἀπιδῶν vulg.

V. 140. Sic Ald. Well. pro vulg. πρεμηνῆς κίσιειε.

V. 143. ἀδάματον metrum requirit.

V. 147. Sic dedimus pro vulg. παντὶ δὲ σθένουσι, διωγμοῖσι δ' ἀσφαλείας ἀδμ. etc. Nam sane v. ἀσφαλείας glossam aperte sapit.

V. 155, 56. Sic bene Wellauer ex libris em. pro vulg. ἢ διόκτυπον γένος τοῦγγαιον.

V. 175. Repetitionem versuum 162 — 167. hic recte addiderunt Canterus Schuetz. Both. Well.

V. 198, 99. Sic ex Porsoni em. Well. Nam vulg. ἐκ προσώπων σωφρόνων ἴτω πρόσωπον.

V. 204. φρονούντας codd., uti haud raro sic masculinum pro feminino. Et vs. seq. φυλάξομαι libri.

V. 215. Vulg. ἰδῶν. Nostr. ex codd. Well. Schuetz. Both.

V. 251. Sic ut legatur, sequentia vs. 252. maximopere suadent. Vulg. Πελασοῦ et παλαιχθονος. Cf. v. 345.

V. 259. τᾶδε κρατῶ. Cf. vs. 386.

V. 262. Sic emend. Turneb. Al. Ἄπις γὰρ ἔλθῶν ἐκ πέρας Ν., uti Eustathius laudat ad Dionys. Peri-

eg. 414. Verum Aldus: Ἄπις γὰρ ἔλθῶν ἐκ χώρας Ν. et nostr. Schtz. Both. Burgess. Well.

V. 293. Post h. vs. quaedam excidisse Pearsonius iudicavit, quare lacunae signum recc. posuerunt.

V. 295. Glasg. ταῦτα παλλακισμάτων. Sed παλλαγμάτων codd., unde nostrum Turn. Schuetz. Both. Well. Hunc autem versum vulg. eidem regi tribuit, et post eum lacunae signum posuit.

V. 306. Versum uncinis circumscripsit Well. Pro πέλας codd. παίδες.

V. 313. Versum excidisse videntur Glasg. Schuetz. Both. Well.

V. 314. In codd. deest ὄνομα, quod add. Glasg. Schuetz.

V. 349. Emendavit Valckenar. Vulg. ἡλιβάτοισιν ἀλλὰ π.

V. 359. γεραιόφρων dedit Burgess. pro vulg. γέρον ὄν.

V. 360. Excidit syllaba in fine, una cum versu sequenti, quemadmodum et Schuetzius iudicavit.

V. 361. V. ἑροδόκα θεῶν non bene convenire cum strophicis μέμκε φρα- quisvis facile videt. — Ceterum Well. lacunam post ἀγνοῦ demum statuit.

V. 386. De rhythmo cf. vs. 259.

V. 397. μὴ καὶ ποτὲ Canterus emend. pro vulg. καὶ μήποτε.

V. 398. Glasg. τύχοι. Nstr. codd.

V. 433. Glasg. μένει ἀντιτίειν. Nostr. Seidler. Well. Manet eos eadem poena, quam et Mars solvit.

V. 528. Sic Stanleius, et eum secuti Schuetz. Both. Well. Dind. pro vulg. μελανοζυγάταν.

V. 550. γένη propter metrum eiici voluit Heathius et incl. Glasg.

V. 551. πὰρ π. pro vulg. τοὺς π.

Well. Dind. ex codicum vestigiis.

V. 572. Post h. vs. versum excidisse et sensus et metrum antistrophae monstrat. Metrum enim debet sequi: — — — — —

V. 581. τὸ δὴ Well. ex Robert. et Ald. pro vulg. τόδε.

V. 599. ἀγγέλλων Both. Burgess. Well. pro vulg. ἀγγέλων.

V. 631. Vulg. τὰν Πιλασγίαν πόλιν. Nostr. ex emend. — Pauw. Both. Burgess. Πιλασγῶν πόλιν, omisso itidem τὰν.

V. 658. Iambum in fine excidisse versus antistr. 669. commonstrat.

V. 659. In Ald. legebatur πέδον. τὰς ἦβας, unde nostr. recc.

V. 669. Sic ex codd. Well. Dind. pro vulg. τὸν ξ. Δεῖ ἵπ.

V. 777. νέφεσσι pro vulg. νέφεισι recte Heath. Schuetz. Well.

V. 782. Idem μελαινόχως pro μελανόχο.

V. 790. γ' dedimus cum Burgess. pro vulg. δ'.

V. 801. Alterum ἐλθέτω sustulimus. — Quae sequuntur, corrupta.

V. 810. Vulg. βίαν εἰ φιλεῖς δρῶν. Ald. βία μὴ φιλεῖς δρᾶς. ms.

Guelph. βίαν μὴ φιλεῖς δρῶν. Na Lachm. Well.

V. 851. Sic Well. e vestigiis codd. pro vulg. εἶδοι.

V. 855. Sic codd. et Well. pro vulg. ἄγιος.

V. 907. οἷον ex libris add. Schuetz. Well.

V. 927. εἰδῶς Well. ex codd. pro v. εἰδῆς.

V. 935. τί σοι λίγ. χρόν; τοῦν. μου χρόνω μαθῶν, ἴσ. a. vulg. Nostram Well. ex Aldo.

V. 984. Sic Pors. Lachm. Well. pro vulg. δορὶ ἀνημέρω θ.

V. 987. σέβεισθαι Well. pro v. σίβεισθε.

V. 1019. Emendavit Heath. Well. ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ μ.

V. 1027. μειλίσσοντες Pauw. Well. pro vulg. μειλίσσοντες.

V. 1036. sqq. Sic Well. pro vulg. μετόκ. δ' αἰ φίλοι μ. π., πάθος οὐδὲν ἄπ. τ. θεάκτορι πειθοῖ.

V. 1040. Sic Both. Well. pro vulg. ψεδυρά. — Versu sequ. decem syllaba, et quidem longa.

V. 1046. πάρβατος Schuetz. Well. pro vulg. παραβάτας.

7

2 B

300779

P
7
,
t
u
3
i
2
8
e

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 053 260 0

